

SPASENJE

Božidar Maršanić

Kristova pentekostna crkva
Ilica 200
10 000 Zagreb
www.pentekost.hr

SPASENJE

Rimljanima 10:13

"Jer tko god zazove ime Gospodnje, spasit će se."

Sveto pismo govori o mnogim temama, ali kada se propovijeda Evanđelje Isusa Krista, jedna je riječ neizbježna, a to je: spasenje. Tu se riječ ne može izbjeći, propustiti ili zanemariti, jer je upravo zato Isus i došao.

Pismo kaže da je Sin Čovječji došao da nađe i spasi što je izgubljeno.

Kada je bio u domu Zakeja carinika, Nakon što mu je Zakej priznao grijehe, Isus mu je oprostio i rekao: da je danas došlo spasenje ovoj kući.

Isus nije, kada je čuo njegovo priznanje, rekao da sada mora tri mjeseca moliti i hoditi na golim koljenima oko oltara i činiti pokoru, pa da će tek onda biti slobodan.

Je li tako Isus rekao ?

Ne, to Isus nije rekao. Tako samo ljudi govore.

I sam, nekoć u prošlosti dobio određenu pokoru, ali nisam bio oslobođen i doživio spasenje.

Ostao sam onakav kakav sam i prije bio.

Spasenje je oslobođenje. To znači biti potpuno čist i Krvlju Kristovom opran, jer tko god zazove ime Gospodnje, taj će se spasiti.

Vrlo je lako priznati Isusu svoje grijehe i reći:

"Isuse, spasi me! Iskreno Te molim da mi oprostiš i da me oslobodiš mog grijeha!"

Spasenje nije zasluga, spasenje je milost!

Spasenje je dar. Imaš li taj dar?

Tko nema taj dar neka bude slobodan to priznati jer Isus ima dovoljno da i njemu dade taj dar. Pismo kaže:

"Po milosti svojoj, spasi nas!"

Dakle, spasenje je milost! Spasenje treba doživjeti svaki čovjek koji želi živjeti zauvijek s Kristom.

Spasenje je, kako piše u Bibliji, za sad i za vječnost.

Ono je za vrijeme dok živimo na zemlji, ali i za svu vječnost uz Krista. To je naš cilj i mi čekamo da to jednog dana doživimo. Ovo vrijeme je prolazno, ali se u vječnosti vrijeme ne mjeri i nije ograničeno.

Vječnost je bez početka i bez kraja. Vječnost nije ograničena ni vremenom ni prostorom. Naše spasenje je vječno.

Kada pogledamo na to, kako je onda nerazumno takvo bogatstvo i tako veliku milost Božju, koju ne moramo kupiti i platiti, koja nam se pruža kao dar, odbiti, ne zatražiti je i ne zavapiti Gospodinu! Čitali smo da piše:

"Tko god zazove ime Gospodnje, spasit će se."

Kada ja zazovem Gospoda:

"Gospode!" Gospod pita: "Što, sine?", "Oprosti moje grijeh!", kažem ja; ali to mora biti na temelju vjere u Boga, u Isusa Krista i pokajanja. Tada će to On vrlo rado učiniti.

Niti jedna propovijed Radosne vijesti ili Evandjelja, ne može proći bez riječi spasenja!

Ako u nekoj propovijedi nema te riječi, onda je ta propovijed nejasna i nepotpuna.

Spasenje se proteže od prve do zadnje stranice Biblije. Sve govori o spasenju.

Istina da govori o kaznama i o sudovima.

Bog je u Starom Zavjetu kažnjavao mnogo puta i na stotine je tisuća ljudi iz svog naroda potukao i pobio.

Anđeo smrti je došao i pobio onoliko, koliko je Bog odredio, jer je bio nemilosrdan prema neposluhu i grijehu.

Oni koji su se pokajali i odstupili od svog grijeha i priznali pred Gospodinom, bili su spašeni.

Spasenje se neće vječno događati. Spasenje se dobiva u ono vrijeme dok živimo i dok Isus ne dođe, i to upravo za nas

neznabošce. U 11:5 možemo pročitati:

"Neću vas držati u nejasnoći o tajni ovoj, da se ne bi oslanjali na vlastito mišljenje. Otvrdnuće jednog dijela Izraela traje dok pogani ne uđu u punom broju."

Dakle, otvrdnuće jednog dijela Izraela trajati će tako dugo dok pogani, ne uđu u punom broju.

Mi ne znamo koliki je to broj, zato hvala Gospodu, za onog tko je već prizvao ime Gospodnje i doživio spasenje.

Nikada ne znamo kada će se upotpuniti taj broj, ali neki pokazatelji proročke riječi našeg Gospoda Isusa Krista nam govore o tome da će uskoro doći i da će se taj broj navršiti. Tada će se Isus okrenuti svome narodu Izraelu.

Njima će dati spasenje i oprostiti im grijehе. Pismo kaže: izbrisati; onako uzeti njihove grijehе kao što je i naše uzeo. Kao što je našu zadužnicu pribio na križ i mi smo sada slobodni.

On je platio naš dug i sada smo slobodni.

Sada Isus Krist živi u mom i tvom srcu. Tako će se jednog dana dogoditi i sa Izraelom.

Malo dalje, u 26. stihu čitamo:

"Kada to bude, sav će se Izrael spasiti, kako stoji pisano: «Od Siona će doći Osloboditelj; on će udaljiti bezbožnost od Jakova."

To će se dogoditi, ali ne još sada. Sada se tamo događaju strahote, ratovi, ubojstva, osvete: zlo za zlo, zub za zub, glava za glavu, pa čak i tri za jednu i još mnogo toga.

Kao što kaže, da kada uđu pogani u punom broju, i kada se to desi, tada će se sav Izrael spasiti, jer će od Siona doći Osloboditelj i On će spasiti Jakova.

Tko je taj koji će doći od Siona? Isus! On će doći, a oni će ga prepoznati i priznati.

On će doći, jer drži zavjet dat njihovim očevima: Abrahamu, Izaku i Jakovu.

Bogu hvala da riječ Božja i nama govori, i da nas Isus zove.

Isus nas upućuje da će se, dok traje milost Božja, spasiti tko god zazove ime Gospodnje.

Imaš li ti to iskustvo? Slava Gospodu ako ga imaš, ali onaj koji ga nema, može ga dobiti!

Može ga imati ovog trena,

Spasenje se događa onog trena kada je naše srce slomljeno i kada se kajemo i priznamo pred Gospodinom naše grijehе. Tada dobivamo milost: oprostеnje i oslobođenje.

To je spasenje! Ima još mnogo toga što je zapisano i što je još uključeno u naše spasenje da bismo ga mogli doživjeti.

"I ovaj moj Savez s njima ispunit će se kad im uzmem grijehе."

Taj Savez koji je učinio sa Abrahamom, Izakom i Jakovom, će se ispuniti kada im uzme grijehе! Dalje kaže:

"S obzirom na Radosnu vijest oni su doduše neprijatelji radi vas," kaže apostol.

Njemu je tako bilo otkriveno. Oni su neprijatelji Kristovi, radi nas, kaže apostol.

"...ali s obzirom na izbor oni su ljubimci – zbog otaca,"

Znate li što to znači kada je netko ljubimac?

Već mi je netko predbacio da imam ovog ili onog ljubimca, ali nije tako. Možeš s nekim surađivati više a s nekim manje, ali mi ne smijemo praviti razlike.

Izraelci su ljubimci radi otaca.

Zašto smo mi Božji ljubimci? Radi Isusa, braćo i sestre, kojeg smo vjerom primili i doživjeli spasenje svoje neumrle duše!

".. jer su neopozivi Božji darovi, i poziv. Baš kao što ste vi nekoć bili neposlušni Bogu, a sada ste postigli milosrđe zahvaljujući njihovoj neposlušnosti, tako su i oni sada postali neposlušni zahvaljujući milosrđu prema vama, da i oni postignu milosrđe. Bog je naime zatvorio sve ljude u neposlušnost da im se svima smiluje."

Bila je to jasna Riječ. On govori da milost neće trajati za uvijek i da onaj koji će možda biti još živ na ovom svijetu, možda

neće imati tu mogućnost da zazove ime Gospodnje i bude spašen, jer će milost prestati, kada uđe potpuni broj neznabožaca.

Koji su to brojevi? Koliko ih se još može spasiti?

Shvaćaš li, da ti, ako još nisi spašen, možeš ući još danas u taj broj i doživjeti spasenje; da možeš imati sigurnost da si dobio vječni Život, ako zazoveš ime Gospodnje?

U Pismu također piše:

"Ali kako će zazivati onoga u koga nisu vjerovali? Kako li će vjerovati u onoga, za koga nisu čuli? Kako li će čuti ako im se ne propovijeda?"

Dakle to je jedan proces. Mora se propovijedati i svjedočiti, da bi čuli; moraju čuti da bi povjerovali.

Nisu propovjednici samo oni koji govore sa propovjedaonice. I ti govori i budi propovjednik i svjedoči na svakom mjestu, da bi ljudi čuli Radosnu vijest, Gospodina Isusa Krista.

Dok ne čuju i ne saznaju ne mogu niti prizvati.

Tek kada smo čuli i kada nam se Božja riječ rastumačila, kada nas je Duh Sveti uvjerio u našu grešnost i kada se naše srce slomilo silom Božje riječi, onda smo prizvali Njegovo ime i onda smo doživjeli spasenje!

Je li to istina? Je li to naše iskustvo, braćo i sestre?

Možemo li to i drugima kazati da bi i oni čuli, znali, vjerovali i bili spašeni kako to Pismo kaže?

"Kako li će propovijedati ako nisu poslani?"

Kako su krasne noge onih koji nose Radosnu vijest."

Nosiš li i ti Radosnu vijest o spasenju čovjeka grešnika?

Nema veće i bolje vijesti od ove.

Danas se čuju samo loše vijesti i strašni događaji, ali kada slušaš Božju riječ i čitaš Bibliju, saznaješ Radosnu vijest.

Ima li još uvijek izlaz za grešnika? Ima!

Pismo kaže da ne budemo tvrda srca i da još dok današnji dan traje, prizovemo Isusa Krista, da bi doživjeli spasenje duše i oslobođenje od sile grijeha.

Ima mnogo grijeha i načina da se sagriješi, ali nas Isus može od svega osloboditi!

Možda te sotona optužuje i kaže da si ti najveći grešnik i da ti Bog neće oprostiti, ali on laže!

Što je veći grijeh, to je milost Božja veća.

Nema grijeha kojeg Isus ne može oprostiti i krv Kristova oprati da tvoja duša bude čista. Da te sotona više ne optužuje.

Bog te ne optužuje. To čini sotona! Pismo kaže u poslanici Efežanima, da postoji kaciga spasenja za našu glavu.

Kaciga spasenja čuva naše misli od zla, kao što kaciga čuva glavu ratnika.

Kada sotona dođe sa takvim mislima, a naši su grijesi oprošteni, jer smo doživjeli spasenje, onda ta misao kojom nas on optužuje udara u kacigu i odbije se od nje.

Više nema utjecaja na nas jer znamo što Božja riječ kaže.

"Idi od mene sotonu!"

Nema nikoga tko može optužiti one koji vjeruju u Boga. Zar Bog, koji je pravda. Isus Krist koji je umro i uskrsnuo radi nas, zar da nas On optuži?

On je pobijedio sotonu i zato kada govori o oružju vjernih, kaže da je kaciga spasenja za našu glavu da nas strijele zloga ne mogu pogoditi i optuživati.

On može nabrajati cijelu listu prošlih grijeha i optuživati, ali mi znamo da nam je već oprošteno i da ih je Isus bacio u more zaborava.

Kada nas Duh Sveti upozori na to, mogli bismo skakati od veselja i slaviti Gospoda, jer su naši grijesi u dubini morskoj.

Mi smo pentekostalci i ne možemo biti tihi niti u molitvi niti kada govorimo. Glasno svjedočimo i propovijedamo, da nas ljudi čuju.

Kada saznamo i doživimo istinu Božju, radujemo se i kličemo: aleluja!

Bog je bacio naše grijeha u more zaborava, a mi?

Imamo li nekoga čijih se grijeha sjećamo?

Mi zazivamo Gospodina da oprostí pa smo i mi i svaki od nas, dužni da oprostimo.

Ne samo da oprostimo već i da zaboravimo.

Mnogi ljudi kada govore o zlu koje se dogodilo u posljednje vrijeme kažu da je to nemoguće zaboraviti.

Čovjek čovjeku oprašta ali se uvijek sjeća onoga što mu je našao učinjeno.

Samo Bog zaboravlja.

Sveznajući Bog više ne spominje naše grijeha pa i mi trebamo prestati spominjati tuđe pogreške i nama načinjenu nepravdu.

Tek kada poslušamo Božju riječ – zaboravljamo.

Kao što je Bog u Kristu nama oprostio, tako moramo i mi opraštati.

Ako to ne možemo sami, predajmo našu nemoć da oprostimo, Isusu.

Predajmo sve i svaku našu nemoć s punim povjerenjem Isusu.

On će nam, ako to iskreno zatražimo, oprostiti naše grijeha i osloboditi nas sile grijeha, da ih ponovo činimo.

Više nećemo morati robovati onome što nas razdvaja od vječnog spasenja.

Onaj koji to još nije zbog neznanja ili iz bilo kojeg razloga učinio, neka zazove ime Gospodnje i bit će spašen!

Amen!

* * * * *

OSLOBOĐENJE OD SILE GRIJEHA

Knjiga Postanka, 3:1-7

Zmija bijaše lukavija od sve zvjeradi što je stvorio Jahve, Bog. Ona reče ženi:

“Zar vam je Bog rekao da ne smijete jesti ni s jednog drveta u vrtu?”

Žena odgovori zmiji:

“Plodove stabala u vrtu smijemo jesti. Samo plod stabla što je nasred vrta rekao je Bog: Da ga niste jeli! I ne dirajte u nj, da ne umrete!”

“Ne, nećete umrijeti! Nego, zna Bog: onoga dana kada budete s njega jeli otvorit će vam se oči, i vi ćete biti kao bogovi, koji razlučuju dobro i zlo.”

Vidje žena da je stablo dobro za jelo, za oči zamamljivo, a za mudrost poželjno: ubere ploda njegovu i pojede. Dade i svom mužu, koji bijaše s njom, pa je i on jeo.

Tada se obadvoma otvore oči, i upoznaju da su goli. Spletu smokvina lišća i naprave sebi pregače.

Adam i Eva, kako je to već svima poznato, bili su prvi ljudi koje je Bog stvorio. No Bog je stvorio i sve ostalo, kao na primjer: bilje, povrće i voće, koje je prema svojim vrstama davalo plodove za njihovu prehranu.

Prije nekoliko dana sam razgovarao sa jednom dušom koja me je pitala, jesu li oni u Edenskom vrtu kuhali hranu?

Vjerujem da nisu imali potrebe kuhati; da su živjeli vegetarijanski; da je hrana bila zdrava i prirodna, te da su tako mogli u zajednici s Bogom, zadovoljno i savršeno živjeti.

Sve im je bilo slobodno i na raspolaganju, osim jednog jedinog stabla, drveta spoznaje dobra i zla, za koje im je Gospodin rekao:

“Sa svakoga stabla u vrtu slobodno jedi, ali sa stabla spoznajе dobra i zla da nisi jeo! U onaj dan u koji s njega okusiš, zacijelo ćeš umrijeti!”

To je bila jedna jedina zapovijed koju je trebalo poslušati. Bila je to Božja riječ, koju je trebalo sačuvati u svome srcu i provoditi u svom životu.

Ali Pismo kaže da je zmija bila zavidna. Ta stara zmija, đavao, bila je zavidna zajedništvu između Boga i čovjeka. Bila je zavidna i zbog toga je na svaki način htjela razoriti to zajedništvo.

Ništa ne može razdvojiti Boga od čovjeka jer Bog ljubi čovjeka. Nema te sile koja bi mogla odvojiti Boga od čovjeka koji je odan Bogu i sluša Njegovu riječ.

Zajedništvo između Boga i čovjeka može razoriti samo grijeh i neposluh Božjoj riječi.

Jedino se čovjek može odvojiti od Boga svojim neposluhom, ali se Bog, koji je vječan i istinit, nikada ne mijenja!

Bog drži svoju riječ!

Već u prvo vrijeme zajedništva Boga i čovjeka, vidimo da ljudi nisu održali što je Gospod Bog zapovjedio.

Svojom neposlušnošću čovjek je pao u grijeh a po grijehu je ušla smrt u sve ljude.

Pitamo se, otkuda smrt? Smrt je strašna pojava! Smrt je zastrašujuća pojava!

Kada ljudi prikazuju smrt, prikazuju je kao strašnu crnu prikazu sa dubokim, tamnim očnim dupljama, sa kosom u rukama, koja ide svijetom i kosi ljudske živote.

Pri pogledu na takovu prikazu čovjek osjeti nelagodu pa čak i djeca osjete strah. Ali, to nije smrt.

Tako smrt ne izgleda. Ljudi je samo tako prikazuju ali ona tako ne izgleda.

Kada čovjek umre, on prestaje živjeti, tada je mrtav a kada je mrtav, to je onda tjelesna smrt.

Postoji i vječna smrt. Kada vjerni umru, tijelo umre, ali nad njima vječna smrt nema vlasti.

To je istina i zato slava Gospodu!

To je istina koju mi znamo i vjerujemo i koju živimo.

Došla je zmija i počela razgovarati.

Odmah na početku bih napomenuo: nikada nemojte razgovarati sa đavлом! Nemojmo se nikada s njime pogađati!

Makar nam nudio ponekad i dobre prijedloge, jer se on ne pokazuje u istinitom svijetlu, kako bismo ga odmah prepoznali.

Uvijek provjeravajmo i procjenjujmo ono što nudi i govori i to kroz Božju riječ. Tako ćemo vidjeti da ono što on nudi nije od Boga, već od sotone.

Pismo kaže da je svaki dobar i pravi dar, dar i djelo od Oca Svjetlosti .

Dakle od Boga je!

Tko je Otac Svjetlosti? Bog. Dakle, sve što je dobro, prepoznati ćemo da je od Boga, a prepoznati ćemo onako, kako je Isus rekao:

po plodovima, po načinu života, po Riječi ćemo i sotonu prepoznati

Nemojmo se nagađati s njime već ga odmah odbijmo i recimo:

“Idi od mene, sotonu! Ja ću jedino Bogu služiti Njemu se jedinome klanjati i njemu služiti.”

“Vidje žena da je stablo dobro za jelo.”

Možda joj je sotona dao misao, da to još nisu iskušali. Sve su ono oko sebe jeli ali sa tog stabla nisu.

Pa i nisu, jer im je Bog zapovjedio da ne jedu!

“a za oči je zamamno”

Da ga čovjek uzme u ruke i razgleda, jer Pismo kaže da je za oči zamamno a za

“mudrost poželjno”, jer je davao rekao:

“Ne, nećete umrijeti! Nego, zna Bog: onoga dana kada budete s njega jeli, otvorit će vam se oči i vi ćete biti kao bogovi i znat ćete lučiti dobro od zla.”

Do tada su samo od Boga primali dobro a za zlo nisu niti znali. Živjeli su u dobroj zajednici sa Bogom i do tada nisu učinili ništa što bi bilo zlo, tako da nisu mogli niti prepoznati zlo, jer ga nije niti bilo, osim sotone koji ih je navodio na zlo.

Pismo kaže da ih je on naveo na zlo i kada je žena uzela, jela i dala svome mužu, kaže, da su im se otvorile oči.

Nisu umrli, ostali su živi. Mi mislimo da su možda trebali, kao Ananija i Safira, onog trena pasti mrtvi, ali ne!

Ma da su ostali tjelesno živi na nogama, ipak su duhovno umrli. Zato što su prekršili Božju riječ, oni su duhovno umrli. Sagriješili su! To je bio prvi grijeh.

Pismo nas uči da je padom čovjeka u grijeh, smrt ušla u ljude.

To je duhovna smrt! Tjelesno su oni još dosta dugo živjeli ali jer su prekinuli zajednicu s Bogom, bili su duhovno mrtvi. Malo poslije toga, kako čitamo, zahladilo je i Bog je šetao po raj. Pitao je Adama :

“Adame, gdje si?”

U međuvremenu, nakon što su to učinili, spoznali su da su goli. To znači da im se otkrilo njihovo bezakonje i da su sagriješili. Kada su vidjeli da su sagriješili, posramili su se i načinili pregače od smokvina lišća i pokrili se.

Sakrili su se pred Bogom, dok ih je On pitao, gdje su.

Nije ih pitao zato što nije znao da su skriveni u žbunju, već je to pitanje značilo: “Što ste učinili? Zašto se skrivate? Svjesni ste da ste prekršili moju zapovijed.”

Tako je i bilo.

Kada čitamo od sedmog, pa sve do dvadesetčetvrtog stiha iste glave, vidjet ćemo i osudu radi njihovog grijeha, koju je Gospod izrekao nad Adamom, Evom i nad zmijom.

Još uvijek vidimo zmiju kako puzi po zemlji i jede prah. Adamu i Evi je rekao da će s mukom jesti svoj kruh i u mucu rađati djecu.

Danas se govori da će se postići bezbolno rađanje. Vjerujem da to priželjkuje svaka žena i muž, ali se onda ne bi izvršila Božja riječ da će se djeca u bolu rađati.

Zato apostol Pavao kada uči nove vjernike kaže:

“Djeco, koju opet u mukama rađam.”

Opet u mukama rađam! Znači i dok se čovjek duhovno nanovo rodi, potreban je veliki rad i bol sa jedne i sa druge strane.

Možemo kazati da je to borba.

Ako gledamo na onoga koji je došao da nas spasi i navijestio nam Radosnu vijest, tada ćemo kroz borbu i bol pobjeđivati.

Često se pitamo, zašto je čovjek takav? Zašto čovjek ubija, mrzi i tako se neodgovorno ponaša prema drugom čovjeku?

Nema ljubavi, nema sažaljenja niti ljubavi.

Čovjek je odrvenio, postao bezosjećajan i radi upravo strašne stvari.

Tko to može promijeniti? Nema takvih ljudi, niti takve nauke koja bi to mogla!

Ima samo jedan kojemu je to moguće. To je Gospodin, Isus Krist.

Samo vjera u Isusa Krista može promijeniti našu narav, naš stav, naš cijeli život. Učiniti da onaj koji vjeruje postane novo stvorenje, novi čovjek.

Ona može promijeniti našu lošu narav te usaditi ono što je dobro u naše srce. Tako promijenjeni možemo imati ljubav, sažaljenje i osjećaje; možemo ispravno živjeti i drugima činiti dobro.

Sveto nam pismo otkriva da krivnja za sva zla djela i grijeh, leži u otkazanoj poslušnosti Bogu.

Da su Adam i Eva poslušali Boga, ne bi došlo do toga. Mi bismo danas divno živjeli. Moglo bi se reći: bili bismo još i danas u raj.

Svi znademo da čovjek čezne za lijepim i dobrim životom. On razmišlja i planira kako će raditi i zaraditi; kako će nešto stvoriti i podići djecu.

Kada sve uredi, onda želi imati i nešto na štednoj knjižici, da kada stigne do mirovine, može uživati u svojoj djeci i unučadi. Većina si ljudi na takav način zamišlja ugodan život, ali to nije tako!

Jedan čovjek je rekao: “Nikako ne mogu doći na zelenu granu! Uvijek me nešto sprečava. Uvijek neke nevolje! Uvijek nešto novo i nepredviđeno.

Uvijek se sotona umiješa da to ne mogu postići.”

Nije važno je li to postigao i ma što god imao, važno je da čovjek postigne mir sa Bogom. Da se oslobodi smrti te da ima nekoga tko će ga podići od pada grijeha.

Ima jedan koji je umro za nas! Ima jedan koji nas je ljubio! Isus je rekao u Evandelju po Mateju u 10:31, svojim učenicima i onima koji su ga slušali:

“Dakle: ne bojte se! Vi više vrijedite od mnoštva vrabaca.”

Kakovu je vrijednost Bog dao palom čovjeku!

On je dao svog Sina, Isusa Krista, da bude žrtva za njega. Žrtva za nas!

Da vjerujući u Njegovu žrtvu i otkupljujuću moć Njegove krvi, budemo otkupljeni, podignuti i vraćeni u zajednicu s Bogom i Kristom.

Bog želi ponovo uspostaviti prvobitnu zajednicu sa čovječanstvom.

Onakvu zajednicu kakva je bila u raju.

Sve to vidimo kroz Sveto pismo, u Njegovoj svetoj Riječi, a i doživjeli smo, da nam je oprostio i primio nas kada smo priznali svoje grijehе.

To je istina i mi smo je doživjeli!

Nije nas karao, šibao! Mogao je to učiniti. Mi smo to zaslužili, ali On to nije učinio, već nas je s ljubavlju primio.

To znači da On hoće da ponovo budemo Njegovi i s Njime u zajednici.

To zajedništvo ne može biti uspostavljeno bez Isusa Krista. Sveto pismo kaže da je Isus Krist posrednik između Boga i ljudi.

Palog čovjeka i velikog, svetog, pravednog Boga.

Bog poziva sve ljude.

On poziva i tebe da posredstvom Krista dođeš Njemu!

Nema drugog posrednika!

Već u trećem poglavlju najavljuje Radosnu vijest, da će On biti posrednik: Gospodin Isus Krist! Da će O

Pismo kaže u Poslanici Rimljanima 5:12

Prema tome, kao što po jednom čovjeku uđe grijeh u svijet a po grijehu smrt, tako smrt prijeđe na sve ljude jer svi sagriješiše.

Možda bi netko rekao: “Pa što sam ja kriv što su Adam i Eva sagriješili?”

Sigurno bi postavio dobro pitanje.

Ako ne znaš svoje porijeklo, koje potječe od Adama i Eve, pa sve do danas, onda možeš postaviti pitanje:

“Zašto sam ja kriv za njihov grijeh?”

Pismo nam kaže da je po tom grijehu smrt ušla u sve ljude.

Smrt je ušla u sve ljude jer je i grijeh ušao u sve ljude. To znači da smo svi u grijehu rođeni, kako i psalmist kaže:

“U grijehu zatrudnje moja majka. U grijehu sam se rodio.”

Pa što sam onda ja?

Ako sam u grijehu začet, ako sam se u grijehu rodio a moja majka i otac su grješni, što sam onda ja?

Grješnik!

Svi su ljudi grješnici. Nema niti jednog koji to nije! Svi smo na isti način došli na ovaj svijet.

Pismo nas uči u Rimljanima 5:14

“Ali je smrt vladala od Adama do Mojsija čak i nad onima koji ne sagriješiše prekršajem sličnim Adamovu. Adam je slika onoga koji je imao doći.....”

Misli se na Isusa Krista. Dakle, smrt je vladala, pa i danas još uvijek vlada.

Nešto ranije sam s bratom razgovarao i rekli smo da ne znamo kada će tko umrijeti. Nikada se ne zna koliko vremena imamo pred sobom.

Samo sveti Bog zna. Moguće da neki koji su stalno i već dugo bolesni, još uvijek žive, a ti koji misliš da si zdrav, odlaziš. Jednog dana se samo srušiš i padneš kao muha.

Meni se muhe gade. Danas rano ujutro me jedna stalno oblijetala. Kada je došao dan, više puta sam je htio ubiti. Žena mi je rekla:

“Pismo kaže: ne ubij!”

Je li to onda grijeh? Nije! Ona prenosi svakakve bolesti jer sjeda na razne nečistoće.

Nije grijeh odstraniti jednu muhu, ali ubiti čovjeka je grijeh. Učiniti zlo nekome je grijeh! Mrziti nekoga je grijeh. Ne ljubiti nekoga je grijeh. Učiniti nekome nešto, što tebi nije drago, onda je to grijeh!

Ovdje kaže da je smrt vladala od Adama do Mojsija i nad onima koji su sagriješili.

Ranije smo postavili pitanje, zašto smo mi krivi što su Adam i Eva sagriješili. Po njima su krivi svi ljudi i smrt je ušla u sve ljude.

Naša sestra Greta se moli da umre i da ode Gospodu. Smrt za one koji vjeruju i koji su spašeni nije tragedija. Ona je radost. Ona je Božji sluga.

Smrt samo oslobađa dušu od tijela. Tijelo se vraća u prah iz kojega je uzeto a duša Bogu. Tako Pismo kaže.

Jeste li bili ikada na ekshumaciji davno pokopanih pokojnika koji su se već pretvorili u prah?

Nestalo je tijela! Još ima moguće samo koja veća kost, koja će se s vremenom također pretvoriti u prah.

Za vjernike smrt nije strahota. Smrt je ušla u nas, ali je morala vjerom u Sina Božjega izići iz nas. Aleluja!

Ona druga smrt, ona vječna smrt morala je izići.

Ima prva smrt. To je tjelesna smrt kojom umiru svi ljudi, pa i vjernici, ali to je privremena smrt. Ona druga smrt je vječna. Bogu hvala da nas je oslobodio smrti i grijeha.

Neposlušnošću čovjek je sagriješio i pao pred Bogom, i smrt je ušla u njega.

Kao što ovdje piše, žrtvom drugog Adama, Bog je podigao palog čovjeka. U Rimljanima 5:15 kaže:

“Ipak s darom milosti nije kao što je sa prekršajem. Jer ako su prekršajem jednoga umrli svi, mnogo se obilnije na sve izlila milost Božja i dar dan milošću jednoga čovjeka, Isusa Krista.”

Kroz njega je došao dar Vječnoga života. Nešto ranije smo rekli da je Isus rekao narodu da se ne boji, jer je on vredniji od mnogo vrabaca. To znači da nas Spasitelj Isus Krist i Bog Otac, koji je dao svog Sina da bude žrtva za nas i da nas otkupi, visoko vrednuje.

Bog nije želio da čovjek ostane u tom palom stanju i zbog toga je Isus bio žrtva. Ono što se poslije toga događa, naime, da nas oslobodi od grijeha i od smrti, to je samo Isusova zasluga. Nikoga drugog!

Smrt neće izići iz nas samo zato što smo bili dobri ljudi. Nećemo se osloboditi grijeha samo zato što se grijeha čuvamo već zato jer ima jedan koji nas može osloboditi i koji, kako Pismo kaže, ima vlast da nas oslobodi, a to je Sin Božji, Isus Krist.

Vjerujemo li mi to? Slava Gospodu!

Grješnika koji je pao, Isus će podignuti. Iz grijeha će tebe kao i mene podići i osloboditi. Iz našega života će strah od smrti izići. Više se nećemo plašiti.

Dok sam bio mlad, od svoje četrnaeste, pa sve do dvadesete godine bojao sam se da ću mlad umrijeti.

U meni je bio neki strah od smrti. No, život je tekao dalje jer ga je Bog vodio. I tvoj i moj život, kao i živote svih ljudi vodi Bog.

Kada je do nas doprla Radosna vijest Isusa Krista, da je On Spasitelj, Iscjelitelj, Zaštitnik; da je On sve za nas, onda smo tu riječ uzvjerovali a kada smo je uzvjerovali, doživjeli smo Isusa kao Spasitelja.

On nas je oslobodio grijeha i straha od smrti. Braćo i sestre, oslobodio me je i više nije bilo straha od smrti u mom životu. Više nije bilo onog pitanja, dokle ću živjeti.

Živjeti ću dok je Božja volja! Ja sam s odlukom Božje volje zadovoljan. On određuje vrijeme života svakom čovjeku. Tako Pismo kaže.

I tvoje vrijeme je odredio!

Mi ne znamo vrijeme ali znamo da je potrebno obratiti se i postati novo biće; biti oslobođeni od grijeha i vječne smrti. Za nas je važno da znamo da tada dobivamo Život vječni jer smo oslobođeni smrti.

Život vječni je dar, braćo i sestre. Život nije naša zasluga.

Apostol dalje kaže:

“S ovim darom nije ni kao što je s posljedicama grijeha jednog čovjeka; sud, naime, polazeći od grijeha jednoga čovjeka dovodi k osuđenju, dok dar milosti polazeći od mnogih prekršaja dovodi k opravdanju.”

Kaže da nas milost dovodi od mnogih prekršaja k opravdanju. Tko može opravdati onoga koji je kriv? Tko ga može opravdati, pomoći i biti zastupnik? Gospod Isus Krist!

Tko ima pravo da tebi i meni skine kaznu i pretvori je u milost i daje Život?

Tko ima tu mogućnost i vlast? Jedino Isus!

“Jer ako je dakle prekršajem jednoga i posredovanjem jednoga zavladała smrt, mnogo će sigurnije oni koji primaju izobilje milosti i dar pravедnosti vladati snagom života po jednome – Isusu Kristu.”

Tako kaže apostol. Pa, je li onda Riječ jasna? Je li Riječ divna i blagoslovljena? Dira li nas ta Riječ i govori li našem srcu? Rekao bih, čujemo li što nam Gospod Isus kaže ili je naše srce drveno i zatvoreno?

Danas je vrijeme tvojega spasenja! Danas je vrijeme tvoje odluke.

Pismo kaže da, kada danas čuješ glas Gospodnji, ne budeš tvrdog i drvenog srca.

Danas ti odluči, jer da ja mogu za tebe odlučiti, odlučio bih za tebe i za mnoge druge da budu spašeni; ali svatko mora sam odlučiti i vjerovati da bi se oslobodio grijeha i smrti koja vlada u njegovom životu.

Govorim o onoj drugoj smrti, a vjerujem da me razumiju oni koji već više razumiju Sveto pismo. Govorim o onoj vječnoj smrti.

Sveto pismo kaže da i vjerni umiru, ali oni umiru tjelesno i to privremeno. Doći će dan kada će Isus doći po nas.

Čekamo li mi taj dan?

Kada apostol Pavao govori o uskrsnuću onda kaže da će najprije uskrsnuti oni koji su umrli u Kristu a potom oni koji ga živi dočekaju.

Oni će se preobraziti, ali sve ima svoj redosljed. Bog je otkrio tajnu sluzi svome da nam kaže kako će to biti. Slava ti, Gospode!

Znači, mi smo oslobođeni vječne smrti. Ako umremo prije, uskrsnut ćemo, a ako ga živi dočekamo, preobrazit ćemo se i otići mu ususret.

Sila Božja će nas podići na oblak i na oblaku ćemo imati susret s Isusom!

Što će nas držati na oblaku? Tamo nema čvrstog tla da bismo mogli stajati ali će nas sila Božja držati. Biti ćemo u novom, duhovnom tijelu koje ćemo primiti.

Tada će biti svadba Jagnjetova. Pred nama će ići Isus i voditi nas na svadbu. Aleluja!

Hvala Bogu što i sada Isus ide pred nama. Bog je njega odredio da nam bude čelovođa. Čelovođa je onaj koji ide na čelu naroda i vodi ga.

Slava Bogu, što možemo uživati tako divnu milost, oslobođeni u Gospodu Isusu Kristu.

U mojoj mladosti, od dana mog spasenja, oslobođen sam od straha smrti.

Doživio sam očevu smrt i majčinu smrt; brat mi je umro. Svaki puta sam bio prisutan i bio strašno pogođen i ožalošćen.

Vjerujem da ću svoju majku opet vidjeti i biti s njom kada i mi jednoga dana, na ovaj ili onaj način, dođemo k Isusu.

Umremo li tjelesnom smrću ili se preobrazimo pri njegovu dolasku, mi idemo s njim. Slava neka je našem dragom Gospodu!

“Dakle, kao što je s prekršajem jednoga osuđenje došlo na sve ljude,”

Vidite, to kaže apostol. Adamovim prekršajem je došlo osuđenje na sve ljude, a znadete da Pismo kaže da je plaća za grijeh smrt, a dar je Život vječni u Gospodinu Isusu Kristu.

Smrt je došla kao osuda na sve ljude.

Nitko živ, niti jedan čovjek, tome ne može izbjeći!

I oni koji su umrli bez Krista, ustati će jednoga dana po redu uskrsnuća, kako Pismo kaže, biti će suđeni za svoja djela i kažnjeni za svu vječnost.

Oni koji su umrli u Gospodinu, biti će također suđeni za svoja djela, ali taj se sud zove: Nagradni sud. Nagrada koju će primiti za djela koja su učinili za Gospoda.

Mi ne možemo zaraditi ili djelima postići Život vječni, jer je on dar.

Za sve ono što smo i kako smo služili Gospodu, dobiti ćemo nagradu.

Ako nismo žalili sebe i gledali na svoj život. Nismo se štedili već smo se trudili onoliko, koliko nam je Bog dao snage, moći i sile otkrivenja. Ako smo sve upotrijebili za službu Gospodu.

Jednom mi je jedan čovjek rekao: “Što god trebaš, evo me, tu sam!”

Znači da je on sebe cijeloga stavio meni na raspolaganje. Rekao je da mi svime što može, želi pomoći.

Pa ako ima ljudi koji to mogu, Isus može više! Sve što nam treba, možemo imati u Isusu!

Ne samo ja ili ti, već svi. On je bogat za sve ljude i svakome može dati što mu je potrebno i voditi ga kroz život po svojoj svetoj volji.

Već smo jutros rekli da Bog ima svoju volju. Većina ljudi nije bila po Božjoj volji. To kaže u 1.Korinćanima 10:5

“Većina nije bila po volji Bogu.”

Bog hoće da većina bude po Njegovoj volji. Hoćemo li mi biti po Božjoj volji?

“tako izvršenjem zapovijedi od jednoga dolazi na sve ljude opravdanje koje se sastoji u životu, jer kao što su nepokornošću jednoga čovjeka svi postali grješnici, tako će i pokornošću jednoga svi postati pravednici.”

Pokornošću jednoga!

Isus je bio svom Ocu pokoran do smrti. Pismo kaže do same smrti na križu.

On nije odstupio niti od jednog djela koje je Bog predvidio, do samoga kraja.

Ako se mi pokorimo Božjoj riječi i prihvatimo je, i mi ćemo postati pravednici, jer ovdje piše da su: pokornošću jednoga, a time misli na Sina Božjeg, Isusa, svi postali pravednici.

Da, pravednici ali braćo, oni koji vjeruju!

Onaj koji se neće obratiti, neće postati pravednik.

Opet ima redosljed u kome se kaže: pokajte se, obratite se i vjerujte Evanđelje.

Pokajati se i obratiti se, znači oprostjenje od grijeha, oslobođenje od smrti i život po volji Božjoj.

To je to značenje, a ne da svaki ide dalje svojim putom po željama svog srca.

Ne, jer bi nas naše srce opet odvelo u grijeh. Zato jer se to tako dešava, Pismo kaže da je srce podmuklo i prijevarno više od svega.

Bog nam želi dati jedno novo srce. Jedno njemu poslušno srce u kome će samo On prebivati, tako nas uči Božja riječ.

Zato kažem da treba vjerovati, a Bog će nam u tome pomoći. Milost Božja nas još uvijek čeka.

Gospod hoće da našu smrt pretvori u život. To može samo na temelju naše, što znači i tvoje osobne vjere u Božju svetu Riječ.

Kao što sam rekao da u Jeremiji 17:9 piše da je srce podmuklo, a u Efežanima 2:3 kaže da je grijeh okaljao naše tijelo i dušu. Kada doživimo oprostjenje onda je to i očišćenje.

Nema čistilišta poslije smrti!

Sada je čistilište. Sada, dok još živimo je vrijeme da budeš očišćen i opran od grijeha. Sada je vrijeme da budeš spašen i da dobiješ novo ruho. Da dobiješ novu haljinu, čistu, svetu i bijelu, a to je pravda svetih.

Zašto pravda? Zato jer vjerujemo u Sina Božjega.

Zar to nije divno, braćo i sestre? Zar da onda ne postupimo onako kako to Božja riječ kaže?

Bog je naš Stvoritelj i On želi održavati naš život po svojoj svetoj volji.

Gledajući u Boga i Njegovu riječ, svaki čovjek ima dvije mogućnosti.

Jedna je mogućnost da ostaneš u palom stanju i smrti; druga je mogućnost da smrt zamijeniš Životom.

Kakovu ćeš odluku donijeti, što ćeš izabrati i učiniti ovisi o tebi.

Netko je rekao da je svatko sam kovač svoje sreće.

Sjećam se jednog mladog čovjeka. Upoznali smo ga kao dječaka. Bio je posinjen i nije imao roditelje.

Više se ne sjećam što se njima dogodilo, no uglavnom, jedna ga je sestra posvojila. Ona ga je podizala i vodila u Zajednicu.

Uglavnom dok je bio mladić, išao je u Zajednicu, služio Gospodu i slušao je.

Bio je vjeran mladić. Sudjelovao je u radu gdje je mogao.

Kada je prešao u momačko doba, počeo ga je privlačiti svijet.

Kada ga je svijet privukao, otišao je od Gospoda i napustio Zajednicu i braću i sestre.

To znači da je napustio i Isusa.

Jednom je čuo da mornari dobro zarađuju pa se zaposlio na nekom stranom brodu. Mislio je da će dobro živjeti i imati što mu treba.

Mislio je da će tako moći do svega doći, da će tako imati velike mogućnosti.

Jedno vrijeme je tako plovio brodom a onda se čulo da je njegov brod doživio havariju.

Mnogo duša je tada poginulo.

Prema izvještajima koji su objavljeni, doznalo se da su njega, kako su izjavili preživjeli mornari, pojeli morski psi.

Morski pas ga je pojeo! To je bilo strašno za sestru koja ga je odgajala i prigrllila kao svoje dijete.

On je ostavio Gospoda misleći da će mu svijet dati više no što mu Bog može dati.

Kako strašno je završio njegov život!

Bio je spašen i izašao iz svijeta. Isus ga je oslobodio a on se ponovo vratio.

Vječna smrt je ušla u njega i njegova duša je izgubljena.

On nije mislio da će se sve tako završiti.

Imao je najbolji plan i rješenje. Zamišljao je kako će biti mnogo novaca; kako će osnovati obitelj i tko zna što još, ali je tragično završio.

Držimo se Gospoda!

Služimo Gospodu. Mladi, stari i bilo koje dobi iskreno i vjerno.

Tako ćemo najbolje proći već u ovom, zemaljskom životu , a vječni ćemo imati vjerom u Sina Božjega, jer smo vjerom u Njega postali pravednici.

Vjerom u Njega smo podignuti iz palog stanja grijeha.

Vjerom u Njega smo oslobođeni vječne smrti.

Vjerom u Njega imamo Život vječni.

Neka je slava našem Gospodu!

Na svakom osobno je da sam odabere što želi: Vječni život ili smrt.

Zato odaberi Život vječni!

Amen.

MRZITE ZLO, A LJUBITE DOBRO!

Amos 5:15

*“Mrzite zlo, ljubite dobro,
držite pravicu
na gradskim vratima,
pa će se možda Jahve,
Bog nad Vojskama,
smilovat ostatku Josipovu.*

U Psalmu 97:10, psalmist kaže:

Jahve ljubi one koji mrze na zlo , On čuva duše pobožnika svojih, izbavlja ih iz ruku opakih.”

Tko je Jahve? Jahve je Bog! On je Otac našeg Spasitelja, Gospodina Isusa Krista. To nije Jehovina crkva ili dvorana, već je ime Boga: JA JESAM, što je prijevod hebrejske riječi: Jahve.

Jahve je narodu iskazivao svoju ljubav.

Kako je nekoć ukazivao svoju ljubav izraelskom narodu, tako je sada ukazuje nama. Tome se možemo radovati!

Psalmist kaže, da Jahve ljubi one, koji mrze na zlo. Kaže da On čuva duše svojih pobožnika.

Tko je čuvar?

Nekada se ljudi mole anđelima čuvarima. I sami smo se nekoć molili da nas anđeli zakrile i čuvaju noću i danju, da bismo kada odemo s ovog svijeta došli u nebo.

Pa, zar to čini anđeo? Ne!

I ja sam nekoć tako molio, jer nisam drugačije znao. Sada znamo da je Bog naš čuvar. Ako On pošalje anđele, tada oni izvršavaju samo ono što im On kaže. Oni su poslani da nam budu na pomoći. Oni su nebeski duhovi koji su poslušni svome Stvoritelju i Gospodaru.

Zato psalmist kaže da On čuva pobožnike svoje i da ih izbavlja iz ruku opakih. Ruku nevjernih, opakih i bezbožnih.I

mi smo nekoć bili takvi. Imali smo u sebi naboje prema drugima. Imali smo želju za osvetom i mnogo drugih zlih želja. Sveto pismo kaže, a to Gospod Bog kaže preko psalmiste, da Bog ljubi one koji mrze zlo!

Što je to, zlo? Zlo je, braćo i sestre, grijeh.

Dakle, sve zlo koje se na ovom svijetu događa jeste posljedica grijeha. Bog ljubi one koji mrze zlo, zato Bogu hvala da znamo što Bog ljubi, a što ne! Dakle znamo, da bog ne ljubi, već mrzi zlo.

Sveto pismo nam kaže, da je strah Božji mržnja na zlo.

Svaki vjernik koji ima strah Božji u sebi, poznaje Njegovu volju. On ne odobrava zlo, kako sebi tako niti drugima. Njemu je zlo strano i zna da zlo dolazi od one tamne strane, a vi znate njegovo ime.

Bog čuva duše svojih pobožnika, a u petnaestom stihu smo čitali: ***“Mržite zlo, ljubite dobro, držite pravicu na gradskim vratima, pa će se možda Jahve, Bog nad Vojskama, smilovati ostatku Josipovu”.***

Bog će se smilovati Izraelu, ostatku Josipovu, ali oni moraju držati pravicu na gradskim vratima.

Na gradskim vratima se nekada dijelila pravica i sudilo u Izraelu. Osuđivalo se ono što je bilo nepravedno. Međutim u toku vremena oni su zaboravili na pravicu i prionuli uz nepravdu; zato ovdje kaže, da čine pravicu i da će im se onda možda Bog smilovati.

To znači, pokajte se za svoje nepravde, za svoje grijeha, za silazak s puta Gospodnjeg, a tada će im se Bog smilovati i sačuvati ostatak Josipov.

Vjerujem da svaki kršćanin, svako dijete Božje, koje je oslobođeno od zla, to jest grijeha, ima u sebi želju da čini dobro. Bog mu pomaže da više ne čini zla. Dosta smo zlo činili prije našeg obraćenja. Griješili smo protiv Boga i protiv ljudi.

Sada kada smo obraćena djeca Božja, kada je Isus postao našim Spasiteljem, Božja nas Riječ upozorava da mrzimo zlo, a da činimo dobro.

Ima raznih načina na koje možemo činiti dobro. Sve što nije grijeh, dobro je. Ako tako poučeni Svetim pismom, slijedimo Riječ Gospodnju, pomaže nam Duhom Svetim da možemo tako živjeti i biti slobodni od toga da činimo zlo.

Ima «jedan» koji nas uvijek napada, ima «jedan» koji hoće pobuditi u nama, našem tijelu, želju da učinimo nešto što Bogu nije ugodno.

On nikada ne miruje jer zna da ima malo vremena. To je davao, ta stara zmija koja vara svekoliki svijet na razno razne načine, kako nam to pokazuje Sveto pismo.

Dakle, on vara, a Sveto pismo kaže: «Ne dajte se varati!» Ono nam kaže da pazimo da nas sotona ne prevvari.

Kada apostol piše u poslanici Rimljanima 12:9:

«Neka vaša ljubav bude bez pretvaranja.»,
to znači da umjesto da činimo zlo, ljubimo.

Bog je ljubav. Bog nam je dokazao svoju ljubav u Kristu, kada je Isus Krist umro za sve nas. Nije umro za jednog čovjeka, već za sve ljude.

Umro je da bi se svi spasili, no neće se svi spasiti!

Kada smo oslobođeni prisile da činimo zlo, onda apostol piše Rimljanima: **«Neka vaša ljubav bude bez pretvaranja!»**

Prema kome? Prema braći, prema sestrama i prema ovom svijetu.

Bog ljubi grešnika, ali ne ljubi grijeh koji živi u njemu. To je ono što odvaja čovjeka od Boga. Zato on ne želi da ljubav jednog vjernika bude u pretvaranju. Da vjernik glumi ljubav i govori kako voli i kako ljubi a u stvari, u srcu to nije tako. To je pretvaranje.

To je licemjerna ljubav. Lažna i nečista ljubav. Zato piše apostol da bude iskrena, istinita i poštena, kako izvana, tako i

iznutra. Bog ljubi iskrenost i želi da mi budemo iskreni. Da od nas učini ljude koji vole ljude, pa čak i one koji njih ne ljube.

Nije li to divno?

Znači ako tako ljubimo i zauzmemo takav stav, moramo mrziti zlo, ili drugačije rečeno: u nama nema zla! Ne bismo ga počinili niti bi se radovali ako se nekome nešto loše dogodi, pa bila to i kazna od Boga ili čovjeka.

Vjerni se tome ne raduju! Mi se radujemo kada netko slavi i hvali Boga. Kada netko vjeruje u Boga, kao što smo to imali prilike čuti od našeg brata i sestre, da su svjedočili i doveli u Zajednicu ljude koji vjeruju, čitaju, slušaju, pa čak i traže da budu kršteni. Oni pitaju, kada će biti krštenje.

Bogu hvala imati ćemo uskoro krštenje. Traže ga naši prijatelji koji su dolazili, obratili se, te sada žele svoju vjeru potvrditi krštenjem.

Svi koji su odlučili iskreno i vjerno služiti Kristu, mogu se krstiti, ako iza riječi njihovih usana stoji i njihovo srce.

Bog će im tada pomoći da mogu živjeti i slijediti.

Sveto pismo kaže, da nam ljubav bude bez pretvaranja, istinita, sveta i čista. Da naše srce bude ispunjeno takvim dobrima, a da mrzimo zlo.

Prionimo brate, sestro, prijatelju uz ljubav Božju! Da nas ljubav Božja ispuni i izvadi sve zlo iz naših srdaca.

To ne može učiniti nitko drugi do Gospod Isus Krist!

Sveto pismo kaže da je Isus došao da uzme naše grijeh; da uzme zlo iz našeg srca.

Tko mu još nije sve predao, neka preda i biti će slobodan! Onda će, ta čista Božja ljubav, iskrena izvana i iznutra, ispuniti njegov život.

To će biti radost. Tada neće biti zapreke za radost u našem životu, a Gospod će svakom u tome pomoći.

Prikanjajte uz dobro! I još kaže: **«Ljubite srdačno!»**

Pri tome misli jedni druge; ti mene – ja tebe! Jedni druge ljubimo srdačno.

Ljubimo jedni druge cijelim srcem!

Pokažimo da ljubimo. To ne znači da se stalno grlimo i usnama ljubimo. To nije to.

Ponekada činimo i to, da se braća sa braćom, a sestre sa sestrama ljube, ali se ljubav pokazuje kroz ponašanje, pomaganje i djela, jednih prema drugima. Pokaže li se neka potreba ili mogućnost da učinimo dobro, učiniti ćemo to.

Pismo kaže da prianjamo uz dobro.

Kada prianjamo uz ljubav, tada prianjamo uz najveće dobro koje je ikada postojalo. Tada prianjamo uz Boga i ispunjavamo se Kristovom ljubavlju. Mi želimo biti ispunjeni Njegovom ljubavlju a kada to jesmo, tada smo sretni i ta sreća ispunjava naš život.

U poslanici Filipljanima piše da bratskom ljubavlju ljubimo jedni druge. Bratskom ljubavlju!

Ta bratska ljubav je drugačija od ljubavi prema susjedu, prijatelju ili neprijatelju. Nevjernikova ljubav pokazuje ljubav prema onome tko njega ljubi, a onoga tko njega ne ljubi, on u stvari mrzi.

Božja se ljubav ponaša suprotno. Ona ljubi svakog čovjeka, no braća i sestre se ljube bratskom ljubavlju.

Tako je i u obitelji. Ma koliko braće bilo, oni se međusobno ljube. Oni se zajedno raduju i mare jedni za druge. Nekada se malo i porječkaju, ali tada i oprostite jedni drugima. Isus je jednom rekao da treba pakošću biti djetinjast. Djeca se posvađaju, ali se za čas izmire, dobri su si i dalje se zajedno igraju.

Dakle, to je bratska veza ljubavi koja ih u genima spaja i ne dozvoljava da se rastanu. Naravno da su poučeni od roditelja, jer su oni temelj dobrog odgoja djeteta.

Nastojmo da se takva ljubav u nas useli i da kao što u Pismu piše, srdačno ljubimo jedni druge; da možemo bratu ili sestri reći:

«Od srca te ljubim! Ne mogu te mrziti, jer u meni nema mržnje!
Bog je ispunio moje srce ljubavlju!»

Slava Ti Gospode!

Zato zajednica Kristove djece odskače, ili drugačije rečeno, ona se odvaja od onih koji se također nazivaju kršćanima.

Mnogi se nazivaju kršćanima i spominje se da ih ima mnogo milijuna, a čak je netko spomenuo da ih ima i jedna milijarda u svijetu.

Oni se nazivaju kršćanima, ali po načinu kako žive, oni to nisu. Ako si i kršten, a ne živiš kršćanski, onda nisi kršćanin!

Nisi zato kršćanin što si kršten, već po tvom životu sa Kristom! Onda ono pravo, biblijsko krštenje ima svoju vrijednost u tvome životu.

Kada nam kaže da se ljubimo bratskom ljubavlju, kaže i da u davanju časti prednjačimo jedni drugima.

Ne da podcjenjujemo druge zbog položaja, znanja ili imanja. Kada razgovaramo s drugima, da natuknemo kako znamo sve o nekom i dademo naslutiti nešto loše.

Je li to davanje časti? Ne, to nije davanje časti! To je ponižavanje; to je klevetanje drugog.

Može biti da ja i nisam dobar, to može biti i istina, ali nije tvoj posao da ponižavaš. Ako se netko uzvisuje i neće slušati Božju riječ, Pismo kaže da će ga Bog poniziti!

Bog će ga poniziti! Tko se ponizuje pred Gospodom, njega Bog uzvisuje. Kada Bog nekoga uzvisi, tada se nitko ne može tome suprotstaviti, jer nitko nema te sile.

Bog je taj koji uzvisuje. On jedini podiže, slava Njegovom svetom imenu!

Nikada se nemojmo protiviti Božjoj sili. Prihvatimo Božju riječ i postupimo onako kako nas ona uči.

Prednjačimo u davanju časti, znači da ću ja tebi prije dati čast no što ti to meni učiniš. Biti ću prvi u tome. Ja se borim sa svoje, a ti se bori sa svoje strane da prednjačiš u davanju časti

drugome. Znete li koliko vrijedimo ti i ja i svako nanovo rođeno dijete Božje u Božjim očima?

Ali ne samo mi, već svi, pa čak i nevjernik?

Tako mnogo, da je Krist položio svoj život za nas! Krist je platio za sve ljude, koji prihvate vjeru.

Onoliko, koliko je Krist platio za tebe i mene, toliko mi vrijedimo u Božjim očima.

Kako bismo onda mogli omalovažavati jedni druge? Nipošto! Mi trebamo prednjačiti u iskazivanju ljubavi. Dragu sestru i brata u Kristu ljubiti, jer nam je Bog ispunio srce, Gospod Isus Krist.

Pismo kaže da se ljubav Božja, Duhom Svetim, izlila u naša srca. Ako nemaš ljubavi i takvih postupaka, tada znaj da nemaš Božje ljubavi; da se još moraš obratiti Gospodu Isusu Kristu, priznati pred njim i kazati:

«Gospode, evo sve predajem Tebi! Oslobodi me! Ispuni me, da budem takav, kakav Ti želiš da budem!»

On će to vrlo rado učiniti. Isus će to učiniti, jer želi našu grešnu prirodu pretvoriti u božansku prirodu. On želi da iz nas zrači Božja ljubav.

Danas se mnogo govori o ovom ili onom ozračju, ali nema Božjeg ozračja u njima! Možeš imati ovakvo ili onakvo gledište, ali ako nema Božjeg ozračja u tebi, Pismo kaže da si slijep i da ne vidiš.

Isus je zato došao da otvori naše oči. Je li to istina? Je li otvorio naše oči da vidimo? Slava Ti Gospode!

Kada vidimo, onda i učinimo onako kao što Sveto pismo kaže, a Bog će nam u tome pomoći.

Mrzite na zlo, a činite dobro, tako kaže. U revnosti budite neumorni.

Je li to dobro ako čovjek revnuje? Ako si vrijedan i radiš nešto, nisi lijen. Ako si u duhovnom djelu vrijedan, Bog te blagoslivlja i ti si sretan.

Revnajmo za Božje djelo. Kaže da u revnosti budemo neumorni.

Istina da se čovjek po svojoj prirodi fizički umara. Umara se samo radom, jer ako ne radiš, nemaš se čime umoriti. Ako duhovno ne radiš, ipak si umoran i osjećaš se teško. Sve ti je teško i ne znaš što bi. Isus kaže ovo, a ti se pitaš: «Zašto baš ja?» Isus kaže ono, a ti opet, «Zašto baš ja? Nema li nekog drugog?» Isus kaže: «Dođi!» a ti kažeš: «Ne danas neću doći!» Tako bismo mogli nabrajati razne izgovore i primjere, mada kada nam kaže da u revnosti budemo neumorni, odlučimo revnovati i da se nećemo umoriti Bogu služiti; da se nećemo umoriti djelovati za Boga; nećemo se umoriti posjećivati naše sastanke u Zajednici; nećemo se umoriti u davanju svjedočanstva drugima; nećemo se umoriti živjeti za Krista!

Sve je to duhovna revnost.

Kada revnujemo, primamo i snagu. Koga danas nije bilo u Zajednici, taj nije čuo svjedočanstvo kako je Bog sačuvao svoju djecu. Kako je pomogao. On nije imao udjela u molitvi Gospodu, za bolesne. On nema udjela u životu Zajednice.

Ja želim u svemu što je Božje imati udjela! Dok smo na zemlji radimo!

Pismo kaže da ćemo se odmarati kada dođemo u nebo. Ima ljudi koji se obraćaju i mole da im pomognu davno umrli sveti Božji ljudi, apostoli i drugi za koje govori povijest crkvena da su stvarno bili sveti.

Ljudi se njima obraćaju i mole: «Pomozi mi ti sveće.....!», i onda kažu ime ovog ili onog sveca i onda ih stalno uznemiruju. To nije Božja volja.

Obratimo se Gospodu Isusu Kristu! Nigdje ne piše da se obraćamo svecima, ali piše da se oni sada odmaraju. Kada im je Bog dao odmor, nemojmo ih onda mi uznemiravati. Griješimo protiv Božje riječi i činimo nešto što Bogu nije ugodno.

Ali piše da je Isus rekao:

«Ja radim i moj Otac radi!»

Isus sjedi na prijestolju milosti i njemu se obratimo.

U ovom svijetu ljudi su podijelili vlast, odgovornost i nadležnost na razna ministarstva i resore pa se onda obraćaju za ovo ovome, a za ono onome i tako dalje.

Tako je na zemlji, ali na nebu ima samo jedan i to onaj koji sjedi Ocu s desne strane. Jedan, koji je pobijedio! Jedan, koji je platio za naše grijehе i sagradio prijestolje milosti, da mi, dok smo na zemlji, možemo doći k njemu i tražiti njegovu pomoć.

On nam kaže u Riječi:

«Prizovi me i ja ću te izbavit, a ti me proslavi!»

On kaže da ga prizovemo i da će nas On izbaviti, a da mi Njega proslavimo. Kaže Njega, a ne kaže sve one druge.

Njega proslavimo i On će nas izbaviti! Je li to divno braćo i sestre? Je li dobro prizvati Isusa Krista i doživjeti ga kao svog osobnog Spasitelja i imati Njegovu pomoć i zaštitu u svom svagdašnjem životu?

Recimo da je sestra polomila ruke ili noge kada je pala, kakva bi situacija bila u kući? Tko bi radio sve ono što ona radi? Je li Isus bio prisutan i na djelu i pomogao? Čuva li Isus svoje pobožnike?

Pismo kaže da ih izbavlja iz ruku neprijateljevih. Taj neprijatelj je sotona. On hoće da čovjek padne, da ga slomi i uništi. On hoće uništiti čovjeka da ne može reznovati. Hoće ga svezati za kuću ili krevet da ne može raditi za Boga.

Isus nas čuva. Slava Gospodu!

Mrzite zlo, a držite se dobra, tako nas Božja riječ uči!

Dalje kaže:

«Budite gorljivi Duhom!»

Gorimo li Duhom ili smo tako mlaki ili hladni? Možda netko kaže: «Meni je svejedno, ne moram ja, može netko drugi. Doći ću kad mi bude volja.»

To nije gorljivost u duhu! Znae da gorljivi u Duhu jedva čekaju da mogu nekome nešto posvjedočiti ili biti sa svojom braćom i Isusom u Zajednici.

Gorljivi u Duhu teže za zajedništvom.

Jednom mi je netko rekao: «Znaš brate da mi je od nedjelje do srijede predugačko vrijeme da ne budem u zajedništvu s braćom.»

Njemu je to predugo vrijeme, ali Bogu hvala, imamo i između toga utorkom molitveni sastanak. Svi oni koji imaju mogućnost, pa čak i oni koji nemaju tu mogućnost, mogu je stvoriti i doći na molitveni sastanak.

Mi se ne molimo čovjeku. Mi se molimo Gospodinu!

Molimo se za potrebe; molimo se za spasenje ljudskih duša; molimo se da Gospod Bog, Duhom svojim takne ove ljude koji još nisu spašeni. Da ih takne na način da ga razumiju i povjeruju u Isusa Krista i predaju svoj život sa povjerenjem u njegove ruke.

Mi to molimo, jer kada bismo mi mogli spasiti nekoga, onda bi ovaj grad već bio spašen. Svaki bi spasio svoje obitelji, prijatelje i znance.

Ne, mi to ne možemo. Samo je Isus Spasitelj!

Naše je da mi revnujemo, svjedočimo, kažemo i promičemo Božju riječ, koja je Radosna vijest i koja je nas učinila radosnima, a koja će i njih učiniti radosnima.

Svatko kome Isus postane Spasiteljem, postaje radostan i slavi Gospodina. To je divno. To je dobro. Slava Ti, Gospodine!

«Prianjajte uz dobro!», je li to dobro?

Imamo li djela u tom dobru?

Znae da je Isus, kada je došao u hram u Jeruzalemu i kada je vidio da se u hramu radi sve drugo samo se ne moli i da to nije dom molitve, u Svetom pismu piše da je uzeo bič. Načinio ga je od uzica i njime istjerao sve trgovce, mjenjače i prodavače. Sve ih je istjerao iz hrama. Bog je rekao:

«Dom moj neka bude dom molitve svim narodima!»

Pitali su ga koji im znak daje i kojom vlasti to čini, a on im je rekao da ga izjeda revnost za kuću Božju.

To znači da ga izjeda, troši i potroši. Tako i mi trebamo revnovati i predati svoj život da bude potrošen za Božje djelo. Čuvamo li mi svoj život ili ga predajemo na oltar Gospodinu Isusu Kristu?

Čuvamo li, ti ili ja, svoj život, mazimo ga i ugađamo mu? Sad sam bolestan; sad me boli glava, sad noga; sada mi nešto iznutra ne valja pa ne mogu ići u Zajednicu. Ne mogu ovaj put, ići ću drugi put, a taj drugi put dolazi sve rjeđe i rjeđe, a možda i nikada ne dođe da ideš u Zajednicu, da služiš Gospodinu, da nekome posvjedočiš i revnuješ.

Tako prolazi život. Na takav način đavo vara i ima puno uspjeha u tome.

Neka gorimo Duhom. Neka se trošimo. Neka gorimo kao svijeća. Neka gorimo za Krista i jednoga dana izgorimo!

Kada izgorimo, idemo Gospodu Isusu Kristu!

Nećemo nikada požaliti već ćemo se vječno radovati.

Budemo li tako gorjeli, moći ćemo reći:

«Hvala Ti Bože, što si me tako zapalio da gorim u Duhu za Tebe i da revnujem za Tvoje djelo. Za ono što je dobro, a da mrzim zlo!»

Bogu hvala za tu divnu milost koja nas je pohodila i za Božju riječ koja nas tako divno uči.

Nije to tako da vam ja samo nešto kažem i pročitam iz Svetog pisma, a onda da vas blagoslovim i kažem: «Idite s mirom!»

Kakvi ste došli, takvi i odlazite. Ne, nismo se okupili da tako bude, već da odemo bolji no što smo došli.

Da nas Isus, ako smo došli s teretom, oslobodi; ako smo došli s grijehom, da nam oprost; ako smo došli bolesni, da nas ozdravi. To je naša želja i molitva Bogu dok smo ovdje na zemlji.

Bog hoće da smo zdravi i da mu služimo. Bolest i zapreke našeg dolaska su želja đavla koji nas hoće spriječiti u radu za Gospoda.

Zato molimo da nas Isus podupre i ispuni snagom svoga Duha. Predajmo sebe Gospodu na žrtvu, da Duhom gorimo za Gospoda Isusa Krista i za izgubljene duše!

Pomozi nam Gospode u tome!

Ljubimo ljude! Ljubimo grešnika i recimo mu: »Bog te ljubi! Samo ono što je u tvome srcu, grijeh i grešne navike u životu, to želi odstraniti. To ne možeš sam. Možeš obilaziti razna mjesta i ljude, ali ti oni ne mogu to oduzeti»

Ima strašnih stvari gdje ljudi ne mogu pomoći, ali Isus može! Isus može svima pomoći!

Nema bolesti koju On ne može iscijeliti! Nema grijeha koji On ne može oprostiti! Nema mrtvoga kojeg On ne može podići!

To je sila Božje riječi.

Zato jer je Isus rekao da je On došao da daje Život ljudima. Nije došao da uništi ljude, već da ih spasi i da im daje Život. Vjerujemo Božjoj riječi i postupimo upravo tako, kako nas ona uči, a uči nas da mrzimo zlo i da ljubimo dobro.

Usmjerimo ostatak našeg života čineći dobro.

Tko do danas nije znao da treba mrziti zlo i činiti dobro, neka to od danas čini. Nitko to nije slučajno čuo. Bila je to Božja volja i vodstvo da si danas ovdje i da danas čuješ što trebaš učiniti.

Pismo kaže da se ova Riječ propovijeda svim ljudima.

Isus neće tako dugo doći dok svi ne čuju. Slava Gospodu!

Je li Božja ljubav pravedna kada On kaže za sve, a ne samo za pojedince?

Dakle, budimo gorljivi Duhom i ne budimo lijeni u duhovnom poslu.

Znaju se naći i vjerni bračni parovi, gdje je jedan od njih malo okretniji, a drugi nešto ljeniji, da upotrijebim te riječi, pa jedan kaže: «Idemo danas u Zajednicu», a drugi kaže: «Ne, ne

možemo. Znaš da moraš to i moraš to i to i to.» i tako se pogode: «Ne idemo!»

Da li je to duhovna lijenost? Braćo moja, to je duhovna lijenost!

Sve će proći. Na ovaj svijet nismo ništa donijeli, niti ćemo išta odnijeti s ovog svijeta sa sobom

Priča se da je jednom kada je neki čovjek umirao, zamolio da mu ispune želju, a ta želja je bila da mu, kada zatvore mrtvački sanduk, ostave ruke vani visjeti. Zašto to, pitali su ljudi, jer takve želje još do sada nisu čuli.

Umirući su obično na samrtnoj postelji dijelili svoj imetak, a zašto ovome ruke ostaviti vani? Čovjek im je odgovorio:

«Neka svi u pogrebnoj povorci vide da ništa sa ovog svijeta ne nosim sa sobom.»

Božja riječ je istinita kada kaže da ništa nismo donijeli na ovaj svijet: «Gol si došao i gol ćeš otići!»

Kao što smo došli goli iz majčine utrobe, tako ćemo i goli otići. Nešto će ipak za nama ići.

Neće to biti u našim rukama, već će za nama ići naša djela koja smo u životu činili. Za ta djela ćemo biti kažnjeni ili nagrađeni.

Nema treće. Vjerujemo li mi to?

Slava Ti Gospode!

Ne budimo u duhovnom poslu lijeni! Radimo, služimo i borimo se za svoju dušu

Pjevali smo u pjesmi : Kad se ovdje borba svrši, dobit ću krunu!.....»

Kršćanski život je borba. On je stalna borba s neprijateljem naše duše, sotonom.

No i naše tijelo se još uvijek pokušava boriti s našim duhom i zato Pismo kaže da usmrtimo svoja tjelesa. Grubo rečeno izgleda da kaže da ubijemo sami sebe. Da ubijemo ovo tijelo da bi nam duša živjela.

Ali ne. Neka živi moje i tvoje tijelo, ali pod nadzorom duše i svete Božje riječi. Ne da ono ima dominantnu ulogu, već da je ima duša i Božja riječ.

Za to se moramo mi pobrinuti, svaki za sebe, da bismo mogli naslijediti, kada nas Bog pozove, Život vječni. Hvala Ti Gospode!

Zna Gospod čuvati pobožnike svoje! Zna ih zaštititi i pomagati im, a zna ih i uputiti kako da postupe i rade.

To je vrlo jednostavno, jer je već i sam Isus rekao da drugima ne činimo ono što nama nije drago. To je mjerilo koje može svatko prepoznati. To je značenje ovoga da mrzimo zlo, a da činimo dobro. Aleluja! To je divna milost Božja!

U takvom životu, gorućem, revnujućem, i ljubećem, Pismo kaže, da se takvi ljudi nadom vesele.

Divno je to veselje.

Nekada nevjerni ljudi malo zasviraju, malo popiju i kažu: «Udri brigu na veselje!»

To veselje traje dok ne ishlapi alkohol a kada se rastanu, ponovo obore glave i nestane veselja. Opet teškoće, nevolje i kako naći izlaz iz toga?

U Svetom pismu piše, da se koji ovo izvršavaju, nadom vesele.

Što je naša nada, braćo i sestre?

Naša nada je da je ono u što vjerujemo sve bliže ostvarenju. Mi se čvrsto nadamo da će Isus doći!

Mi vjerujemo, nadamo se i radujemo u toj nadi. Bez vjere ne može se imati nadu. Sve je crno i bezizlazno bez vjere, ali s vjerom imaš nadu i u najcrnijim trenucima života. I tada vjeruješ da to On zna i da je s tobom.

S tom nadom, da će Isus doći po nas, i da ćemo se jednog dana susresti s njim mi se radujemo. Mogli bismo po ulici skakati i pjevati od radosti. Možda bi netko mogao pomisliti da smo sišli s uma, ali mi znamo u koga vjerujemo i čemu se radujemo.

Nemojmo se držati kiselo. Pokažimo tu radost!

Imamo jednu pjesmu u kojoj se kaže: «Mi smo narod veseli!»
Jedan brat je na to rekao: «Mi smo narod kiseli!»

Nekada se držimo oborene glave i kiselo pa kada nas netko od neobraćenih vidi i to onaj koji «Udri brigu na veselje», reći će da je njegov život bolji od tvoga, da to nije radost.

Ti kažeš da si radostan i da vjeruješ, a obješene si glave. Nema radosti u tebi.

Koji je razlog tomu? Negdje si zapeo, zakvačio se za nešto.

Mada ti je Isus oprostio grijeha i mada si bio spašeno dijete Božje, hodajući ovim putem, nisi ljubio, nisi bio gorući, nisi išao za dobrim, jer si se zakvačio za nešto.

Radost je uzeta od tebe. Nemaš je jer te tvoja savjest optužuje. Optužuje te jer nisi činio dobro već si činio zlo. Božja riječ nam kaže da mrzimo zlo i da činimo dobro, a onaj koji ne mari za Božju riječ gubi radost.

Vraća se u ono isto stanje. Ne samo isto, već kako smo čitali da kada sotona izađe iz srca i kada Gospod oprost i očisti, pa ako se i dalje ne ispunjava vjerom i ne živi tako da Krist ispunjava njegovo srce, onda se sotona vraća nazad i uzme sa sobom sedam gorih demona od onih prije i tada će njegovo stanje biti gore no što je bilo prije.

To je istina, braćo i sestre. To je istina!

U prošlosti je bilo strašnih slučajeva, o kojima niti govoriti ne želim. Zato poštujmo Božju riječ. Ljubimo Božju riječ. Služimo Gospodu. Poučeni Njegovom riječi, činimo onako kako ona kaže i nećemo nikada pogriješiti brate, sestro, prijatelju.

Uvijek ćemo dobro činiti i nećemo pogriješiti jer nas Božja riječ uči.

To znači da se možemo nadom veseliti. Idemo li mi za tim?

Dalje nam kaže, da u nevolji budemo strpljivi.

Biti strpljiv, kako?

Nekada niti na semaforu nismo strpljivi. Nekada, kada pješak ide preko zebre, mislimo: Pa baš sada mora ići! Zar me nije

vidio da stane? On je trebao stati, a ne ja. Uvijek tražimo neko svoje pravo da smo u prednosti.

Kada u životu dođe nevolja, a Isus nam je i rekao, da će doći, jer ne znači da ako smo se obratili Bogu i kada nam je Isus postao Spasitelj, više nećemo imati nevolja na tom svijetu.

Apostol piše Rimljanima i kaže im:

«U nevolji budite strpljivi.»

Nevolja može trajati kraće ili dulje, onoliko, koliko Bog odredi da traje. Neće biti takva da uništi našu vjeru i upropasti našu dušu, već zato da ispita i da iz te vatre izidemo neozlijeđeni ali zato čišći i svetiji; pobožnici njegovi, koje On izbavlja.

Ljudi vide da oko tebe ili mene gori vatra, a Bog je dao Božji vjetrić koji nas hladi i štiti da nam ne naudi.

Možemo biti u vatri ali On čini da, slikovito rečeno, oganj ne prione niti za našu odjeću.

Bogu je sve moguće, zato mu vjerujmo! Radujmo se i nadom veselimo, čekajući da On dođe po nas! Da ćemo sve ono što nam je On obećao i naslijediti.

To je moja, a to je i nada sve nanovo rođene djece Božje.

Jednom je jedan čovjek rekao:

«Moj tata je obećao, kada on umre, da ću onda ja sve naslijediti i raditi onako kako ja hoću.»

Obično onda i nastaju promjene, nekada na bolje, a nekada na gore. ali to su ljudska, ovozemaljska obećanja.

Nama je dao obećanje jedan koji nikada ne umire! Pismo kaže da je On onaj, koji uvijek živi! Aleluja!

On nam je dao mnoga obećanja nebeske baštine. Vječno ćemo živjeti, biti s njim i uživati. Ima mnogo obećanja.

Kada Duh Sveti sve to sabere u mojim mislima, onda sam radostan i sretan, i kažem: «Hvala Ti Gospode! Ako boli, neka boli – ako je teško, neka je teško, ali će jednog dana sve to proći!»

Kada sve to prođe, biti ćemo vječno u zajednici s njim; tako nas uči Sveto pismo. Tako je sam Isus rekao.

«Nadanjem se veselite, a u nevolji budite strpljivi.»

Već u početku nauke u Evandjelju po Mateju, Isus je rekao:

«Kroz mnoge nevolje vam valja ući.....» a mi znamo kamo ćemo ući. Isus je obećao da će biti s nama sve vrijeme dok smo na zemlji. Divno je to. Slava Ti Gospode!

Znate, ovaj nevjerni svijet koji tako ne vjeruje, koji nije Krista doživio, to ne može razumjeti. Oni to ne mogu razumjeti!

Oni misle da je vjera samo ići u crkvu, izvršiti neke obveze i gotovo, a poslije živiš svoj život kako hoćeš. To je sve.

Kada se Kristu preda svoj život, kada se od Krista doživi oprostjenje, očišćenje i oslobođenje, onda znaš tko ti je Spasitelj.

To je činjenica koju nitko ne može poreći. To je svjedočanstvo koje nitko ne može pobiti. To je čvrsta, osobna vjera u Njegovu riječ i nada kojom se radujemo čekajući da dođe po nas da idemo s Njim.

Je li to braćo i sestre naša vjera i naša nada kojom se radujemo?

Apostol piše u Poslanici Titu 2:11-13

«Baš se tim očitova milost Božja u svoj spasiteljskoj snazi za sve ljude, da nas odgaja da se odrečemo bezbožnosti i svjetskih požuda, te da živimo umjereno, pravedno i pobožno u ovome svijetu kao ljudi koji iščekuju blaženo ispunjenje nade....»

Živimo tako, kako Pismo kaže. Kao ljudi koji čekaju blaženo ispunjenje nade. Blagoslovljeno ispunjenje nade. Kada se ispuni, moći ćemo reći:

«Isuse, Ti si onaj koji si obećao. Ti si onaj kome smo se nadali! Ti si onaj u koga smo ne vidjevši vjerovali, a sada Te vidimo i grlimo našim rukama. Sada smo u potpunoj zajednici s Tobom i gledamo Te licem u lice!»

To je blaženo ispunjenje nade.

Čekajući Gospoda, moramo živjeti tako da mrzimo zlo, a činimo dobro.

«.....naime pojavu sjaja velikoga Boga, našega Spasitelja, Isusa Krista.»

Naša je nada da dočekamo sjajnu pojavu našeg velikog Boga, Spasitelja, Isusa Krista. Da, jednog ćemo ga dana ugledati.

Jednog dana ćemo doći u zajedništvo s njim. Jednog dana ćemo zauvijek ostati s Njim!

Nikada se više nećemo rastajati.

Kada apostol piše Korinćanima, on kaže, da kada se iz zemaljskog presvučemo u nebesko, da ćemo biti svagda sa Gospodinom. Više se ne rastajemo od Gospodina, jer ćemo dobiti duhovno tijelo kako bismo mogli biti u prisutnosti našeg Spasitelja.

Ali moramo živjeti tako da iščekujemo njegov dolazak i biti ćemo sretni i blagoslovljeni.

Kaže da u nevolji budemo strpljivi, a u molitvi ustrajni.

Kršćanin ne može živjeti i opstati kao dijete Božje bez molitve. Ljudi danas stvaraju razne programe i u crkvama. Tu su svirači, pjevači, recitatori, svjedoci i tako dalje, ali se najmanje govori o molitvi.

Bez molitve, draga dušo, nemoguće je živjeti i disati.

Kao što riba ne može biti bez vode, tako kršćanin ne može biti bez molitve.

Što bi nam dalo snagu? Gdje je priključnica da se priključimo i crpimo snagu?

Za sve imamo utičnice i uključujemo jednu stvar za drugom i svi instrumenti rade i sviraju.

Kako se može kršćanin radovati, živjeti i ispuniti snagom ako ne moli?

Bez molitve nema veze sa Bogom.

Sveti Bog je na nebu, a mi smo na zemlji, ali postoji nebeski telefon, jer Pismo kaže:

«Zazovi me, ja ću te izbaviti, a ti me proslavi!»

Ali kaže da ga proslavimo. Što znači, proslaviti? To znači živjeti za Gospoda. Živjeti po Božjoj riječi.

O Bože, daj nam snage!

Na našim koljenima moleći mi Gospodu kažemo:

«Daj mi snage! Ispuni moj život silom Svetog Duha, da bih se mogao boriti, služiti i ići za Tobom. Da bih mogao mrziti zlo i činiti uvijek dobro, i to Tvojom snagom. Samo Tvojom snagom, jer svojom snagom mi ne možemo.»

Prorok kaže:

Ne našom snagom, već Duhom Tvojim! »

Divno je to braćo i sestre. Molimo li mi? Petkom imamo molitvu, ali mnogi i ne pitate za molitvu. Ne zanima vas i mislite, neka idu oni koji imaju više vremena.

Zato nemate snagu. Kroz molitvu dobivamo snagu.

Isus je molio. Molio je u Getsemani. Krvavi znoj je tekao s njegova čela. Bio je pod prešom. Getsemani znači preša za ulje. Tamo je sotona navaljivao na Njega, ali se je On molio Ocu i Pismo kaže da su anđeli došli i krijepili ga.

Sin Božji koji je imao vlast da dozove legije anđela, da uništi sve protivnike svoje, molio je. On nije došao da uništi već da spasi!

Zar je njemu bilo potrebno moliti? Da, bilo je, ali je i nama ukazao na tu potrebu. Učenici su spavali.

Postanemo li gorući, neće nam biti svejedno jesmo li na službi ili nismo. Jesmo li na molitvi ili nismo. Jesmo li radili nešto za Boga ili nismo, neće nam biti svejedno.

Naše srce će biti ispunjeno radošću, jer smo molili i radili.

Jer smo rekli Gospodu da ono što mi ne možemo ali od srca želimo, a to je da mnogi budu spašeni, učini On, a da nas pri tome upotrijebi.

Molili smo da upotrijebi mene, da upotrijebi tebe, sve nas.

Jer smo mu rekli u molitvi, da želimo da nas upotrijebi da radimo, da svjedočimo i pozovemo.

Ne stidimo se radi Krista! Ne stidimo se govoriti Božju Riječ! Za ljude ćemo biti ludi i to mora tako biti.

Ovaj svijet će nas uvijek smatrati ludima, zato što služimo Bogu, iskreno i sveto.

Mi znamo kome služimo!

Mi znamo tko je naš Spasitelj i znamo nadu kojom se veselimo i koga čekamo. Mi znamo što ćemo naslijediti jer nas sve to uči Božja riječ.

Dobiti ćemo baštinu na nebesima. Biti ćemo s Kristom subaštinici tog velikog obećanja i bogatstva.

To znači da ćemo svi mi imati isto pravo na svu tu nebesku baštinu.

Bog zna štititi svoje pobožnike. Jesmo li to već doživjeli? Slava Gospodu!

On nas zna i poučiti. Zato nam kaže da mrzimo zlo i činimo dobro.

To su ta dobra koja trebamo posjedovati i koristiti, a u našem svakidašnjem životu živjeti.

Pomozi nam Gospode – a On to i hoće!

Amen.

KRALJEVSTVO NEBESKO

Evangelje po Mateju 13:47+48

"Nadalje: kraljevstvo je nebesko slično velikoj mreži koja se baci u more i zahvati svakovrsne ribe. Kad se napuni, ribari je izvuku na obalu te sjednu i pokupe dobre ribe u posude, a rdave izbace."

Često se postavlja pitanje, kakav će biti kraj ili svršetak ovog svijeta. To je zanimljivo pitanje za svakoga i svi o tome govore. Govore oni koji vjeruju kao i oni koji ne vjeruju.

Oni koji ne vjeruju misle da kada se o nečem govori da će to vjerojatno jednom i biti tako, jer kažu da piše u Svetom pismu da će se to zbiti oko dvije tisućite godine.

Piše li to u Svetom pismu? Ne! Tako u Svetom pismu ne piše! Sigurno je da će doći kraj i svršetak ovog svijeta.

Kada kažem svijet, tada mislim na ljudski svijet, a ne na biljni i zemaljski svijet, ma da će i za njega jednom doći kraj.

Sveto pismo nas uči da će, prije no što se dogodi konačni svršetak, Isus Krist doći po svoju nevjestu i uzeti je k sebi da bude na svadbi Janjetovoj.

Ta nevjesta je Crkva Isusa Krista, koja se sastoji od nanovo rođene djece Božje.

Znademo da je On naš ženik, a mi smo Njegova zaručnica.

Mladi vole o tim izrazima i tjelesno razmišljati, jer će oni koji to još u životu nisu doživjeli, jednog dana i doživjeti.

Ovdje nije riječ o tjelesnom već duhovnom. Isus je naš ženik, a mi smo Njegova nevjesta

Pismo kaže da smo zaručnica Kristova, po koju će On kao ženik doći.

Isus hoće, onako kako je obećao, da prije no što dođe kraj, uzme svoju zaručnicu k sebi.

Pismo nas uči, da kažem samo u glavnim crtama, da će zaručnica biti na svadbi u nebu, a na ovome svijetu biti će veliki sudovi i velike nevolje.

Strašni sudovi kroz koje će Bog odstraniti svaku nepravdu i grijeh, da ne mogu vladati kada se On sa svojom, sada nevjestom, vrati na ovu zemlju da vlada u svom Tisućugodišnjem kraljevstvu.

Kroz to vrijeme će i Njegova zaručnica vladati sa Njim. Tokom tih tisuću godina Kristovog kraljevstva, biti će mir i uklonjena mržnja između čovjeka i životinja.

Kroz to će vrijeme đavao biti svezan i neće moći kvariti djelo Božje.

Biti će svezan tokom tisuću godina, kako to u Pismu piše.

Kada prođe tisuću godina, biti će na kratko vrijeme pušten, a onda će ostatak naroda koji nije obraćen i spašen, koji se Bogu pokoravao samo zato jer je to Bog tako naredio, koji su se samo pritajili zbog strašnih Božjih sudova i kazni, dakle, kada bude pušten, sotona će podići bunt u njima i oni će ustati na boj protiv Krista i Njegovog naroda.

Kada se to zbude, Pismo kaže da će ih Gospod pobiti dahom svojih usta. Sve te protivnike, Gospod će ubiti!

Onda će biti drugo uskrsnuće, kada će svi ljudi uskrsnuti.

Svi koji su ikada živjeli na zemlji, uskrsnut će.

More će dati svoje mrtvace i zemlja će dati svoje mrtvace.

Nitko neće moći ostati mrtav.

Za Boga ne znači ništa ako su se oni raspali i ako im više niti praha nema, oni će svi ustati.

Pred Bogom će biti sud na kojem će jedni biti kažnjeni, a drugi nagrađeni.

Vratimo se na ono što smo čitali gdje kaže da je kraljevstvo nebesko slično velikoj mreži koja se baci u more i koja zahvati svakovrsne ribe.

Rekao bih da je ovaj ljudski svijet veliko more na koje je Gospod Bog bacio svoju mrežu Radosne vijesti, riječi Božje, Spasitelja, Gospodina Isusa Krista; da bi se mnogi u nju uhvatili. Da bi bili spašene duše, pa kada dođe kraj svijeta, ne budu kažnjeni.

U četrdeset osmome stihu kaže, da kada su se mreže **napunile** da su ih ribari izvukli na obalu, da su sjeli i odvojili dobre od zlih.

U ovoj prisposodbi Isus kaže da su dobre metnuli u sudove, a zle su bacili nazad u more.

Jednom sam gledao neku emisiju o moru i vidio ribare kako love u svojim kočama.

U tim mrežama je bilo mnogo sitnih riba. Bilo je samo malo većih riba, ali je većina bila onih malih.

Tamo je bio jedan novinar koji ih je pitao zašto bacaju one sitne nazad u vodu a oni su mu odgovorili da nemaju kupca za njih. Tvornica ne radi, kupaca nema pa ih bacaju u more.

Koje su bile žive, nastavile su živjeti a koje su već uginule, bile su hrana svojim, da kažem sestrama. Riba je ribi sestra.

Dalje kaže da su one dobre metnuli u sudove, a zle su bacili u more.

Kod ljudi to ne mora biti tako. Čovjek se može pokajati i zamoliti Isusa da mu sve njegove nepravde oprost.

Ja bih tako rekao: učini iz te zle ribe jednu dobru ribu. To samo Isus može. Znadete, Isus može od zloga učiniti dobroga.

U Efežanima stoji napisano da smo i mi nekada bili kao i oni, djeca onoga, da kažem "crnoga".

Bog je pokazao svoju ljubav i pozvao nas kroz Krista .

Kada nas je Krist spasio, postali smo dobri. Ne zato što smo bili dobri, dobro odgojeni i dobro činili, već zato jer smo vjerovali u Božju riječ.

U Božjoj riječi je sila koja nas je promijenila iz zla u dobro.

Sveti apostol kaže ovako: " Ne stidim se Evanđelja Kristovog jer je u njemu sila za svakog koji vjeruje."

Dakle, Evanđelje Kristovo je djelotvorno. Ono je Radosna vijest da je Isus Krist umro za nas grešnike.

To je Radosna vijest!

To me veseli! Inače bi mi i svi ljudi bili takve zle ribe, neupotrebljive za kraljevstvo nebesko.

Zašto kaže, kraljevstvo nebesko? Zato jer u kraljevstvu nebeskom neće biti zlih. U kraljevstvu nebeskom će biti samo dobri, braća i sestre!

Kada molimo Očenaš, kažemo da bude na zemlji kao što je na nebu.

Na nebu je dobro, ali na zemlji nije dobro. Možeš otići u bilo koju zemlju svijeta pa ćeš i tamo naći zlo i grijeh.

Svuda po svijetu ima grešnika, ali Isus nije umro samo za jednu naciju. Isus je umro za sve ljude, da svi koji vjeruju, mogu postati dobri. Da bi svi koji vjeruju mogli jednoga dana uživati u kraljevstvu nebeskom. Da bi već ovdje, na ovoj zemlji, slušajući Božju riječ, postali takvi građani koji će moći biti u kraljevstvu nebeskom.

Ovdje mi vježbamo za ono što je gore.

Gore više nema popravka. Kada, braća i sestre, dođe smrt, onakav kakav se nađeš u času smrti, takav ćeš biti za cijelu vječnost.

Vjerujemo li mi to, ili mislimo da je to samo dobro izmišljena priča?

Bože sačuvaj! Ovo je sam Isus Krist rekao.

Zašto je govorio u prisposodobama? Govorio je u primjerima i slikama iz života zato da bi ga lakše razumjeli.

U ono vrijeme su ribari bili poznati. Oni su znali što znači ribarski život. Ribari su poznali i zle i dobre ribe. Oni su to danomice doživljavali, ali nisu shvatili da su oni zle ribe.

Mislili su doslovno na ribe.

Čovjek je zao. Zašto je čovjek zao? Zato jer ga je sotona preuzeo i jer je u njegovoj vlasti.

Netko bi mogao reći:

"Nemoj me vrijeđati! Ja nisam u njegovoj vlasti!"

Jeste – u njegovoj vlasti je svekoliki svijet!

Adam i Eva su ga predali njemu. Kada je đavao došao k Isusu da ga kuša, rekao je:

"Sve je ovo moje! Dati ću tebi ako mi se pokloniš!"

Je li on istinu rekao? Isus nije opovrgao njegove riječi. Nije mu rekao: "Ne, samo je jedan dio tvoj!"

Što mu je Isus odgovorio?

"Jedino Gospodinu Bogu se klanjaj i jedino Njemu služi."

Aleluja! Isus je pobijedio sotonu!

Isusova pobjeda je i naša pobjeda. Vjerujući u Njegovu žrtvu, mi imamo Život vječni i postali smo dobre ribe, da upotrijebim istu riječ, kako bismo se zadržali na ovom primjeru.

Postali smo od zlih – dobri.

Znači od neupotrebljivih – upotrebljivi za Boga i za ljude. Je li tako?

Možemo i drugima svjedočiti da je Bog naš spasitelj. Isus Krist je naš zaštitnik i pomoćnik.

Neki nam zamjeraju što se samo Isusu molimo. Kažu da nemamo nikoga drugog već samo Isusa.

Niti nam ne treba, braćo i sestre.

Pismo kaže da nam je Bog u Kristu dao sve potrebno za sadašnji i za budući život. Pa koga da onda još tražimo?

Da uznemiravamo neke svece, koji su sada na nebu i da ih molimo? Oni nam ništa ne mogu pomoći.

Na nebu ima Prijestolje milosti, na kome sjedi Ocu s desna, uskrsli Isus Krist. On nama pomaže. Njegove su moći i pomoć iznad svega.

Jednoć, kada je Isus Krist oprostio grijeh jednome mladiću koji je bio bolestan, kako čitamo u Evanđelju po Mateju, slušali su ga književnici i Farizeji.

Mladić je bio oduzet. Metnuli su ga između mnoštva pred Krista, a On mu je rekao:

"Sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji. Uzmi svoj ležaj i idi svojoj kući."

Tumači Pisma i Zakona zapitali su kako može to reći kada u Pismu piše da nitko ne može opraštati grijeh osim jedinog Boga.

Oni su ustanovili da tako piše u Pismu i to je istina što su rekli. Zamjerali su mu i rekli da griješi jer se gradi Bogom.

Strašno su mu zamjerali, a Isus mu je ponovo rekao:

"Sinko, opraštaju ti se grijesi, uzmi ležaj svoj i idi kući svojoj."

Onda je rekao njima, koji su ga osuđivali:

"Ali da znate da Sin Čovječji ima vlast opraštati grijehе."

Znaš li draga dušo, da samo Isus može opraštati grijehе?

Nema drugog. Nema svećenika, propovjednika ni biskupa, koji bi to mogao.

To može samo Isus! .

Nitko nije trpio, ni ja, niti ti, niti itko drugi. Isus je sam bio na križu. Je li istina?

Hvala Bogu da je križ prazan i da je grob prazan, ali je nebo puno, a i naše srce je puno Isusa!

Slava zato našem dragom Gospodu!

On ima vlast. Oni nisu znali da je Isus pravi Bog i pravi čovjek.

Aleluja! Treba li nam itko još osim Isusa? To je divno.

Isus je tako rekao:

"Tko ima Sina ima i Oca – tko ima Oca, ima i Sina." To je nerazdvojivo.

Isus je Bog.

Tako su ribari razdvojili ribe koje su ulovili. Dobro su zadržali u sudovima, a one zle su bacili natrag u more.

Što kaže sada 49. stih? Pitanje je bilo, kako će biti na svršetku svijeta.

Mnogi pitaju, kako će to biti. Hoće li itko ostati živ?

Jednom je netko rekao da ako se nebo sruši, niti zec neće pobjeći.

Biti će veliko uništenje, ali oni koji vjeruju, biti će već prije sklonjeni. U 49. stihu Isus ovako kaže:

" Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijelit će zle od pravednika te će ih baciti u ognjenu peć, gdje će biti plač i škrgut zuba."

Tko će izići i tko će razlučiti zle od pravednika? Anđeli!

Neki se šale na taj račun i kažu da će im sveti Petar pomoći; drugi kažu da će im sveti Mandić pomoći ili opet taj i taj, a neki kažu da će im Marija pomoći.

To znači, ako nisam ili neću biti kako treba u onom trenutku, oni će se meni ipak smilovati.

Kada Bog naredi anđelima svojim, slugama svojim da idu i izvrše taj posao, oni neće praviti kompromis i točno će izvršiti Božju zapovijed. Odvojiti će zle od pravednih.

Vjerujemo li mi to, braćo i sestre?

Isus je to rekao u prispodobi. Oni će izabrati.

Kada bi to ljudi razlučivali svatko bi se na svoga smilovao. Ja na svoga a vi na svoje koji su loši.

Mi bismo to sve pomiješali i opet bi u kraljevstvu nebeskom bilo kao što je i na zemlji.

Mi u Očenašu ne molimo da na nebu bude kao što je na zemlji, nego da na zemlji bude kao što je na nebu.

Kada bi svi ljudi uzvjerovali, svi služili Bogu i živjeli poštenim životom, bilo bi i na zemlji kao što je na nebu, ali svi neće.

Mnogi se oduševljavaju kada čuju divna predavanja ili propovijedi. Kada čuju svjedočanstva da je Bog živ i da On čuda čini, ali sve ostaje samo na tome.

Ne živi se od oduševljenja niti od sviđanja, već se živi duhovni život vjerom u Božju riječ i u Isusa Krista.

Ti se trebaš odlučiti i ako si došao do zaključka da si ti zla riba, da si jedan od nepravednih, draga dušo, onda imaš mogućnost spasenja sada, prije no što dođe svršetak svijeta, a ne tada kada dođe, jer onda više nema pomoći, nego sada.

Pismo kaže da kada čuješ glas, nemoj biti tvrdog srca, jer je sada vrijeme da se obratiš i budeš spašen.

Kažu nam:

"Pa i vi umirete. Kažete da vjerujete, a i vi ste bolesni, umirete isto kao i mi, pa što vam to onda vrijedi?"

Pa neka! Isus je zato umro da bismo mi živjeli, aleluja! Mi smo bolesni, ali nam Isus pomaže.

Kada su jednoć pitali za rođenog slijepca:

"Rabi, tko je sagriješio da se je on rodio slijep? Da li on ili njegovi roditelji?"

To su Isusa pitali su književnici i Farizeji, jer su znali da je Bog u Starom Zavjetu kažnjavao ljude radi njihovih grijeha, čak do trećeg i četvrtog koljena. Zato su mu postavili takvo pitanje, ali im je Isus odgovorio:

"Niti je on sagriješio niti njegovi roditelji, nego da se pokaže slava Božja na djelu", da mu Isus, Sin Božji otvori oči.

Je li to divno, braćo i sestre?

Ma da je mnoga čuda činio, opet mu nisu vjerovali.

Vjera nije ono što vidimo, vjera je upravo ono što ne vidimo, ali to vjerujemo, svojom vjerom dokazujemo, i životom potvrđujemo.

Kada čuješ da te Isus zove da dođeš k Njemu, onda je tvoja dužnost da se odazoveš. Da ga vjerom primiš u svoje srce, da ti on na temelju tvoje vjere postane Spasitelj.

To se događa, kako Pismo kaže, na temelju osobne vjere, pokajanja i obraćenja.

Izići će anđeli, aleluja. Slava Gospodu!

Znate, jednom kada je Isus govorio o kukolju na njivi, kaže u priči, da su sluge pitale gospodara:

"Nisi li ti dobro sjeme sijao? Otkud onda taj kukolj na njivi?"

Dopusti nam gospodar da počupamo kukolj iz pšenice.'

Gospodar nije dozvolio. On je tako rekao:

"Da ne bi čupajući kukolj, iščupali pšenicu i napravili štetu."

Ljudi bi napravili štetu. Da to ja radim ili ti, mi bismo načinili štetu.

Kao što sam već rekao, na svršetku ovog svijeta, poslat će u žetvu Gospod Bog, najprije svoje anđele.

Oni će počupati kukolj, svezati u snoplje i baciti u oganj vječni. Tako kaže. Oni neće pogriješiti. Oni neće niti jednu vlat pšenice iščupati nego samo kukolj.

Oni koji su odvajali ribe, dobre od zlih, nisu niti jednu zlu ribu uzeli, već su je bacili.

U toj nas prisposdobi Pismo uči, da je Božja riječ i njegovi djelatnici, a to su anđeli, nepogrešivi.

Božja je volja, jer Isus nije došao za pojedince već za sve ljude, da svi budemo opravdani, vjerujući u Njegovu žrtvu i Njegovo ime.

Sveto nas Pismo uči i kaže, da će tko god prizove ime Isus, biti spašen.

Neće biti spašen zato što je bio dobar, već zato što nije bio dobar, ali je priznao Isusa za svog Spasitelja i vjerovao da mu On može oprostiti grijeha i učiniti ga, kao što ovdje piše, pravednim. Ljudima je to uvijek nekako teško prihvatiti. Npr., mi smo kolege, zajedno smo radili mnoge grijeha i nepravde i sada se ja obratim, a on se ne obrati.

Sada ja za sebe kažem da sam pravednik, a on je još i dalje nepravednik. On onda kaže

:"Kakav si ti pravednik? Ti si pravednik? Znaš li gdje smo sve bili i što smo sve radili? Kakve smo grijeha i nepravde činili!"

On kaže istinu, ali mu ja mogu odvratiti da sam se ja pokajao i priznao istinu Isusu. Isus mi je oprostio, a krv Njegova me očistila. Zato sam ja postao pravedan.

Ne zbog svoje dobrote, već zato što vjerujem u Isusa!

Ljudi to ne razumiju. Oni nas znaju kakvi smo prije bili i misle da bismo još uvijek mogli učiniti neke stvari koje smo prije činili.

Ne, prijatelju dragi, kolega moj, više ne moram činiti nepravdu ni grijeh.

Zašto ne moram? Pa Isus me je oslobodio! Koga Isus oslobodi, taj je zaista slobodan od svake nepravde i grijeha!

Pismo kaže:

"Nema ni jednoga pravednog, svi su sagriješili."

Ne Nema baš ni jednoga. Od Adamovog doba do današnjeg dana su se rađali samo grešnici.

Niti jednog nema, osim Isusa Krista, koji je začet po Duhu Svetom. On je rođen bez grijeha, zato nam On može pomoći. To ne može učiniti čovjek za čovjeka. Pa da bilo što učini ne bi mu pomoglo da spasi jedan drugoga, ali Isus to može.

Vjerujemo li i želimo li biti u Božjoj mreži?

Ima dobra riba i ima zla riba. Dobro se sakupljaju, a zle se bacaju.

Postoje grešnici koji su nepokajani, a također postoje grešnici koji su opravdani i više nisu grešnici.

Kao što postoji Božja mreža, postoji i sotonska mreža. Mogli bismo čak reći, kako stoji u pedesetom stihu:

"...te će ih baciti u ognjenu peć, gdje će biti plač i škrgut zuba."

Baciti će ih, koga će baciti? Baciti će nepravedne. One koji se nisu htjeli pokajati. One koji nisu htjeli primiti Isusa kada im je nudio spasenje. One koji su ostali zatvorenog srca. Koji su povjerovali ali se nisu odlučili.

Pismo kaže da će mnogi doći na nebeska vrata i kucati:

"Isuse Ti si propovijedao našim ulicama. Mi smo s Tobom jeli i pili."

On će im reći da idu od Njega, jer ih nikada nije znao. Nikada ih nije znao!

Pa kako ih nije znao, kada je bio u njihovom gradu, njihovim ulicama propovijedao i oni ga slušali?

Nije ih znao jer se nikada nisu obratili. Oni su samo slušali.

Možda su uživali i rekli da je to dobro i da bi bilo dobro da svi budu takvi, ali nije pitanje sada: kada bi svi – nego je pitanje, kad bi ti!

Kada bi svi bili spašeni, a ja ne budem, to meni ne bi ništa značilo. Budu li svi izgubljeni, a ja spašen, biti će to moja korist. To će biti moj blagoslov i moja sreća.

Dakle, svaki za sebe osobno odlučuje. Vjeruješ ili ne vjeruješ, primaš ili odbijaš. Nema trećeg.

Kod Boga su uvijek dvije mogućnosti: život ili smrt, vjera ili nevjera, zdravlje ili bolest i t.d..

U Lukinom Evanđelju, u petoj glavi opisuje kako su, narod i učenici bili na Genezaretskom jezeru.

Gospod je došao do njih, dok su prali mreže i zamolio Šimuna da se malo otisne od kopna. Isus je tada učio narod:

"Kad prestade govoriti, reče Šimunu: «Izvezi na pučinu pa bacite mreže svoje za lov!"

Petar, koji se tada još zvao Šimun i ostali koji su bili tamo i slušali ga reče:

"Učitelju – odgovori mu Šimun – svu noć smo se trudili, a ništa nismo uhvatili....."

Mislim da su oni bili iskusni ribari onog vremena i da su znali gdje i kada, u koje vrijeme se može uloviti riba, ali oni su svu noć lovili i nisu ništa ulovili, a sada kada je riba otišla u dubinu, sada im Gospod kaže da bace mreže.

"Ali na tvoju riječ bacit ću mreže.", rekao je Petar.

Bacili su mrežu i ulovilo se toliko mnoštvo riba, da su ih jedva izvukli van.

Kada je to vidio Petar i svi oni koji su bili s njim, znate li što je rekao? Kleknuo je do nogu Isusovih i rekao:

"Udalji se od mene, Gospodine, jer sam grešnik!"

Rekao je da je grešan čovjek, a kada je to rekao, tim je priznao svaki svoj grijeh.

Tim priznanjem je i dobio oproštenje svojih grijeha.

Nakon toga, mu Gospod nastavi govoriti:

"Ne boj se! Od sada ćeš ljude loviti!"

Isus mu je rekao da će ga načiniti lovcem na ljude.

Kako? Zar da ide udicom na ljude? Ne, već da im propovijeda Božju riječ i da ih zadobije za Krista, da postanu dobri ljudi i da ih zadobije za nebo.

Bog ljubi grešnika. Nije mu mila smrt grešnika, nego smrt pravednika.

Ako vjeruješ – opravdan si i ako u takvom stanju umreš, takva smrt je Bogu draga.

Pismo kaže da kada umremo idemo Gospodinu. Za života smo bili Njegovi, a kada umremo idemo k Njemu

Nisi li se obratio za života, onda ne ideš k Gospodinu. Onda ideš u kraljevstvo smrti i čekaš dan strašnog suda. Tako nas uči Sveto pismo.

Tamo čekaš. Ne šećeš se. Duša tvoja nikuda ne šeće. Tijelo ide u grob a duša ide u podzemlje, Hades, na mjesto čekanja strašnog suda.

Jednom mi je netko rekao: "Kako to znaš? Kako ti znaš da je to tako?"

Rekao sam mu da ja vjerujem Svetom pismu.

Kada je Isus u 16 glavi Evanđelja po Luci ispričao o onom bogatašu i o Lazaru, rekao je da se ovaj koji je bio neobraćen i nije živio po Božjoj riječi, muči u paklu, a Lazar koji je živio i Bogu ugađao, kada je umro odmara se u naručju Abrahama.

Jedan se muči, a drugi se odmara.

Ja to znam jer vjerujem Božjoj riječi. Isus nije pričao bezvezne šale da bi ljude nasmijavao. Svaka Njegova prispodoba, svaka Njegova riječ imala je svoj temelj, bila je istinita i ispuniti će se.

U prispodobama je samo zato govorio da bismo ga lakše razumjeli. Jednoć kada je tumačio prispodobe, rekao je učenicima kada su ga pitali, da je njima dano da znaju a ostalima je rečeno u pričama.

Dakle, ti ćeš znati. Gospod će ti otvoriti um i oči. Um da razumiješ, a oči da vidiš. Otvoriti će ti srce da primiš Božju svetu riječ, da bi mogao postati jedan od dobrih i biti u kraljevstvu nebeskom, gdje će biti samo dobri.

Dobri su zato što su vjerovali u žrtvu Gospoda Isusa Krista.

U Luki 5:8 Kada je Šimun rekao Isusu:

"Udalji se od mene, Gospodine, jer sam grešnik!"

priznao je da je grešan čovjek, ali se Isus nije udaljio.

Jednoć kada je bio u društvu grešnika, kritizirali su ga, jer da je prorok, Božji poslanik, rekli su, da se ne bi s ovakvima družio. Bili su to najgori grešnici. Farizeji su rekli:

"Gle, s grešnicima jede i pije! "

Isus im je odgovorio da zdravima ne treba liječnik, već da ga trebaju bolesni. Nitko od nas ne ide, dok je zdrav, liječniku. Kada smo već i bolesni, teško se odlučujemo. Samo se sjetite zubara! Kada boli, odlučni smo ići već sutra, a kada se primiri kroz noć, sutra odustajemo.

Kada dođeš do uvjerenja da si grešnik i povjeruješ u Božju riječ, a Duh Sveti te u to uvjeri, nećeš više čekati. Otići ćeš odmah Isusu Kristu i zamoliti ga:

"Isuse, spasi mene grešnika!" Isus će to učiniti. Zar onda nije divno živjeti sa Isusom?

Da pročitamo nešto iz Timoteja, gdje apostol piše Timoteju o ulovljenima u đavolsku mrežu. 2. Timoteju 2:22-26

"Od mladenačkih strasti bježi! Teži za pravednošću, ljubavlju i onim što donosi spasenje, zajedno s onima koji čista srca zazivaju Gospodina! A luda i nezauzdana zapitkivanja odbaci, svjestan da rađaju svađama! A sluga se Gospodnji ne smije svađati, već prema svima mora biti ljubazan, sposoban poučiti i pretrpjeti; protivnike će ukoriti blagošću, ne bi li im Bog dao obraćenje da potpuno upoznaju istinu, da se otrijezne i umaknu iz mreže đavla koji ih žive drži u ropstvu da vrše njegovu volju."

Ne Božju, već đavolsku. Je li to istina?

Pa ako je to već onda bilo tako, a znamo da se svijet nije promijenio na bolje, već samo na gore i to svuda po svijetu.

Nekada, kada smo čuli za nešto čega ima u Americi, mi smo to poželjeli, a kada je to došlo i do nas, nije nam ništa pomoglo.

Bilo je to samo još gore. Ništa bolje!

Kada smo poželjeli da idemo na zapad, opet nam nije bilo bolje, nego smo postali još gori.

Sve što je na zapadu bilo loše, došlo je i k nama. Još više je pokvarilo ljude koji ne vjeruju. Vidite što se radi po ulicama, što tisak piše. Strahote!

"...i umaknu iz mreže đavla vrše la koji ih žive drži u ropstvu da njegovu volju."

Grešnike drži u ropstvu. Grešnik se sam ne može izbaviti. Ja te ne mogu izbaviti niti ti možeš mene izbaviti, ali ima jedan koji to može, a to je Isus!

Slava našem dragom Gospodu, koji nas može izbaviti!

Iz čega je ispletena ta đavolska mreža?

Ovdje samo malo kaže, ali kada čitamo u Poslanici

Galaćanima, u 5:19-21, onda

vidimo iz čega je ta đavolska mreža, u koju su se ljudi uhvatili, spletena i iz koje se sami ne mogu izbaviti.

Bogu hvala da je Krist pun milosti i da još uvijek čeka da spasi i izbavi!

"Poznata su djela tijela. To su: bludnost, nečistoća, raspuštenost, idolopoklonstvo, vraćanje, neprijateljstva, svađa, ljubomornost, srdžba, sebičnosti, razdori, strančarenja, zavisti, pijanke, razuzdane gozbe i ovima slična na koja vas unaprijed upozoravam, kako sam i prije upozorio: oni koji čine takva djela neće baštiniti kraljevstva Božjega."

Što sad? Je li to istina ili nije? Netko tko možda ne vjeruje, rekao bi:

"Možda ipak hoće."

Ja ću se također složiti da hoće, ali samo onda ako se pokaju! Ako ostanu u tome, nikada neće baštiniti kraljevstvo Božje. Ali ako se pokaju i zatraže Božju, Kristovu pomoć, onda će im pomoći i oni će baštiniti kraljevstvo Božje.

Nitko nas iz te mreže ne može izbaviti osim Isusa.

Netko se napije i zlostavlja djecu koja moraju bježati.

Zlostavlja ženu tako da i ona mora spavati kod susjede.

Kada se on otriježni, onda obećaje da je to bilo zadnji puta, da se to neće više dogoditi i da mu je žao.

On i ne zna da je bio takav i misli da su mu svi krivi. On obećava i kune se da se to neće ponoviti.

Kratko vrijeme to i drži, a onda se opet ista stvar dogodi.

Braćo moja i dragi prijatelji, tako je sa svakim grijehom!

Većinom je čovjek svjestan i zna da nije dobro to što radi, ali se ne može osloboditi.

Moraš tražiti Božju pomoć!

Iskrenim srcem zamoliti Isusa:

"Gospodine, oprosti mi sve i oslobodi me, da više ne moram biti vezan!"

Isus će to učiniti. Tada ćeš stvarno biti slobodan. Onda mogu teći rijeke alkohola uz tebe, a ti nećeš mariti.

Možeš naći novac, a ti ga nećeš zadržati za sebe, već ćeš javiti na pravo mjesto da je nađen, kako bi došlo u ruke onog koji ga je izgubio.

Da vidiš negdje šipke zlata, ti ih nećeš poželjati, jer nisu tvoje!

Ako nam nešto ustreba, Bog će nam dati.

Pismo nas upućuje da išćemo najprije kraljevstvo Božje a da će nam se ostalo dodati.

Da bismo tako živjeli i da bi nas Gospod istrkao iz đavolske mreže, pročitajmo još jedan stih u Kološanima 1:13

"On nas istrgnu iz vlasti tame"

Tko braćo i sestre? Crkva? Koji svetac? Neki dragi prijatelj?

Tko? Isus – Bog!

"On nas istrgnu iz vlasti tame i prenese u kraljevstvo svoga ljubljenog Sina....."

Bog je učinio da smo ti i ja večeras ovdje.

Bog je to učinio jer se nismo oglušili na Njegov poziv, nego smo se obratili i došli k Njemu kada nas je zvao.

Bog je to učinio i oslobodio nas vlasti tame, izvadio iz te đavolske mreže i premjestio nas u kraljevstvo svog ljubljenog Sina, za svu vječnost.

Ne za kratko vrijeme ili makar za tisuću godina, ne, već za vječnost!

To ima svoju posebnu vrijednost.

Što ćeš ti učiniti, na tebi je da odlučiš!

Hoćeš li ostati loša riba, (da ostanemo na istoj usporedbi).

Hoćeš li ostati nepravednik, i dalje ostati u mreži koju je sotona spleo i u koju te je zarobio ili ćeš se dati Kristu osloboditi

Naša želja i molitva se slažu s Božjom voljom da svi budu spašeni, a to se odnosi i na tebe.

Amen.

DA NE PROMAŠIMO CILJ HEBREJIMA 2:1-4

**"ZATO TREBA DA DOBRO PAZIMO NA ONO ŠTO
SMO ČULI, DA SLUČAJNO NE PROMAŠIMO CILJ."**

Ljudi se uvijek skrivaju kada učine nešto loše i često to tumače krivnjom mračnih sila, odvojenosti uma i tijela i nalaze razne druge izgovore.

Kada učine nešto dobro, tada žele da se sazna da su to oni učinili. Da se sazna da nismo tako loši, već da ima i dobrih stvari u našem životu.

Sveto pismo kaže da je svaki čovjek grešnik i da svaki čovjek treba imati susret s Bogom.

Svaki bi čovjek trebao znati ono što je već i psalmista rekao:
"Kuda bih se sakrio od Tvojeg lica?"

To znači da je nemoguće sakriti se od Božjeg lica.

Bog je stvorio zoru; Bog je stvorio svjetlo dana; Bog je stvorio dan; Bog je stvorio zemlju ovakvu kakva jeste i kako je mi vidimo.

Otiđeš li na "kraj zore", na primjer u Japan, Zemlju Izlazećeg Sunca, kako je nazivaju, i tamo će te vidjeti.

Otiđeš li na sjever, na Krov Svijeta, kako kažu, i tamo će te vidjeti.

Kamo god odeš, pa bilo to i podzemlje, psalmista kaže:

"....Ti si tamo...."

Gdje da se sakrijemo, kamo da odemo?

Najbolje je doći k Tebi!

To je najbolje. Ne bježati od Isusa, već doći k Isusu.

To je prava stvar i pravi potez u ljudskom životu. Često smo išli k mnogima tražeći pomoć, ali je nismo dobili. Možda tek neku minimalnu pomoć u raznim, bilo materijalnim, ili nekim drugim poteškoćama.

Ali ako dođemo k Isusu, dobiti ćemo svaku pomoć!

Pismo kaže da će On spasiti našu besmrtnu dušu. On će nam i sve ostalo dati. Dati će nam zdravlje, to što nam ljudi ne mogu dati.

Divno je naša sestra posvjedočila u petak. Neki su je ljudi pitali za neku kuću na kojoj je napisano "Život i zdravlje" i gdje se ta kuća nalazi?

Rekla je: "Ja ne znam, vjerojatno tu negdje u blizini, ali ja imam nešto što vam mogu dati, pa ćete onda stvarno imati život i zdravlje"

Ona im je dala neke traktate koje dijelimo ljudima da bi se obratili Isusu.

Bilo ih je dvoje, pa je dala i njemu i njoj. Još ih je pitala jesu li bračni par, a oni su joj odgovorili da nisu, pa im je dala svakom posebno.

Da je bio bračni par, dosta bi im bio jedan traktat, no pošto nisu bili, a traže život i zdravlje, a to treba svakom čovjeku, dobili su svaki posebno.

Prije no što su ljudi osjetili potrebu i došli na zamisao da traže, Bog se je postarao i za život, i za zdravlje.

Za Vječni život i za vječno zdravlje.

Zato je psalmista rekao da se nigdje ne možemo sakriti da nas Bog ne bi vidio.

Želim reći i vama i sebi, da ono što nam Bog govori, a govori nam preko Sina svojega, kao i ono što smo pročitali u Hebrejima 2:1, da pazimo da slučajno ne promašimo cilj.

Kada znamo kako treba i kako je moguće doći do cilja, što trebamo učiniti da bismo došli do cilja, a na cilju bili pobjednici, neporaženi, onda trebamo strogo paziti na svaku Božju riječ.

Paziti što se propovijeda, što čujemo i što piše u Svetom pismu. Paziti na stazu kojom idemo i na svoj cijeli život. To je dužnost svakoga od nas.

U protivnom, braćo, sestre i dragi prijatelji, moguće je da promašimo cilj. Da ne dođemo tamo gdje smo htjeli

Promašimo li taj cilj, Bože sačuvaj, jer taj se promašaj zove:otpad.

Od čega otpad? Otpad od Gospodina!

Jedan prijevod kaže da ne promašimo cilj, a drugi prijevod kaže da ne otpadnemo od Gospodina.

Kome to piše Gospodin Isus Krist, preko Duhom Svetim nadahnutih pisaca?

Kome to piše? Piše braći i sestrama, ali piše i tebi koji još nisi postao brat ili sestra.

Dakle, piše svim ljudima.

Svi mogu biti poučeni iz te Božje riječi. Svi mogu biti pravo upućeni. Upućeni da idu prema cilju kojega je Bog postavio.

Naš cilj je da ga jednog dana susretnemo. To je vrhunac ispunjenja našega puta.

Naš najveći doživljaj biti će kada ćemo se sastati sa Isusom, tako nas uči Sveto pismo.

Dok putujemo ovim svijetom, moramo paziti na Riječ.

Znači da treba i na propovjednika paziti što govori. Slava Bogu!

Propovjednici mogu govoriti dobro, a mogu i krivo. Mogu nas upućivati da otpadnemo, a mogu nas i zvati Kristu, da budemo spašeni.

Kako ćemo znati istinu i sve provjeravati?

Kako provjeravati njihove govore i nastupe, a rekao bih i njihov život?

Netko može biti dobar govornik ali loš praktičar. Ne ide li to zajedno, tada može i on promašiti cilj i otpasti od Gospodina, kao i oni koji ga slušaju, ako nisu provjerili kroz Sveto pismo.

Zato imamo Sveto pismo.

Čitajući ga, možemo kontrolirati druge, ali i svatko sam sebe.

Pismo je jedino mjerodavno!

Ako si onakav kako Sveto pismo nalaže i ako je propovjednik takav, onda slava Gospodu!

Ako nisi onakav kako govoriš, stani malo. Stop!

Jučer me posjetio jedan "sluga", (on sebe naziva "slugom"), naravno, Gospoda Isusa Krista, i kada mi je počeo izlagati vijest koju mi je donio, rekao sam mu:

"Stani malo. Sveto nas pismo tako ne uči."

On je rekao da treba svatko ostati tamo gdje jeste, a ja sam mu rekao da to nije istina jer Sveto pismo nalaže neka svatko izađe iz onoga gdje je prije bio.

Naravno da smo se onda odmah razišli u mišljenju i brzo došli do kraja razgovora.

Uvijek moramo upotrijebiti Riječ i ispraviti čovjeka da mu na taj način pomognemo.

Pismo nas uči da se trebamo vratiti na mjesto odakle smo skrenuli i od onuda ispravljati. Možda si išao ispravno pa se onda ne moraš ispravljati.

Ispravljati trebamo tamo i od onog mjesta gdje smo skrenuli.

Pismo kaže da pazimo da ne otpadnemo.

U Izrekama 4:26 piše:

"Pazi na stazu kojom kročiš, i neka ti svi putovi budu pouzdani"

Zašto tako strašno upozorenje

To znači kuda god ideš, što god radiš i kako živiš, neka to bude ispravno.

Neka to bude nada kroz ispravan život u susret s Gospodom Isusom Kristom.

Svatko, svaki vjernik, mora paziti.

Svaki roditelj upozorava dijete i govori mu:

"Pazi da se ne spotakneš."

Djeca se često spotaknu pa i razbiju palac, a to najviše dok su nekoć bosa hodala. Sada su već nešto bolje zaštićena.

Sada čim se rodi već dobije cipelice. Nekoć to nije bilo tako.

No, imala djeca Božja cipele ili bila bosa, moraju paziti da se ne spotiču i ne padaju.

Postoji mogućnost da otpadnemo, ili kako ovaj prijevod kaže, da promašimo cilj.

Otpadnemo li, uzaludno je sve naše hodaње.

Uzaludna su sva naša dobra djela, koja smo možda činili. Bitno je da ih nismo činili do kraja.

Važno je da tako činimo od početka do kraja.

Od trena kada nas je Isus spasio, pa sve do trena susreta s Isusom, kroz smrt ili do Njegovog dolaska po nas, trebamo paziti na svoj život i na put kojim kročimo kroz ovaj život.

Kada mi pazimo na sebe, tada smo jasno upozorenje i za druge ljude.

Neki možda nisu tako pažljivi, ali ih možemo upozoriti i spravljati da paze na svoj put.

U Poslanici Galaćanima 6:1 stoji:

"Braćo, ako i upadne tko u kakav prekršaj, takvoga vi duhovni ispravljajte u duhu blagosti! I pazi na samoga sebe da i ti ne budeš iskušani!"

Paziti na sebe i upozoriti drugog.

To je naša dužnost na koju nas upozorava Božja riječ.

Kada smo sa Isusom, nema bojazni.

Nemamo bojazni od smrti ni bolesti, ni ljudi.

Tko će protiv nas, kada je Isus sa nama? Nema te sile niti takvog bića kojeg bi se trebali bojati.

Trebamo paziti da kada ispravljamo jedni druge, da i sami ne budemo iskušani.

Ako nemaš iskustva i nemaš svjedočanstva i ako nemaš snage i nisi slobodan u potpunosti, pa samo balansiraš amo tamo, onda se nemoj upuštati u to da druge ispravljaš i budeš im savjetnikom, jer postoji mogućnost da i ti sam padneš.

Mogao bih mnoge stvari poimence nabrojati, ali vjerujem da će svakome od nas Duh Sveti pokazati ono što je potrebno.

Ako netko ne razumije, neka pita za objašnjenje.

U Mateju 24:35 piše

"Nebo i zemlja će proći, ali riječi moje neće proći."

Ja ću proći kao što ćeš i ti proći sa ovoga svijeta. I ovaj svijet će proći – i nebo i zemlja će proći, ali Božja riječ ostaje!

Riječ je Bog. On je vječan.

Jeli onda stvarno potrebno, kao što piše u Hebrejima, da pazimo na ono što čujemo?

Ne samo da pazimo, nego da tako i živimo.

To je najbolja pažnja, najbolja kontrola i gledanje u sebe. Sami sebi najviše pomažemo, ako tako živimo.

Ništa ne znači ako si bio u crkvi, pa makar svaki dan i tri puta, ako nisi pazio na svoj život.

Ako si posjećivao crkvu u određeno vrijeme i imao zajedništvo sa braćom i sestrama, a iznad svega sa Isusom, jer je On svaki puta nazočan.

On će ti dati veliku okrpju, znanje mudrosti Božje. To ćeš onda moći provoditi u svom životu.

Još jedan razlog koji je ne samo bitan, već i najvažniji.

Bog je strog prema grijehu; jer ako riječ koju su govorili anđeli i svaki prekršaj primio pravednu kaznu u prošlosti, a to vidimo kroz Božju riječ da je tako.

Rekli smo da je Bog ljubav i rekli smo da jedni druge ljubimo Božjom ljubavi.

Slava Bogu, neka tako bude!

Dakle, Bog je ljubav, ali Bog je i strog prema grijehu.

On ne ostavlja nekažnjene grijehе.

U prošlosti nije niti jednoga ostavio nekažnjenog.

To je bio život po Zakonu. Ako sve vršiš, spašen si. Ako samo jedan prekršiš, kriv si za sve!

Mi danas živimo u milosti Gospodina Isusa Krista.

Zakon ne pozna milosti, ali ljubav i milost je upravo učinila za grješnog čovjeka to, da kada pogriješi, može doći k Njemu, da mu oprostí grijehе.

Pa čak i naše grijehе koje smo učinili dok smo još bili u neznanju, kaže u Poslanici Rimljanima, oprostio nam je i nije nas kaznio.

Tako nam je pokazao svoju milost.

Pokazao ju je svakome tko je k Njemu došao.

I za one koji još nisu došli, čuva milost i čeka ih da dođu, kaže apostol Petar.

Još uvijek imaju mogućnost da dođu i da se pokaju kako bi im On postao Spasitelj.

Riječ govori samo o Životu vječnom, spasenju i mukama. U ta tri dijela je Biblija podijeljena i o tome govori.

Naravno, govori nam raznim poučenjima, primjerima, kroz Evanđelja i Poslanice, da bismo mogli razumjeti ono što je volja Božja.

Ukazuje nam na koji način možemo živjeti u zajednici sa Gospodom i na koji način možemo paziti i doći do cilja a da ne otpadnemo.

U Apostolskim Djelima 7:53 kaže mladi učenik Gospodina Isusa Krista:

"..vi koji ste primili Zakon preko anđela, ali ga niste vršili."

Nisu ga vršili. Kome je to kazao? Književnicima i Farizejima! Onima koji su se podigli protiv Isusa Krista i kamenovali mladog Stjepana, prvog mučenika Isusa Krista.

Kada su to čuli, kada im je rekao da baš oni, uskipjelo je njihovo srce da su škripali zubima na njega.

U tom trenutku je Stjepan vidio otvoreno nebo.

On nije gledao i brojao koliko ima protivnika. Nije gledao u kamenje koje su držali u rukama, nego je gledao gore, i vidio otvoreno nebo i Sina čovječjeg gdje stoji Bogu s desne strane.

Isusa je vidio. Onog istog Isusa u kojega je vjerovao.

To mu je dalo snagu i nadahnuće, da je posljuje mogao reći:

"Oprosti im Gospodine, jer ne znaju što čine!"

Isus se nije udaljio kada su ga ubijali, već je bio prisutan i uz njega.

Onda je Stjepan mogao moliti onako kako je i Isus na križu molio:

"Oče, oprosti im, jer ne znaju što čine!"

Za sve što se ranije dešavalo primili su pravednu kaznu.

Kako ćemo onda mi izbjeći kaznu, ako ne pazimo, ili kako piše u Psalmu, kamo ćemo mi pobjeći ako se nehajno ponašamo i ne pazimo na Božju riječ?

Znate da svaki korak jednog kršćanina, djeteta Božjeg, treba biti jedno svjedočanstvo.

Svaki korak, ma gdje se on nalazio, vani ili u Zajednici, treba biti svjedočanstvo.

Neka nam dragi Bog pomogne u tome!

Božja svjedočanstva su nam pokazala da Bog svjedoči za svog Sina, Isusa.

Bog svjedoči za Njega, da je On Spasitelj.

Kako ćemo onda pobjeći, kaže apostol, ne mareći za toliko spasenje?

Spasenje nije mala stvar. Spasenje nije beznačajno. Ono je vrlo značajno.

Spašen si, ili si izgubljen! Je li to istina, braćo? Nema drugog stanja!

On kaže za toliko veliko spasenje. Ono što je Bog učinio kroz Krista za nas, za čovječanstvo, to je veliko – to je previše! To je najveće djelo!

Isus je pretrpio najveću bol da bi tebe i mene spasio.

Nekada ljudi kažu: "To su Isusove muke."

Nikada to nemojte niti reći niti pomisliti. Ako ti trpiš i prolaziš kroz nevolje, ako si vjeran, Bog će ti dati snagu, ali ako se ne obratiš, imati ćeš vječne muke u paklu. Ono što je Isus trpio, mi ne možemo trpjeti.

Kada i teško trpimo, to je još uvijek malo. To nije tako veliko kao što je Isus trpio za naše spasenje.

U usporedbi sa Isusovim mukama, to je jako malo.

Velika i strašna muka biti će tek onda ako ne marimo za spasenje.

Đavao je mudar pa nas vara, govori ti da ne možeš doći Isusu i predati mu svoj život, a još imati niz neriješenih problema! Možda se nalaziš u društvu sa kolegama na poslu i radiš ono što oni rade. Možda imaš strašne susjede pa dolaziš u sukob s njima.

Misliš da ćeš, kada dođeš u mirovinu, ako oni još uvijek budu tako strašni, moći prodati stan ili kuću, i odseliti se nekamo na drugo mjesto.

Znadete, vrag nigdje nije bolji. On je uvijek i svuda isti i postaje sve gori.

Mogli bismo tako nabrajati niz stvari kojima nas sotona zadržava, ubacujući ih u našu pamet i razmišljanja.

On to čini samo da bi ti odgodio svoje spasenje. Dok god odgađaš obraćenje, nisi spašen.

U stvari, dok god odgađaš ti govoriš da ne mariš za spasenje koje je Bog učinio preko Krista.

Ne mariš za svoju dušu!

Spasenje nije za neko kratko vrijeme, ono je vječno!

Duša koja živi u tvome tijelu, od Boga je i ona nije prolazna. U toj istoj Poslanici u 10:29

"Koliko li će goru – vi držite – zaslužiti kaznu onaj koji pogazi Sina Božjega i bude smatrao nečistom «krv Saveza» kojom je posvećen , i koji teško uvrijedi Duha milosti?"

To nije Riječ za one koji još nisu doživjeli spasenje.

Ova Riječ važi za one koji su bili spašeni, ali nisu pazili na svoj život i na stazu kojom kroče. Sve to su pogazili i napustili.

Ova Riječ govori o njima.

Koliko će veća i strašnija biti kazna za takav život!

Pismo kaže: "Pazite!" Rekao bih: izvršavajte i živite po Riječi. Dalje kaže u 12:25

"Pazite da ne odbijete onoga koji vam govori! Jer, ako nisu izbjegli kazni oni što su odbili da slušaju onoga koji im je htio govoriti na zemlji, kako ćemo izbjeći mi ako odbijemo da slušamo onoga koji nam govori s nebesa!"

Kako ćemo izbjeći?

Pazite, ovdje kaže, da ne odbijete....

Bog te zove. Ili ćeš prihvatiti i odazvati se, ili ćeš ga odbiti. Odbađanje je odbijanje!

Dugo razmišljanje i neodlučnost, je odbijanje.

Samo onaj koji prihvaća Božju riječ, prilazi Gospodu Isusu Kristu. On dobiva spasenje.

To je toliko veliko spasenje da je to čudo!

Veliko je čudo, braćo i sestre, kada se jedan grješnik spasi. To je veliko čudo koje ima trajnu vrijednost. Mogli bismo reći zauvijek, ukoliko pazi na svoj život.

To nije za dan; to nije za tisuću godina, to je za uvijek, kako nam govori Pismo.

Djelima i načinom života mi prihvaćamo, a ne odbijamo Božju riječ kada nam govori.

Odakle nam govori ?

S jednog visokog tornja, s nekog povišenog mjesta koje stoji iznad vas?

Ne, nego kako Pismo kaže, s neba! Sa neba!

Mojsije je bio na zemlji i govorio je sa zemlje. Govorio je svojoj braći poruku koju mu je Bog dao.

Pismo nam kaže da On sada, u naše vrijeme nama govori sa neba.

On nas sa neba zove, zato onda kaže, da pazimo da ne odbijemo onoga koji nam govori s neba.

Zna se kome govori.

Odbijaš li ga, ili ga prihvaćaš?

Kada gledam u lica, po izrazu nekog lica, rekao bih "Ti si taj".

Ti si raspoložen. Lice ti je na tri četvrt tri, radostan si i nasmiješen.

Nisi na šest sati, a neka lica ne pokazuju radosti.

Ja se mogu prevariti jer gledam u lica, ali Gospodin koji gleda u srce, se ne vara. Amen.

On zna o čemu ti razmišljaš. Zna da li prihvaćaš ili odbijaš Njegovu riječ i milost spasenja.

Hvala našem Bogu, Spasitelju Isusu Kristu!

On je živ! Slava Bogu, On je živ!

Prije nego pogledamo u 7 glavu, u 25. stihu, možemo prije toga vidjeti da već ranije piše da je Isus svećenik koji svagda živi.

Židovski svećenici Starog Zavjeta su se mijenjali.

Oni su morali prinostiti žrtve za sebe i za druge, a On je svećenik sličan Melkisedeku, čije se porijeklo nije znalo.

Pismo kaže da je On Svećenik zauvijek.

To kaže za Isusa.

Jučer smo razmatrali Otkrivenje Ivanovo. Bilo je divno biti u zajednici sa Gospodom kroz Njegovu riječ.

On je Spasitelj zauvijek!

" Odatle slijedi da može zauvijek spašavati one koji po Njemu dolaze k Bogu, jer uvijek živi da posreduje za njih."

On ili Marija?

Isus ili Apostoli? Isus ili svi drugi sveti Božji ljudi?

Isus! Isus, braćo i sestre!

Netko kaže da se može još po nekome doći k Bogu, nije istina. Samo kroz Isusa!

Kada ti netko takvo što kaže, reci mu:

"Stani! Nije istina! Za Isusa govori Riječ. Za nikoga drugoga."

On može spasiti, jer svagda živi!

Vjerujemo li mi, da Isus može spasiti? Amen. Mi vjerujemo da može.

Ako i ti vjeruješ, onda ga nećeš odbiti. Doći ćeš k Njemu i primiti ga u svoje srce.

Onda ćeš se obratiti i On će postati tvoj Spasitelj.

To spasenje je od Boga zajamčeno. To nisu rekli ljudi, to govori nebo!

To govori Svesilni. Svemogući govori. Tebi govori!

Dođimo k Njemu. Iskušajmo i doživimo to iskustvo s Bogom.

Sve ovo što se dešava, da se netko pojavljuje, da su nekoga vidjeli, nije istina. To je laž.

Što sve đavo ne čini da bi prevario, i izabrane, ako je moguće. Dakle to sve čini đavao da bi prevario.

Mi se zamislimo i razmišljamo o tome.

Pa, možda im se zaista pojavio Isus ili netko od svetih Božjih ljudi?

Mislimo, možda oni i nisu tako grješni, kada im se Isus javlja. Moramo znati da je đavo lukav.

On čini takva djela da bi prevario i zaveo ljude.

On čini silna djela da bi uvjerio u postojanje Boga, ali na način kako on to hoće, da bi ih sve uhvatio u svoju mrežu i vodio ih zarobljene na nekom nevidljivom lancu, sve dalje od Boga.

Nekoć su tako Talijani, kroz sela vodili medvjeda.

Ušli bi sad u jedno, sad u drugo dvorište i tjerali medvjeda da pleše, govoreći mu:

"Tancaj medo, tancaj!"

Medo je plesao onako, kako su mu oni svirali.

Ljudi su se znatiželjno skupljali da vide medvjeda kako pleše na stražnjim nogama.

Gledali su to kao čudo i smijali se.

Rekao bih da sotona tako vodi i ovaj svijet, a svijet ništa ne razumije. Zatvorenih očiju ne prepoznaje laž i prevaru.

Je li onda laž što Bog kaže? Piše li tako?

Ja govorim samo ono što piše u Pismu.

Je li onda naša dužnost da se spasimo i da ne zanemarimo to veliko spasenje.

To je veliko spasenje koje je Bog učinio kroz svog Sina, Isusa Krista. Aleluja!

Neka je slava našem dragom Gospodu!

U Hebrejima 2:2-4 čitamo:

"Jer ako se riječ koju su saopćili anđeli pokazala sigurnom, i ako je svaki prekršaj ili neposluh riječi primio pravednu kaznu, kako ćemo joj izbjeći mi ako zanemarimo takvo i toliko

spasenje? Ovo je Gospodin počeo propovijedati, a utvrdili su nas oni koji su čuli dok je Bog istovremeno zajamčio čudesnim znakovima, raznim silnim djelima i darovima Duha Svetoga koje dijeli po svojoj volji''

Je li istina?

Bog je zajamčio čudesnim znakovima kroz Krista; samo od Boga, kroz propovijed Krista. Kroz prikazivanje Krista.

Krist je na prvom mjestu!

Pokajani i obraćeni, možemo činiti čuda i opet, samo kroz Krista.

Prepoznati ćemo one koji su Božji poslanici i da propovijedaju Riječ, ako propovijedaju Krista i to razapetoga!

Kada se tako čini i Gospoda propovijeda, onda On djeluje i potvrđuje svoju riječ silnim, čudesnim djelima.

On to čini jer je zajamčio, Pismo nam to kaže. On je to posvjedočio!

Pogledajmo u Evanđelje po Marku 16:20

"A oni odoše i počеше propovijedati svuda. Gospodin je s njima djelovao i potvrđivao Riječ čudesima što su je pratila."

Je li Gospod potvrđivao svoju riječ?

Gospod je i u svom životu potvrđivao svoju riječ.

Ima li među nama iscijeljenih?

Ima li među nama onih koji smo ozdravljeni, a bili smo bolesni i trebali umrijeti?

Jesu li to čuda, od Boga potvrđena, na temelju primanja spasenja?

To je veliko djelo koje nam pruža, jer smo pozorno slušali i vršili riječ Gospoda Isusa Krista.

Mi smo prihvatili Pismo. Nismo ga odbili i doživjeli smo ono što Pismo kaže!

Ne samo to, već i u dijeljenju darova Duha Svetog, po svojoj volji.

U 12. glavi 1. Korinćanima govori o davanju milosnih darova Duha Svetog.

Različiti su darovi i jedan dobije ovaj, a drugi onaj dar, ali to sve čini taj jedan, isti Duh.

To je isti Duh koji daje po svojoj volji darove spašenim, Kristovim obraćenicima.

On to daje po svojoj volji. Ne po volji ljudskoj. Ne po volji bilo kojeg čovjeka, već po svojoj volji!

Mi bismo, da imamo tu moć, jednom dali, a drugom ne bi.

Kada netko dobije dar, on zato nije veći, ali ima veću odgovornost.

Davanjem darova, On posvjedočuje istinitost Riječi, Radosne vijesti, Evanđelja Kristovog.

To je Njegovo svjedočanstvo, Pismo tako kaže, kao što smo i čitali u četvrtom stihu.

Bog je posvjedočio čudesnim djelima. Nadnaravnim djelima. Mnogi su bolesnici bili iscijeljeni. Mnogi hromi su prohodali. Čak su i mrtvi ustajali. Je li bilo tako?

Na bolesne su metalo ruke, a ovi su ozdravljali.

Molili su za bolesne, a Gospod ih je podigao i ako su počinili grijeh, opraštao im, kako piše u Jakovljevoj Poslanici.

Sve su to djela svjedočanstva!

Sve to čini Bog za nas ljude.

Sada je na tebi red da odlučiš: hoćeš li vjerovati ili ne.

Hoćeš li Isusa Krista odbiti ili ćeš ga prihvatiti, ovisi o tebi. Ti si čuo Božju riječ i vidio kroz Pismo Njegovu milost.

Izgovora neće biti.

Možeš ga odbiti, a možeš ga prihvatiti i sada je na tebi da daš odgovor. Da kažeš Gospodu:

"Dolazim k Tebi. Dolazim tako kao što Psalmist kaže, takav kakav jesam. Sretan sam što me primaš. Doživljavam Tvoju silu u pokajanju i opraštenju svojega tijela. U očišćenju kroz krv Tvoju postajem čisto i spašeno dijete Božje."

Onima koji su ga primili, dao je vlast da se zovu sinovi i kćeri
Božje Amen.

RASTITE U SVETOJ VJERI

Judina poslanica 20 do 25

“Vi se, ljubljeni, naprotiv uzdižite na temelju svoje presvete vjere; molite se uz suradnju Duha Svetoga! Očuvajte sami sebe u ljubavi Božjoj, očekujući milosrđe našega Gospodina, Isusa Krista, za vječni život!” (Judina posl. 20. stih)

Kao što je prorok rekao: On je sve podnio za nas, da bi mi vjerujući u Njega, imali vječni život. Juda, koji piše ovu poslanicu kaže:

“Vi se ljubljeni, naprotiv uzdižite na temelju svoje presvete vjere.”

Drugim riječima možemo kazati, vi rastite na temelju svoje presvete vjere. Samo na temelju svete vjere, vjere u Gospodina Isusa Krista, dijete koje je nanovo rođeno može rasti; i treba rasti jer ne može zauvijek ostati malo dijete.

Kao što se tjelesno rođena djeca rađaju, napreduju i rastu dok ne postanu sposobna da drugima pomažu i vraćaju ljubav roditeljima; da mogu samostalno živjeti, tako i djeca Božja trebaju duhovno rasti.

Mi smo rođeni od Božje riječi. Pismo kaže, od Riječi koja ne trune. Riječi živoga Boga, koja ostaje dovijeka.

To je Riječ koja nas je duhovno rodila i mi smo duhovno na ovome svijetu.

Naš život treba biti napredan život kroz rast u Gospodu. Mi ne smijemo zaostajati u rastu, te biti kao nedonoščad ili se razvijati samo djelomično.

Ne smijemo dopustiti da nam se jedan dio duhovnosti razvija dok drugi dio zaostaje.

Trebamo se u potpunosti razviti u jaku, duhovnu osobu, u poznavanju Gospodina Isusa Krista, kao što nam to Sveto pismo govori.

Ono nam kaže: “Vi ljubljeni,” jer vidi da ima nešto, što nas usporava i hoće zaustaviti, no apostol Juda kaže:

“Naprotiv toga, uzdižite se”.

Kaže da rastemo u poznavanju Isusa Krista. Da naša nadogradnja bude sve viša i viša. Da se nadozidamo u jedan sveti hram Ne možemo ostati uvijek na istoj visini.

Sjećam se jednog čovjeka koji je počeo graditi svoju kućicu. Najprije je sagradio samo jednu malu sobicu.

Rekao je: “samo da mi je sagraditi malu sobicu, četiri-na četiri metra. za svoju obitelj, kako ne bih morao biti stanar i potucati se svijetom.”

Kada je to završio, počeo je odmah nadograđivati prostoriju za kuhinju i nusprostorije.

Kada je i to završio, nastavio je sa još jednom sobom, kako bi imao posebnu sobu za svoju djecu.

Tako je njegova kuća rasla. Rasla je postepeno, prema njegovim novčanim mogućnostima. Nije to bio kraj. Zamislio je da bi bilo dobro ići i na kat, kako bi svako dijete imalo svoju sobu.

Nadograđujući tako, od male prostorije, nastala je velika kuća za cijelu obitelj. Počeo je s malim, no postepeno je sagradio onoliko koliko je bilo potrebno za njegovu obitelj.

Božja riječ nas uči da i mi rastemo.

Ne možemo odmah biti odrasli Ne može jednogodišnjak biti onakav kao onaj mnogo stariji.

On ne može imati niti sva iskustva kroz koja vjernik prolazi kroz život,

Mi svi postepeno rastemo, nadograđujući se. Svakog dana se uočava da smo ojačali u vjeri, da smo čvršći i kao usidreni kroz Krista, na tom uzburkanom moru života.

Ma da se sve burka, možemo biti mirni. Ma da se valovi dižu i spuštaju, mi stojimo mirno.

Zašto? Zato jer se izgrađujemo na temelju, koji je Stijena. Ta Stijena je Isus Krist, naš Spasitelj. Stojimo čvrsto i nitko nam ne može nauditi.

Ta Stijena je odoljela svim kušnjama, svim protivnostima; pakao i đavla je pobijedila. Mi moramo čvrsto stajati na toj Stijeni, koja je kako Pismo kaže, Isus Krist.

Na toj Stijeni možemo rasti i živjeti, da ne ostanemo kao mala djeca koju svaki povjetarac ljulja tamo amo. S koje strane puhne, tamo nas nosi.

Dakle, snagom našega Gospoda, mi idemo protiv svakoga vjetra. Idemo za Njim pa nas bilo kakova nauka ne može zbuniti ili pokolebati.

Idemo čvrsto i sigurno, jer znamo tko je Spasitelj, tko je Pomoćnik i u koga vjerujemo.

Neminovno moramo duhovno rasti. Oni koji to ne prakticiraju, ne traže od Gospoda milost, ne napreduju

u vjeri, stalno su problematični, rekao bih, za Krista i za crkvu.

Moramo znati što smo uzvjerovali, tko je naš Spasitelj, koga slijedimo, i za kim idemo.

Što nam se propovijeda i kako živimo. Moramo to znati, jer to su osnovne stvari našega uzrasta.

Znajući to, nećemo se kolebati ni tamo ni amo, već ćemo uspravno hodati snagom Gospoda Isusa Krista, kako to Pismo kaže.

“Na temelju svoje svete vjere”, vjera je, braćo moja, sveta stvar. Vjera nije krivudanje. Ona je sveti život. Samo ako se toga držimo, rastemo na tom pravom temelju, kojega je Bog postavio.

Isus je temelj a apostoli su nastavili, kako vidimo u Bibliji.

Ne možemo drugačije no sveto, a sveto je različito od nesvetog. Sveto je pristojno, sveto je moralno i čisto. U svetom trebamo napredovati

Onaj koji u svetom napreduje i sveto živi po Božjoj riječi, taj raste. Dok on raste, oni koji tako ne žive, zaostaju.

Taj zaostatak je očit no očit je i uzrast onih koji rastu na temelju svoje svete vjere.

Sveto je uvijek sveto, drage sestre i braćo. Sveto se nikada ne povezuje s nesvetim već je uvijek sveto.

Držimo li se toga i živimo tako kako nas Biblija uči, ne bojmo se ničega. Nikada nećemo zalutati.

Niti jedan vjetar krive nauke neće nas odnijeti. Stajati ćemo s Kristom. Biti ćemo Njegovo pravo svjetlo u ovoj tami grijeha. Kao što Pismo kaže, da je tama je pokrila cijelu zemlju, no hvala Bogu da ima onih koji jesu svjetlo. Onih koji svijetle Kristovim svjetlom.

U Kološanima, u 2:7, piše:

“u Njemu čvrsto ukorijenjeni, na Njemu stalno nazidivani, i učvršćivani vjerom, kako ste poučeni, obilujte zahvalnošću.”

Kaže: u Njemu. U kome? U Isusu, braćo i sestre! Stalno nazidivani.

Stalno više i više saznajemo i rastemo u Gospodu, Isusu Kristu. Ne u nekom pokretu, već u Njemu.

Svaki od nas treba biti u Njemu. S druge strane možemo reći, On treba biti u nama.

Kada On bude u nama, više nećemo imati želju da gledamo za ovim svijetom. Nećemo poput bludnika ići sada sa jednom, sada sa drugom. Nećemo kao preljubnici ostavljati pravoga da bi smo išli za krivim.

Gledati ćemo na onoga koji je u nama i mi u Njemu. Naše će oči biti uvijek uprte u Njega.

Pismo kaže: gledajte na načelnika vjere. Spasitelja i dovršitelja vjere.

Vidimo li mi da nas Božja riječ uči? Pa zašto onda nekada gledamo na ljude?

Zašto se onda povodimo za ljudima i hoćemo imati neke tjelesne lidere? Zašto to, braćo i sestre?

Zar nam Isus nije dovoljan? Zar nam Isus nije sve? Pismo kaže da nam je u Njemu dana sva punina. U Njemu imamo sve što nam je potrebno za naš duhovni uzrast.

Dakle, naziđujmo se. Uzrastajmo, braćo i sestre! Budimo svakoga dana sve jači, sve otvoreniji, sve predaniji Gospodu. Da smo sve spremniji raditi, moliti i služiti mu. Da propovijedamo, svjedočimo i dolazimo u Zajednicu kako bismo primili novu snagu i molili Isusa da nas On ojača. Da učini probudu u nama i onda kroz nas dalje u ovome gradu i cijeloj našoj zemlji.

Slava našem dragom Gospodu!

Taj odraz rasta, treba se odraziti i vidjeti na svakome od nas. Svakoga dana moramo biti bolji.

Ne možemo se stalno zadržavati na nekim prepričavanjima ovog ili onog.

Znamo što vjerujemo, znamo na koga gledamo i za kim idemo. Konačno, mi znamo kamo ćemo i stići, jer već sada vidimo naš cilj.

Gledamo li tako, zacijelo ćemo i rasti, rasti u Njemu. Divno je to.

Dakle, vjerom se nadograđujte, onako kako ste poučeni. Obilujte zahvalnošću.

Jesmo li poučeni? Imamo li učitelja od kojega to možemo naučiti i da tako kažem, udžbenik iz kojega možemo učiti, crpiti i svakoga dana praktički ponavljati dok god ne naučimo redovno primjenjivati u našem životu, dok se ne odrazi na naš uzrast.

Dakle, Božja riječ kaže a apostol Petar piše u svojoj poslanici u 2. Petrovoj 3:18

“Štoviše, rastite u milosti i pravoj spoznaji našega Gospodina, Spasitelja Isusa Krista. Njemu slava sada i do vječnosti! Amen.”

Tako on završava ovu glavu i naglašava: rastite u milosti i spoznaji. Svakoga dana sve više upoznajemo

Isusa. Svakoga dana sve više znamo o Kristu, svakoga dana sve više živimo za Krista.

Je li to istina, braćo i sestre? Ili, stojimo li zakukuljeni na jednom mjestu i kažemo:

“Ja vjerujem, kada mogu, onda idem u Zajednicu, kada ne mogu, ne idem. Mnogo me toga spriječi da dolazim redovito ali to i nije važno.“

Važno je, jer tebe, koji tako govoriš, mnogo toga mimoide kada se govori Božja riječ. Mnoge stvari ne znaš i zbunjen si kada te nema ovdje i nemaš zajedništva.

Mnoge ti stvari nisu jasne i ne rasteš u spoznaji, već kržljaš i jednoga dana ćeš biti duhovni invalid.

Znadeš li da je to tako? Nemaš napretka. Nisi upotrebljen, već si na neki način začahuren sam u sebe. Imaš svoje shvaćanje i svoje misli.

Pismo kaže da trebamo Božju riječ shvatiti i nju vršiti. Ne naše misli, već Božje misli!

Njima se obnavlja naš um i prima nova snaga. Odstupamo od onoga što je naše i prihvaćamo ono što je Kristovo.

Naše je ono što ne valja dok je Kristovo ono dobro.

Kada gledamo u sebe, naći ćemo samo mane ali u Kristu nema mane. U Njemu je ono najbolje.

Isus je ono Janje bez mane, koje je žrtvovano za nas, kaže prorok Izaija.

Cijenimo li to ili mu još uvijek zadajemo bolne udarce? Njega boli svaka neposlušnost. Bila to tvoja, moja ili bilo čija. Zato trebamo biti poslušni jer je za sve ispaštao i platio.

Rekao bih, do zadnje lipje je isplatio, za tebe i za mene. Cijenimo li mi to braćo i sestre ili nam je to samo tako, pa i dalje imamo svoje mišljenje i svoj stav.

Odvajamo se od jedinstva vjere?

Kada odstupamo, onda se odvajamo i ne rastemo na trsu; naša loza ne raste. Nema sočne hrane koja bi pospješila vegetaciju loze.

Onaj koji je takav sasušiti će se.

Pismo kaže da se takva mladica reže i baca u oganj.

Slava našem Bogu da je tako. Inače bi bio kaos. Ne bi se znalo tko je tko i tko kamo pripada.

Zato apostol Petar kaže: rastite!

Rastimo, braćo! Trudimo li se da rastemo? Mi imamo sve “vitamine”, za naš duhovni rast. Imamo sve “kalorije” napisane u hrani Božje riječi, pa ako se njome hranimo, možemo se razvijati kao duhovni ljudi. Istina?

Kako možeš rasti ako si stalno nečim nezadovoljan, stalno ti nešto ne odgovara, prigovaraš. Neprekidno gledaš na ovo ili ono.

Napravi li se ovako, nije ti pravo, ako se izmijeni, opet ti nije pravo.

Isus nam kaže kako je pravo. Ima određeno mjesto kako treba biti.

Ako Isus kaže da treba biti tako, nemojmo mi mijenjati. Činimo onako kako On kaže.

Marija je rekla: **“Njega slušajte!”**

Kada bi to čuli ljudi ovoga svijeta! Reći ću: kada bi čuli vjerni, da Njega slušaju. Vjerni, ti i ja. Ti i ja, da Njega slušamo!

Zapitajmo se, slušamo li ga? Što je On sve podnio za nas? Prorok govori:

“Ovo je svjedočanstvo sjećanja na Njegovu smrt i na Njegov ponovni dolazak.”

Slušamo li ga? Braćo i sestre, slušamo li ga ili se stalno sudaramo s Kristom?

Sudaraš se s braćom, sudaraš se s Kristom. Je li On u tebi i meni? Je li to amen ili nije?

Tko te uči drugačije, da se ne podudaraš s Božjom riječi i ne slušaš Gospodina, Isusa Krista?

Tko te to uči? Uči li te to tvoje tijelo ili slušaš crnoga, koji dolazi u tvoj um? Slušaš li njega?

Pokorimo se Kristu; protivimo se đavolu i on će pobjeći od nas! U svakom pogledu neposlušnosti, nepravde, grijeha, ne-ljubavi, nemilosrdnosti te ne-uzrasta, slušamo đavla.

Protivimo mu se, tada će pobjeći!

Nemojmo se uvijek s njim razgovarati, nešto trgovati, primati njegove ponude i razmišljati da li je tako ili nije.

On nam nikada neće ponuditi išta dobrog, đavao uvijek čini ono što je zlo, već od postanka svijeta; tako Pismo kaže i Božja riječ uči.

“Rastite,” kaže **“i molite se Bogu.”**

Bogu se molimo!

Molimo li se mi Bogu? Molimo li se Duhom Svetim? Jesmo li došli do tog stupnja, braćo i sestre?

Kako se možemo moliti Duhom Svetim ako nismo doživjeli krštenje Duhom Svetim? Kako?

Hajde, recite mi!

Neka mi netko kaže i ja ću mu vjerovati, ali na temelju Svetoga pisma. Ako tako piše, ja ću vjerovati. Ne može li potkrijepiti riječima Svetog pisma, neću vjerovati.

Kako? Zar nam Sveto pismo ne kaže da se molimo u suradnji sa Svetim Duhom?

Duh Sveti i mi, zar ne? To je suradnja. Kada ti i ja radimo jedan posao, to je suradnja.

Duh Sveti i ja; Duh Sveti i ti. To je suradnja.

Pa kako se onda možemo moliti, ako nismo poslušni Isusu Kristu i Duhu Svetome?

Duh Sveti nas neće nikada voditi na stranputicu, već uvijek ka Isusu Kristu.

On nam uvijek ukazuje na Isusa, kao Svemogućega i kao svemoguću ljubav.

Ukazuje nam na ono što je ispravno, da bismo prihvatili, poslušali, primili snagu i rasli. Da bi rasli a ne da nas Gospod ne može za išta upotrijebiti.

Kada god se sprema neka akcija, česti je odgovor:

“Ja ne, to neka uradi netko drugi”, ili “To nije moje!” Pa, čije je? Čije je onda, pitam ja vas?

Pitam ja sve nas! Čije je?

Ako je Božje; ako je na temelju Božje svete riječi, čije je onda? Samo je Isus naš?

Samo ga nosimo u našem srcu i nosimo ga kamo mi hoćemo, radimo s Njim što hoćemo.

To nije smisao Svetog pisma!

Krist u nama – mi u Kristu! Ako je On u nama, onda će On i voditi naš život! Zar ne?

Ako smo mi u Kristu, tada ćemo i slijediti Krista. Ići ćemo s Njime kamo god On pođe. Ima jedna pjesma koja kaže:

“Slijedit ću ga kud me vodi”.

Isus i Duh Sveti te nikada neće voditi tjelesnim putovima i željama. Nikada to neće učiniti.

Razna filozofiranja, ne mogu pobiti činjenicu, da te Isus nikada neće voditi putovima koji nisu po Božjoj volji.

No, budemo li neposlušni, Isus neće ostati u takvom srcu. Poslušnost je najveća žrtva, braćo i sestre.

Često razmišljamo što bismo dali Isusu, ali ništa od toga ne možemo ako nismo poslušni. Božja riječ nas upućuje na poslušnost.

Dakle, izgrađujemo se i rastemo, kako Božja riječ kaže, na temelju svete vjere i na temelju molitve. To su, da usporedim, kalorije i vitamini za jedan duhovni rast i napredak.

Da se zapitamo, kakav je naš molitveni život? Kada se glasno molimo u crkvi, kada?

Jesmo li djeca Božja? Tko je tako mali da još niti govoriti ne zna?

Evo, dijete od devet mjeseci se već javlja. Ono nešto govori, ma da mi to ne razumijemo, mama i tata mogu razumjeti što dijete kaže.

Zbog čega netko šuti? Možda i godinama šuti, kome na čast ta šutnja? Kome, Isusu? Ne vjerujem!

Svaka duša se treba moliti. Svaka duša treba biti uključena u molitveni život crkve.

Braćo i sestre, mi imamo molitvene sastanke. Ako nekoga nema na onim glavnima, kako će doći na one svakodnevne molitvene sastanke?

Zar je odgovor: “Ne mogu!”?

Pa, gdje smo u te dane; gdje trošimo naše vrijeme? Mi hoćemo da bude probuda i da crkva napreduje. Hoćemo da Duh Božji vlada u crkvi

Molimo da još mnogi budu spašeni. Zapitajmo se, gdje je tu naš udio u Zajednici.

Nitko ne može moliti na strani i sam. Svi trebamo moliti sa Zajednicom.

Uvijek zajedno, jer smo jedno Tijelo. Ne možemo razrezati udove našega tijela i razbacati ih da djeluju zasebno. Oni moraju rasti i djelovati na tijelu na kome su izrasli. Tako i kršćanin, dijete Božje, treba biti u molitvi sa Zajednicom. Čuti će kakove su potrebe i pomoći onima kojima je to potrebno.

Molimo, jer ono što mi ne možemo, Isus može. Zato se Njemu obraćamo. No, ako našeg udjela nema u tome, ne znamo kakova je bila potreba, niti kakove su bile zahvalnosti. O tome nemamo niti pojma.

Zašto smo odvojeni i gubimo svoje vrijeme?

Na djecu, na materijalne stvari? Na udobnost u svom životu?

Na što?

Možda nam je Zajednica daleko pa nas nema. Možda je Zajednica blizu, pa nas opet nema. Sve nam je teško. Nemojmo nastaviti običaje iz prošlosti. U nedjelju dopodne i amen.

“To je dosta, Bože. Budi zadovoljan, ako nisi, drugi puta više neću doći. Da meni netko zakon stvara? Niti govora!”

Zar nas ne veseli, kada vidimo da naše dijete raste i napreduje? Kako nas ne bi veselio njegov napredak? Sve bi mu dao da uči, da napreduje i da postane čovjek kakav treba biti. Zar onda i Krista ne veseli, kada On vidi da Njegova djeca napreduju, rastu i da su svakoga dana jači u poslušnosti? Da, veseli ga!

Zašto se onda nečiji napredak ne vidi? Zato jer se opire Duhu Svetome i Božjoj riječi.

Znate, riječ Božja nije “niti po babu, niti po stričevima”, već po pravdi i istini. Ona ne gleda tko je tko.

Sjećam se jednog brata iz Beograda. On je uvijek tako govorio: “Ni po babu ni po stričevima, već po pravdi i istini”. To je Božja riječ, ona gleda i na tebe i mene, ali nikome ne laska. Ona ljubi svakoga tko posluša. Aleluja! Zbog toga sam, braćo i sestre, tako sretan!

Bog je Duh i zato mu se treba moliti u duhu, Duhom Božjim. U duhu i istini, u zajednici sa braćom i sestrama.

Drugi vitamin, ili, veliki postotak kalorija nalazi se tamo gdje kaže: **“Čuvajte,” ili, “Držite sami sebe u ljubavi Božjoj”**.

Da, čuvamo li mi sami sebe, u ljubavi Božjoj? Svaki sebe, u ljubavi Božjoj!

Kako ćemo pokazati tu ljubav? Kako?

Bez revnosti ne možemo pokazati ljubav Božju a niti se držati u toj Božjoj ljubavi. Bez poslušnosti je nemoguće dokazati da se držimo u ljubavi Božjoj. Znate, ljubav Božja se ne sastoji od lijepih riječi i poljubaca. Ne!

Ona se sastoji od svih onih elemenata koji su napisani u riječi Božjoj. To se treba vidjeti u nama. Nastojmo da se to vidi.

Jesmo li voljni to i pokazati? Bog će nas blagosloviti. Tako to i Pismo kaže:

“Očuvajte sami sebe u ljubavi Božjoj, očekujući milosrđe našega Gospodina, Isusa Krista, za vječni život.”

Da li mi čuvamo svatko sebe – dokazuje li svatko sebe u ljubavi Božjoj i čeka konačno milosrđe za vječni život, a on će nastupiti u punom smislu riječi, onog trena kada nas Gospod pozove.

Nitko od nas ne zna kada će to biti. Tim više, čuvajmo se, da taj vječni život, našim neposluhom ne izgubimo. To je moguće.

Konac djelo krasi.

Kada nešto počnemo raditi i netko nas upita, što je to, mi mu kažemo, no to se još ne vidi. Onaj to ne vidi ali dok radimo, to se svakoga dana povećava, sve više vidi i konačno u cijelosti ugleda svjetlo dana i vidi se predmet koji smo izradili.

Tako će se vidjeti i vječni život na kraju naših dana, kada odemo našem Gospodu, ne dođe li Isus prije po sve nas. Onaj koji poslije dođe, naći će onog koji je prije otišao Gospodu. Tome se radujemo! Zato je naša dužnost, kako nas Pismo uči, u poslanici Efežanima, 4:31+32 :

"Neka se ukloni od vas svaka vrsta gorčine, gnjeva, srdžbe, vike i psovke, sa svakom vrstom zloće!

Mjesto toga budite jedan prema drugom prijazni, puni milosrđa! Opraštajte jedan drugome, kao što je Bog vama oprostio u Kristu!"

Muževi, žene, djeco, roditelji, braćo i sestre među sobom, prijatelji, da li je kod nas tako, kako ovdje piše? Da li je naš postupak takav?

Sve ono što ne valja, da se od nas odstrani.

"Neka se ukloni od vas!"

Tko to može ukloniti? Što vi mislite, tko to može ukloniti?

Vidim kako ljudi kopaju po otpacima i ponekada nađu nešto što se još može uporabiti. Ali grijeha, grijeha nitko ne sabire.

Ipak, ima jedan koji je došao da uzme naše grijeha. Zašto On?

Samo On, jer u Njemu nema grijeha. On je došao da ih uzme.

Primjećuješ li, da je to učinio i u tvom životu? Rasteš li u vjeri?

Ako se išta od ovog što je navedeno nađe u tvom životu, tada ne rasteš u vjeri. To zadržava rast. Nastaje duhovna suša. Nema zalijevanja Božjom riječi i molitvama, to je duhovna suša.

Kržljaš i sve se više povlačiš. Sve te je manje vidjeti u Zajednici. Nema te. Oni koji to vide, pitaju tada, gdje je ovaj ili onaj? Jesmo li se trudili, brate i sestro, da ga potaknemo u ljubavi i pokažemo Put?

Jesmo li se trudili?

Jednom sam jednu dušu molio da se vrati u Zajednicu. Mislite da je slušala? Nije! Ostala je kod svojeg tvrdog, nepokajanog srca.

Tko je zaista pokajan i ispravan, taj će doći. Neka govore, neka te ruže, pa i pljuju po tebi, gaze te, neka! Ti hajde u Zajednicu s Isusom.

Uvreda su nekada teške za podnijeti, ali ja sam rekao: “Neka gaze!”, i ako treba neka još više gaze. Onda će đavao doći pod noge. Krist će ga satrti!

Tako kaže Pismo. Dok god se mi pravdamo i imamo nešto od onoga što kaže u 31. stihu, ne možemo rasti. Još uvijek smo uvredljivi, sve nas smeta.

Nitko nas ne smije niti pogledati, odmah skačemo. Zar se tako ponašaju djeca Božja?

Takvi ne rastu. Samo čekaju još veći naboj i kažu: “Jednog dana ću puknuti i više neću ići u Zajednicu!”

Kome prkosimo onda kada kažemo da nećemo ići u Zajednicu? Zajednici? Ne! Braći i sestrama koji se drže Zajednice? Ne! Kome prkosimo?

Sebi! Sebi prkosimo. Kristu ne možeš prkositi. Njemu ne možeš prkositi.

On je sve ovo podnio, nadvladao, i pobijedio đavola sa svim njegovim slugama. Samo sebi prkosiš. Bože sačuvaj, da zauzmemo takav stav u našem kršćanskom životu! Tada nećemo doći daleko. Dolazimo samo na rub provalije, ako tako nastavimo. Ja ne osuđujem nikoga, već samo iznosim Božju

riječ, koja to govori. Idemo uskim Putom ili idemo širokim putom. Idemo u nebo ili idemo u pakao?

Ne možemo skretati malo ns ovu, malo na onu stranu.

Kada vidimo da je opasno na širokom putu, dođemo na uski Put, pa se onda opet okrenemo i idemo dalje širokim putom. To nije u redu, jer nas Pismo uči da idemo uskim Putom, da na njemu rastemo po Božjoj riječi. Onda ćemo biti blagoslovljeni.

Došli smo do stiha u prvom redu, gdje kaže,:

“Vi se ljubljani, naprotiv, uzdižite”,

rastite, nadozidujte se, u molitvi budite, u milosrđu. To su stvari koje su obratne od onih koje nisu Bogu ugodne. Kada tako postupamo i živimo, suprotstavljamo se sotonu i nezadovoljnicima. Ništa se ne boj. Isus je uz tebe!. Nisu ljudi, već Isus.

“...naprotiv..”, kome naprotiv? Čitamo li već od 19. stiha vidimo da su to oni

“..koji prave rascjepa i razdore, sjetilna stvorenja koja nemaju Duha.”

Naravno, Duha Božjega. U 22. i 23. stihu čitamo:

“A od spomenutih jednima – koji se kolebaju – dokazujte da imaju krivo;” Nema kolebanja. Već smo govorili o tome da nema kolebanja. Dokazujmo, mi koji rastemo, da imaju krivo. To je naša dužnost, to Pismo kaže.

Kažimo, brate, sestro u krivom si. Činiš krivo svojim nezadovoljstvom a zapravo samo hoćeš nešto a ne znaš što. Htio bi biti nešto ili netko no Bog ti nije dao.

Ono što ti Bog nije dao, niti ljudi ti ne mogu dati. Ne mogu ja tebi a niti ti meni dati. Bog dariva ono što čovjeku treba za ono, za što ga želi upotrijebiti.

“druge spašavajte grabeci ih iz vatre;”

ta oni su već u vatri. Oni idu putom vatre. Spašavajte, pomozite, revnujte i dokazujte da su u krivom.

Budimo uključeni u djelo Gospodnje.

Nemojmo, kao što smo već rekli, doći nedjeljom popodne ili još koji dan u tjednu i to je gotovo. Budimo na terenu. Radimo za Isusa Krista.

Molimo se Bogu i Bog će nas osposobiti. On će osposobiti svakoga od nas, jer nitko nije sam po sebi već sposoban.

Bog može od nesposobnog učiniti sposobnog. Onog pak koji se drži sposobnim, može onesposobiti. Može li to Gospod učiniti? Zato Njega slušajmo i dajmo mu hvalu za sve.

Spašavajmo što možemo. Trudimo se i molimo. Posjećujmo ih i govorimo jer je to naša dužnost, tvoja i moja. Mi smo dužni to činiti i na taj način pomažemo i spašavamo. Ne u onom smislu da dajemo život.

Život može dati samo Isus.

Isus je Spasitelj i On daje život. Mi smo samo Njegovi pomoćnici, kako kaže Božja riječ.

Je li to istina? Jesmo li Božji ili vražji pomoćnici?

Nema drugih pomoćnika, kao što i nema drugih gospodara. Samo su dva.

Jedan je Gospodar svega a onaj drugi je samo zemlje, no već je i njega Isus pobijedio.

Vjerujemo da ga je Isus već pobijedio! Aleluja! Dalje, riječ Božja kaže:

“...trećima iskažite s bojažljivošću milosrđe, mrzeći i samu haljinu okaljenu njihovim tijelom!”

Vidite, mrzeći na grijeh i samu haljinu. To je trećima, jer ima tri kategorije. Prvima, drugima i trećima. To je ono što mi, ti i ja trebamo raditi.

Mi smo to dužni činiti. Dužni smo pomagati i ukazivati im da su u krivom. Da imaju krivo shvaćanje, djelo, te da čine krivi potez.

Jednima dokazujemo, druge grabimo iz vatre a treće karajmo milosrdno, mrzeći i same haljine.

Rekao bih da ima dvije vrste haljina: svete i grešne. Sada, koje haljine mi nosimo?

Vidiš li da je netko uporabio grešnu haljinu, čuvaj se jer grijeh opoganjuje sve.

I sama odjeća je opoganjena.

Čuvajmo se takove odjeće, čak i one koja samo sličí grijehu ili je izazov drugima da čine grijeh.

Neka nam dragi Bog pomogne u tome. Duh Sveti će nam dati pravu spoznaju Njegove svete Riječi.

U stihovima koji slijede piše: (Judina 24+25)

“Onomu koji vas može očuvati od pada”

Vidite da govori o padu? Govori o otpadu.

“Koji vas može očuvati”.

Tko je taj koji nas može očuvati? Ti mene ili ja tebe? Možemo štetu napraviti jedno drugome, i žalost, i vrijeđati i ponižavati, gaziti i ne priznati, možemo, ali ne i sačuvati. Mi ne možemo sačuvati no onaj koji to može je Gospodin, Isus Krist.

Uzdajmo se uvijek u Njega. Gledajmo uvijek na onoga, koji nas može sačuvati od pada:

“i postaviti neporočne i razdragane pred Njegovom slavom, jedinome Bogu koji nas je spasio po Isusu Kristu, našem Gospodinu, slava, veličanstvenost, vlast i moć, kako prije svakog vremena, tako i sada i u sve vijek! Amen.”

Radi, rasti, bori se i pobjeđuj!

Nema duhovnog uzrasta bez ovih svetih čimbenika: svetosti, ljubavi, molitve, milosrđa i opraštanja.

Ne, bez toga nema uzrasta. Manjka li nam ma i samo jedno, tada ne rastemo.

Ako nemamo to sve, molimo se Gospodu i dat će nam! Zar nije Bog bogat za sve nas?

Sigurno da jeste!

On je dovoljno bogat da nam svima dade, po svojoj milosti, kada ga što zamolimo po Njegovoj volji. Neka je slava Njegovom svetom imenu! Amen!

SVETOST KRISTOVOG TIJELA

1.Korinćanima 6:15 -20

"Ne znate li da su vaša tjelesa Kristovi udovi? Hoću li otkinuti Kristove udove i učiniti ih udovima bludnice? Daleko od toga! Ili ne znate da onaj koji se s bludnicom združi s njom biva jedno tijelo, jer se veli: "Oboje će biti jedno tijelo." A tko se združi s Gospodinom, s Njim je jedan duh. Bježite od bludnosti!

Svaki (drugi) grijeh koji čovjek učini izvan tijela je; a bludnik griješi protiv vlastitog tijela. Ili zar ne znate da je vaše tijelo hram Duha Svetoga, koji stanuje u vama i koji vam je dan od Boga?

Ne znate li da ne pripadate sami sebi jer ste kupljeni? Proslavite, dakle, Boga svojim tijelom!"

Ne znate li da su vaša tjelesa udovi Kristovi

Ovdje u petnaestom stihu kaže Riječ, da su naša tjelesa udovi Kristovi. Zašto tako kaže? Od dvanaestog stiha kaže da nam je sve dopušteno ali sve nije korisno.

"Sve mi je dopušteno..." Ali ja neću ničemu robovati. "Jela su određena za trbuh, a trbuh za jela.." –

Ali će Bog uništiti trbuh i jela.

A tijelo nije za bludnost, nego za Gospodina, i Gospodin za tijelo.

Aleluja! Divna milost Božja!

Gledajte, to je pisano Korinćanima no to važi i za nas Zagrepčane. U poslanici Korinćanima čitamo da su oni bili prepuni milosnih darova Božjih. U ničem Božjem nisu oskudijevali.

Oni su imali sve što je Bog priredio za svoju crkvu Novog Zavjeta. Bogati su bili darovima a ipak im Gospod, preko sluge svoga Pavla, Timoteja Silvana i drugih takovo nešto piše.

Sigurno je, ako čitamo petu glavu iste poslanice, to i vidimo, da je tamo bilo nekih stvari koje nisu bile u redu. Desilo se to zato, jer nisu svi imali Duha Božjeg i nisu svi znali što je grijeh.

Moguće da je netko pročitao i pomislio

“Sve mi je slobodno!” Pa kada je sve slobodno, pomišljaju neki, treba uzeti sve što život pruža. Ali, nije sve korisno, kako sveti apostol Pavao piše, sve ne izgrađuje.

Ima nešto što izgrađuje a ima nešto što upropašćuje. Ako radimo ono što je sveto i služimo tako Gospodinu, čuvajući sebe od grijeha to izgrađuje; ako pak grijeh činimo, to upropašćuje naš duhovni život.

Možda se tijelo naslađuje pojedinim slastima i strastima koje žive u našim udovima, no naša duša propada. Zato će Bog uništiti i trbuh i jela, kaže apostol. Prije toga govori o jelima, slobodnim i neslobodnim.

Za Novozavjetne kršćane je slobodno svako jelo, osim krvi i udavljenog. Sada ulazimo u jesen, biti će svinjokolja ili kolinja, kada su tako glasovite krvavice, koje neki tako rado jedu.

Kada se ljudi obrate, ne jedu ih, jer je u njima krv; a ne jedu niti meso od udavljenog jer je u njemu također ostala krv.

Zato su apostoli našli za dobro, da na neznabošce, koji su se obratili, ne meću većeg tereta osim da se čuvaju od bluda, krvi i od udavljenoga, te da ne čine drugima što ne bi željeli da drugi čine njima.

To je Novozavjetna zapovijed za crkvu Gospodina Isusa Krista. Kada su pisali braći te razaslali pisma po Zajednicama, onda su kazali: Duh Sveti i mi.

Znači, Duh Sveti je diktirao što treba učiniti – a Duh Sveti je Bog!

Neka je slava Njegovom svetom imenu!

Kada pogledamo, vidimo da se u Korintu događalo nešto tako strašno, što se niti u svijetu ne događa.

Znam za jedan slučaj.

Poznao sam i muža i ženu. Bilo je to davno, možda prije šezdeset godina. Pričalo se u narodu, a znate kako djeca imaju napete uši, kada se govori nešto što oni ne smiju čuti.

Pričalo se za jednog čovjeka da je živio sa svojom maćehom. Vjerojatno je to tako i bilo. Imamo primjer od prije skoro dvije tisuće godina.

Grijeha je uvijek bilo. Grijech je uvijek grijeh! On nikada neće biti svet.

Sveto Pismo nas uči a u Korinćanima je napisano za naše poučenje, da je tijelo za Gospodina a Gospodin za tijelo. Tko se s kim združuje, u jednom je duhu s njim.

Tko se s bludnicom združuje, jedno je tijelo s njom. Ne može ostati bez štete, odnosno duhovnog kvara! Muškarac i žena se sjedinjuju u jedno.

Već u Knjizi Postanka u drugoj glavi u dvadesetčetvrtom stihu piše:

“I bit će dvoje jedno tijelo.”

Dakle, ako se s Kristom združimo biti ćemo jedan duh s Njim.

Ne samo da se družimo, već da se Krista držimo!

To je još jače. To bi svaki kršćanin trebao činiti.

Ostavi sve, ali se drži Krista!

Ako svi vjernici tako učine, imati ćemo i braću i Krista. Biti ćemo blagoslovljeni i Gospodnje će se ime proslaviti. Upravo naš život proslavlja Gospoda. Čitali smo u dvadesetom stihu:

“Jer ste skupo plaćeni!”

Kada čovjek kupuje, može kupiti jeftino ali i skupo. Kada jeftino kupi dobru stvar, čovjek kaže:

“Dobro sam kupio a jeftino sam prošao!”

No, Krist nas nije jeftino kupio! On je za nas platio veliku cijenu. Zato, koliko je platio, toliko nas je cijenio. On hoće da budemo Njegovi!

Nikakve bludnosti, ni duhovne ni tjelesne, ne može biti u crkvi Isusa Krista.

Krist je jedan! Nema dva Boga Oca, nema dva Isusa Krista; nema dva Duha Svetoga!

Kada nam Duh Sveti govori, Bog govori i to uvijek isto, kao što je napisano.

Mi ne možemo izvrtati riječ Božju niti dozvoljavati sebi ni drugima, ono što Sveto Pismo zabranjuje. Tako nas uči Božja riječ! U desetoj glavi u osmome stihu, čitamo:

“Ne grijeshimo bludno, kao što su neki od njih sagrijeshili, te ih u jedan dan palo dvadeset i tri tisuće.”

Bog ih je udario. Bog ih je kaznio što su blud činili i grijeshili. Išli su za drugim bogovima.

Nisu slijedili Boga. Prigovarali su Bogu svome koji ih je spasio iz Egipta i vodio kroz pustinju.

U jedan dan, Bog je potukao dvadeset tri tisuće je li to ljubav? Amen! Ljubav je to!

On hoće imati sveti i čisti narod koji će Njemu služiti. Koji neće biti podijeljenog srca. Ako ljubim ovaj svijet, ako ljubim nešto ili nekoga više od našeg Gospoda, onda je to grijeh! Nisam cijelim srcem uz našeg Gospoda.

Ljubi muža svoga. Ljubi ženu svoju i djecu svoju. Ljubi prijatelje, ljubi neprijatelje, no iznad svega, ljubi Isusa! Tako kaže Sveto Pismo. Boga ljubi najviše!

Kada ljubiš Isusa, tada ljubiš Boga. To je prva i druga zapovijed. Ljubiš Boga na prvom mjestu a sve ostale ljubavi su stavljene na drugo mjesto.

To jedan kršćanin koji kaže da je vjernik, zna. Zna što jest i što nije grijeh.

Bog je dao Duha Svetoga da On bude vodič Kristove crkve i zamjenik Krista na zemlji. Duh Sveti ne može boraviti u podijeljenom srcu.

On hoće prebivati u čistom, svetom srcu, opranom u Krvi Kristovoj. Krv Kristova ima moć da očisti svaki priznati grijeh. Ali i grijeh koji smo spremni ostaviti.

Ne da priznamo pa ga zatim opet ponavljamo, kada nam se pruži prilika. Ne!

Treba ostaviti grijeh! Treba da su naše srce i naša usta jedno, jer On vidi u naša srca. Mi bi mogli reći: “Da, oprostite a onda opet ponoviti grijeh.

Mi se ne ispovijedamo čovjeku.

Mi se ispovijedamo Bogu.

Čuo sam već svjedočanstva onih koji su se čovjeku ispovijedali. Oni kažu:

“Polovicu sam mu rekao a polovicu koja je ružno zvučala, nisam mu niti htio reći.”

Taj ispovjednik nije mogao vidjeti u njegovo srce te vidjeti da je taj čovjek lagao, učinivši jedan novi grijeh. Kada se mi Kristu ispovijedamo, On vidi u naša srca. On vidi da li su naša usta i naša srca stajali iza onoga što smo rekli.

Jednoč je ljudima propovijedao a oni su Mu odobravali. Tada im je Isus rekao:

” Ovi mi se ljudi ustima približavaju a srcem su daleko od mene.”

Dakle, mi se Bogu ispovijedamo.

Zašto Isusu Kristu? Čovjeku se ispovijedamo ako smo njemu sagriješili ali kažemo i Kristu. Ako smo protiv Boga sagriješili, onda kažemo samo Bogu, jer On ima vlast da oprostite grijehe.

On ima vlast da ozdravi od bolesti. Aleluja!

To je Bog! Njemu kaži, On će te razumjeti!

Iskrenim srcem dođi k Njemu i On će ti oprostite- On je taj kome je dana vlast da oprašta grijehe. Ne propovjednici.

Ne svećenici. Oni ne mogu opraštati grijehe- Može samo Isus Krist! Nema takovog sveca koji to može.

Mi nigdje ne vidimo da su apostol Petar ili Pavao opraštali grijehe.

Oni su propovijedali Krista a kada su ljudi uzvjerovali, kada su doživjeli Krista kao svog Spasitelja, onda su se Kristu ispovijedali.

Tada su bili slobodni. Zato, Bog je silna, neizmjerena ljubav. Gospod Isus Krist!

Ali On je strog. Strog je i ne dozvoljava da u Njegovoj crkvi bude ikakav grijeh. Ovdje je riječ o bludnosti.

Kada sam se molio za današnju propovijed, rekao sam Gospodu:

“Gospode, ja osjećam da ono što ja imam nije ono što Ti imaš za današnju propovijed.

Ja vjerujem da ćeš mi Ti dati Riječ a ja ću govoriti ono što mi Ti dadeš.”

Slava našem Gospodu koji se uvijek postara!

On je bogat! On već ima određeno što hoće da se govori. Da nas ohrabri, da se okrijepimo Božjom riječi ali i da nas pokara ako je potrebno.

Meni je moja majka uvijek govorila:

“Priznaj. Ako priznaš, oprostit ću ti ali ako ne priznaš, dobiti ćeš svoje!”

Nikada mi se nije sviđalo da priznam što sam učinio.

Kada Kristu priznamo, to neće nitko znati ali ćemo na tvome licu vidjeti radost i slobodu jer ti je Krist oprostio. Kristova krv ima moć da te učini bjeljim od snijega.

Tvoja duša će biti radosna i sretna kao što Sveto Pismo kaže. Apostol kaže u petnaestom i šesnaestom stihu:

“ Zar ne znate da su vaša tjelesa Kristovi udovi?” To nije samo tako reći:

“Ja idem u neku crkvu. Pripadam nekoj vjeroispovijedi. Nitko se nema pravo miješati u moju intimu itd.”

Ima jedan koji se miješa! Ima jedan koji rastavlja čovjeka dio po dio i razgleda.

Znate, ima mehaničara koji rastavljaju motore na dijelove. Kada ih ponovno sastavljaju, nešto pogube. Sastavljaju ih bilo kako.

Kada Gospod rastavlja, On odstranjuje grijeh. On ukazuje na grijeh To je Duh Sveti na djelu. Ako ti nećeš priznati, On te uvjerava:

“Jest, grijeh je! Priznaj, Gospod će ti oprostiti!”

Isus je rekao svima kojima je oprostio, dok je još hodao na zemlji:

“Idi s mirom i ne griješi više!”

Ako ćeš griješiti dalje, a ispovijedao si i nisi ostao u čistoći, biti će ti gore i sve gore. \đavao želi upropastiti tvoju dušu. Mi smo udovi Tijela Kristovog. Pa, hoćemo li, kaže apostol, otkinuti jedan ud od Tijela Kristovog i učiniti ga udom bludnice? Udom za grijeh.?

Nije samo blud grijeh. Sve je grijeh što je nevjera i nepravda. Sve je grijeh!

Hoćemo li otkinuti ud od Tijela Kristovog? Hoćemo li takovo nešto učiniti?

Pa zar ne znaš da se kidaš od Kristovog Tijela? Znaš da vrijeđaš Gospodina Isusa Krista.

Znaš da se odvajaš od Zajednice, sestara i braće. Tijelo je sastavljeno od mnogih udova.

Kako bi bilo da si otkinemo ruku? Ili da nam netko kaže:

“Otkinut ću ti ruku, ne trebaš je! Ili nogu. Ili oko! Pa ne trebaš imati dva oka!”

Bog nas je stvorio kakovim nas je On htio. Mi smo slika Božja. On hoće da budemo potpuni. Pa kada smo slika Kristova, onda On hoće da smo čisti, zdravi i bez grijeha. Možemo li to biti u Kristu? Možemo! Mogu oni koji su zajedno s Kristom i združe se s Njim.

Koji su dan na dan s Kristom. Koji Mu služe. Ako je On moja ljubav moje sve, onda ne odstupam od Krista! Dakle, stalno se

družimo s Gospodom Isusom Kristom. Slava neka je Njegovom svetom imenu!

Pismo kaže da će Isus doći a mi na taj način proslavljamo Isusa. On će doći da se proslavi u nama. On se već sada hoće proslaviti u nama.

U 2. Solunjanima, 1. glava, deveti stih, tako kaže:

“ Oni će biti kažnjeni vječnom propašću: udaljeni od Gospodnjeg lica i od Njegove silne slave onoga dana kada dođe da se proslavi u svojim svetima.”

Kada Isus dođe, doći će po nas. On će se proslaviti u nama. Aleluja!

Ja bih tako rekao: Mi smo Njegova čast, svetost i čistoća. To će svijet vidjeti.

Vidjet će nanovo rođenu crkvu Isusa Krista koja kao čista djevica nije blud činila s onima koji se zovu bogovi ovoga svijeta, nego je održala obećanu Riječ. Svetost i čistoću je gajila a Bog joj je u tome pomogao. Dakle, ona će biti bez bora bez pogreške ili bilo kakovih poroka. Ona će biti sveta i čista.

Tu će se proslaviti Gospod!

Tko nam je u tome pomogao da ostanemo sveti i čisti? Gospod Isus Krist! Nije li On naša snaga? Nije li Duh Sveti na ovome svijetu da nam pomogne, da nas savjetuje, da nas uči?

Pismo kaže da On, što čuje od Oca, javi nama. Znači da je On u stalnoj funkciji. On ne umire! On vječno živi!

Ljudi biraju na neko vrijeme jednog, pa onda drugog pa stotog. Duh Sveti koji je na zemlji zamjenik Isusa Krista da vodi Crkvu, stalno je prisutan. Prisutan je još od kada Ga je Isus Krist poslao, pa do Uzašašća Njegove Crkve. On je stalno s nama, tako da se ne trebaš bojati.

Ne trebaš strahovati da će te Isus ostaviti ili te netko pobijediti da postaneš rob grijeha. Bože, sačuvaj! Nego možeš biti sveti božji čovjek ili žena.

Kada bi me sada netko pitao:

“Tko su ti ljudi?”

Možda bi bilo najpravičnije kazati:

“To su Sveti Božji.”

No, što onda ako nisu Sveti Božji?

Znate, može se i to desiti da čovjek ide u crkvu a da nije svet. Da sluša propovijedi i podiže ruke a da nije svet. To je sve izvanjska manifestacija ali jedino Bog vidi srce iznutra.

Tamo kaže za Novozavjetne crkve u Maloj Aziji, a bilo ih je sedam, da je Gospod išao od jedne do druge i razgledao.

Svakome je očitao, ti si takav, onaj je onakav ali je malo bilo pohvale.

No, to je bilo dobro jer oni koji su se pokajali i ispravili, došli su u svetost i čistoću. Bili su zaista Crkva Isusa Krista, jer

On im na takav način pomaže.

Doći će dan kada će biti odvojeni i udaljeni, nažalost i oni koji su u crkvu hodali, pa i u našu crkvu, (Nije to naša crkva, već Crkva Isusa Krista!). Na žalost, biti će i takovih, kako nas Pismo uči. Ne veselim se tome ali vjerujem, jer Pismo kaže da će tako biti.

U Drugoj Solunjanima u trećoj glavi, prvi stih piše:

“Nadalje, molite braćo za nas, da Gospodnja riječ nastavi trčati i proslavljati se kao i kod vas, da se mi oslobodimo pokvarenih i zlih ljudi; svi naime nemaju vjere.”

Svi ne vjeruju! Može se čovjek s nama družiti,, slušati i dolaziti godinama a da ne vjeruje. Može uvijek zadirkivati i osporavati. Takav nema vjere. Apostol piše, jer to su i oni uvidjeli, jer je i u njihovo vrijeme bilo tako.

Svijet se nije ništa popravio. U naše vrijeme je isto tako. Kada primijetimo takove ljude, molimo se da nas Gospod oslobodi, jer oni neće nikada vjerovati, kao što kaže Sveto Pismo.

Oslobodimo se, jer vjera nije sviju. Svi moraju čuti, kaže Pismo, ali svi neće vjerovati.

Mogu samo kvariti i zavoditi vjerne ako nisu čvrsti u Gospodu Isusu Kristu. Zato, braćo moja,, budimo čvrsti i molimo se Gospodu da bi se Riječ propovijedala onako kako piše.

Danas se ne propovijeda o pokajanju, o spasenju. Samo: Bog je ljubav! Primi Gospoda Isusa! Želiš li primiti Isusa u svoje srce? Samo podigni ruku!”

Kako da ne! Misle oni. Pa Isus je dobar čovjek. Nikome nije zlo učinio. Eto, toliko oni znaju o Isusu!

Bez pokajanja Isus se ne useljava u nečije srce. Bez očišćenja krvlju Kristovom,! Isus ne ulazi u prljavo srce. Kakvu bi muku imao!

Bilo bi Mu onako, kao što Mu je bilo dok je ispaštao za naše grijeh. Isus je zato ispaštao, a tako se i mi sjećamo Njegove smrti, da mi budemo slobodni od grijeha.

Aleluja!

Govorimo istinu Božju i Bog će nas blagosloviti. Biti ćemo sretni, kako Pismo kaže: Imati ćemo potpunu radost. Tu radost ćemo primiti od Gospoda i na taj način ćemo Ga proslaviti.

Ili, zar ne znate da je vaše tijelo hram Božji? Duh Božji je Bog! Vjerujemo li u to?

Bog je Trojstvo, koje se sastoji od tri osobe: Otac, Sin i Duh Sveti.

Vidimo Oca na nebu, vidimo sina u Jordanu i vidimo Svetog Duha, koji je u obliku goluba sišao na glavu Isusovu. Svetog Duha vidimo i u učenju, vođenju i karanju.

Duh Sveti ima sve attribute čovjeka i zato Pismo kaže, da kada Duh Sveti dođe, da će On pokarati svijet za grijeh.

Ako nas je danas pokarao u bilo kojem smislu za riječ ili grijeh, recimo : Slava Ti Gospode!

To je ljubav!

Kada me je mama karala, uvijek je govorila da hoće da budem pošten.

Upravo to i Duh Sveti hoće, da budemo sveti kršćani.

Svi se nazivaju kršćanima. Kažu da su svi koji su kršteni, kršćani Jednom je jedan propovjednik tako rekao:

“Kršćani su oni, koji kao kršćani i žive.”

Ako je netko i kršten a kršćanski ne živi, tada nije kršćanin!

Slava našem dragom Isusu!

Zato Pismo kaže:

“Kupljeni ste skupo! Proslavite Boga u tjelesima svojim i dušama svojim jer je to Božje!”

Tako nam kaže sveti apostol Petar. On se sada odmara ili kako Pismo kaže da je sada u nebu.

Onako ljudski gledano, on se odmara sada već devetnaest stoljeća. On je bio spašen i djelovao je u prvom stoljeću.

Sada se odmara u Gospodu. Njegova je smrt bila teška no on je svojom smrću proslavio Boga. Gospod mu je u 21. glavi u Evanđelju po Ivanu, unaprijed rekao kakovom će smrti proslaviti Gospoda.

No, sada je naše vrijeme, da mi proslavljamo Gospoda u našem tijelu i našem životu.

Nismo svoji. Kristovi smo! Kada te je kupio, onda više nisi svoj.

Ti si Kristov! Ako vjeruješ da je Krist za tebe platio, onda si ti Kristov! Kristova baština. Njemu trebaš pripadati i služiti.

Čitat ćemo u 1. Petrovoj, 1:18. do 21.

“Znajte da niste kupljeni nečim raspadljivim: srebrom ili zlatom, od svog bezvrijednog, od otaca baštinjenog života.”

Vidite, od bezvrijednog, od otaca baštinjenog života! A kažu: Kako su naši očevi živjeli, tako i mi. Kako naši djedovi, tako i ja.

Jedan je tako rekao: Kud svi Turci, tud i ćelavi Mujo! Ako se svi utope, i ja ću. Mujo je Bosansko ime. Kaže, od baštinjenog života naših očeva.

Oni su tako vjerovali i tako su živjeli, molili se i svetkovali. Dakle, kako oni, tako i mi Ne, braćo i sestre.

Nas je Krist platio. Jesu li oni čuli Božju riječ, jesu li bili spašeni? Ako nisu vjerovali, nisu bili spašeni!

“Nego skupocjenom Krvi Krista, kao nevina i bez mane Janjeta. On je istina, bio prije poznat (I predodređen), prije postanka svijeta.”

Dakle, nije Krist od sada. On jeste prije postanka svijeta.

“Ali se tek na kraju vremena očitova zbog vas.”

Apostol Petar piše prije devetnaest stoljeća i kaže:

“Na kraju vremena”.

Samo da vam napomenem jednu misao . Što vi mislite, koliko je sada bliže kraj vremena?

Sve se to vidi. Sve što je Isus rekao da će se vidjeti, odnosno dešavati prije no što On dođe, mi danas vidimo.

Ne moraš vjerovati ali to je činjenica. Kada ju vidiš, možeš samo potvrditi. Ono što ne vidimo, ono trebamo vjerovati, a to je Isus Krist!

Nismo Ga vidjeli ali vjerujemo u Njega a vjerujući ljubimo Ga! Možemo reći: Isuse, ljubim Te!

I još jednom: Isuse, ljubi Te duša moja!

Tako se nekoć jedan brat molio. Te je riječi ponavljao u molitvi: Isuse, ljubi Te moja duša!”

Bio je sretan kada je to rekao jer je to bila istina njegovog srca. Slava našem dragom Gospodu!

Sada, na kraju, kaže:

“Po Njemu vjerujete u Boga”.

Vjerujemo u Boga. Je li to tako?

“Koji Ga je uskrisio i koji Ga je proslavio time što Ga je uskrisio; tako da vaša vjera bude puna nade usmjerene u Bogu.”

Aleluja! Slava Gospodu! Tako proslavimo našim životom, dušama našim, Gospoda Isusa Krista.

Nemojmo niti pomisliti na grijeh ili da otkinete sebe od Tijela Kristovog i učinite se udom grješnika ili kako ovdje kaže: udom bludnice.

Bog je nemilosrdan prema grijehu i bit će nemilosrdan.

Čitali smo da će odvojiti one koji ne vjeruju, od Imena Gospodnjeg, od prisutnosti Gospodnje. Bacit će ih u tamu najkrajnju. O svetima svojim kaže, da će se u njima proslaviti! Neka je slava našem Gospodu!

DUHOVNI ČOVJEK SE OBNAVLJA

2. Poslanica Korinćanima, 4:16

“...Zato ne malaksavamo. Naprotiv, ako se i raspada naš vanjski čovjek, ipak se naš nutarnji čovjek obnavlja iz dana u dan.”

Moramo priznati da je tako, jer to je stvarnost. Svaki dan smo sve slabiji. Netko je rekao da čovjek već od svog rođenja polako umire.

Mogli bismo dan njegovog rođenja uzeti kao dan početka njegovog raspadanja. Je li to istina, braćo i sestre? To se događa mladima kao i starima. Već od početka idemo prema kraju. Naše tijelo se raspada.

Apostol piše u istoj glavi, u 13. stihu:

“A kako imamo isti duh vjere o kojem je pisano: “Vjerovah, zato govorah”, jednako i mi vjerujemo, i zato govorimo....”

Vjerujemo i zato propovijedamo. Vjerujemo i tako živimo, braćo i sestre. Živimo za Krista. Apostol Pavao je rekao:

“Ne živim više ja, već živi Krist u meni! a ovo što živim, živim vjerom u Sina Božjega, koji sebe predade za mene.”

Je li tako? Dakle, živimo u vjeri. Pismo kaže da ako vjerujemo onda i propovijedamo.

Kada ne vjerujemo, onda šutimo. Zašto šuti ovaj svijet oko nas? Ne znaju niti ono osnovno, što bi trebali znati o Kristu.

Ne znaju zašto je došao niti da ih zove jer ih želi spasiti. Kada se govori o spasenju, vidi se da ne znaju ili su nesigurni.

Kao, to nitko još sada ne zna, vidjet ćemo i tako dalje. Kada budemo u prilici da vidimo, biti će već prekasno.

Mi to sada moramo znati

Moramo vjerovati. Kada ćemo vidjeti onda će biti prekasno.

Mi sada moramo znati u što vjerujemo i kamo idemo.

Ono što vjerujemo, to i propovijedamo jer to je naša dužnost. Ta duhovna strana našega života, pokazuje se u tjelesnom obliku, da je ljudi mogu vidjeti a po tom i vjerovati. Mnogi su rekli:

“Kada bih ja vidio Boga, ja bih tada vjerovao u Njega! Jesi li ga ti vidio?”

Ja ga gledam svaki dan. Čudnovato, zar ne? Neki misle da govorim bez veze, no to je istina.

Gledam ga svaki dan u Njegovim djelima oko sebe ali vidim ga i u svome životu kako mi pomaže iz dana u dan.

Dakle, ovaj vanjski čovjek se raspada ali se onaj nutarnji obnavlja. Ja nisam više onakav, kakav sam bio sa dvadesetpet godina.

No, niti dijete još nije kao dvadesetpetogodišnji momak. Prividno čovjek napreduje u tjelesnom obliku bivajući sve većim, jačim, i sposobnijim za rad, on se ipak raspada. On ide prema svome kraju.

Istina je da ide prema onom danu, kada će se susresti sa stvarnošću koju je vidio kod svojih prethodnika. On tako ide do svog potpunog raspada.

Pismo tako kaže: Čovjek se vraća u prah iz kojeg je uzet. Duh njegov se vraća Bogu od kojega je došao.

Duh se vraća Bogu ali ne duh svih ljudi, već vjernika, sljedbenika Gospodina Isusa Krista.

Duh onog, koji pripada Kristu, vraća se Bogu. Kada bi se svaki duh vratio Bogu, bilo bi nebo kao što je i zemlja: puni zla.

Tada bi Kristova žrtva bila besmislena. Bez smisla bi bilo što je trpio za nas i naše otkupljenje, kada bi ipak svi išli k Njemu, bez pokajanja, bez obraćenja i svetosti.

Bez duhovne discipline i života i duhovnog obnavljanja. Bogu hvala za Njegovu Riječ. Za Njegovu silu i moć. Zato mi, kako ovdje kaže: jer vjerujemo, zato propovijedamo.

Propovijedaš li, brate i sestro? Nije propovijed samo sa propovjedaonice. Gdje god živimo i krećemo se, dužni smo propovijedati.

Možda je to minijturna propovijed od samo nekoliko riječi. Možda im već sama tvoja prisutnost na djelu, pokazuje tvoju vjeru. Bilo na koji način, no ti propovijedaš.

Ti živiš za Krista. Svog duhovnog čovjeka svakog dana obnavljaš. Jesmo li svjedoci toga? Duh Sveti nam daje snagu, pa i tjelesnu nam obnavlja kada se umorimo, ali se ipak, taj vanjski čovjek raspada.

Možda si danas najzdraviji.

Možda misliš da ti ne treba niti molitva za ozdravljenje. Ne treba ti molitva za snagu jer si je pun. Ipak se raspadaš

Božja Riječ nas upozorava da se duhovno obnavljamo. Za onog koji se duhovno ne obnavlja a tjelesno se raspada, nema pomoći.

Moramo vidjeti jednu i drugu stranu, tjelesnu i duhovnu i tako živjeti.

Što je naša vjera? U što mi vjerujemo? Zašto propovijedamo?

Apostol dalje kaže u 14. stihu:

"..znajući da će onaj koji je uskrisio Gospodina Isusa i nas s Isusom uskrisiti....."

Pismo kaže da smo zajedno sa Isusom postavljeni na nebesima.

Uz Njega. Vjerujemo li mi to?

Propovijedamo li mi to? To je naša vjera!

Ako mi tako vjerujemo tada to i propovijedamo a naš se duhovni čovjek obnavlja. Mi to svakog dana potvrđujemo djelom i našim životom.

To je ona duhovna snaga i mi jačamo u tome. Mi ne živimo u neznanju niti sumnji. Imamo znanje Riječi i vjeru i to propovijedamo.

Hoćemo li uskrsnuti? Hoće li svi uskrsnuti? Pismo kaže: DA!

Mi vjerujemo da će nas ON postaviti uz sebe i dati nam mjesto na nebesima. Isus hoće da mi to govorimo.

Sami po sebi nismo niti znali što sve Bog ima za nas, ali nam On to kroz svoju Riječ objavljuje.

Bog nam objavljuje da ima nešto za nas, da hoće da smo uz Njega. Da imamo na nebu bogatstvo koje se čuva za nas i koje ćemo mi baštiniti i biti s Njim.

Hoćemo li mi to?

Je li naš dio na nebu ili na zemlji? Onda duhovno obnavljajmo tog nutarnjeg, duhovnog čovjeka.

Sveto Pismo govori o nutarnjem i vanjskom čovjeku. Vanjski je onaj kojeg ja sada, kada gledam u vas vidim, kao što i vi vidite mene.

Nutarnji je onaj kojeg ne vidimo. On kroz praktični život u vjeri jača. On jača iz dana u dan. Kao što dijete jača u snazi i znanju, tako treba i duhovni čovjek rasti.

Apostol Pavao kaže:

“..po godinama bi trebali biti učitelji a još vas moram mlijekom hraniti.”

Treba nam tvrda, jaka hrana, kao što su: grah sa kobasicama i repa ili žganci.

Takvu hranu trebaju odrasli ljudi a to je u Božjoj Riječi onda kada nas uči i kada nas kara, jer kada nas kara, onda nas ljubi.

Mi to sve primamo u onoj mjeri u kojoj smo stasali, da bi još više porasli i ojačali. Da se naš nutarnji čovjek obnavlja onako kako kaže Sveto Pismo.

apostol kaže da mi vjerujemo da će i nas uskrisiti; da će i nas koji prvi idemo, zajedno s Kristom posaditi na nebesima. On to vjeruje i to piše Korinćanima.

To je istina nadahnuta Svetim Duhom, kako je Isus govorio. On je prvijenac koji je uskrsnuo.

Mi sve to nismo vidjeli ali vjerujemo. Isus je živ! On nije mrtav. Naš Bog je živi Bog! Mi se nadamo jednog dana susretu s Njim. To će biti divno.

Eto, u tom je naša snaga a ne samo gledati što tko radi i slušati što se okolo govori, tako da nas zbune i da konačno ne znamo u što vjerujemo.

Vjeruj u Božju Riječ i moli se Gospodu da ti je otkrije, da je možeš razumjeti i prakticirati u životu. Onda ti neće biti potrebno gledati okolo, već ćeš gledati gore.

Zašto gore? Pa odozgo čekamo Gospodina Isusa. Ima različitih načina gledanja.

Kada gledaš dolje, vidiš demonsko. Kada gledaš gore, vidiš nebesko.

Kada gledaš dolje, raspada se tvoj unutarnji čovjek. Raspadaš se ti! Ali kada gledaš gore, ma da se tvoj vanjski čovjek raspada, tvoj se unutarnji obnavlja. Tu se raspadaš ali je tvoje blago gore.

Nije li to divno, braćo i sestre? U tome je naša radost i snaga. Slava Gospodu!

Dalje apostol kaže u 15. stihu:

“Uistinu, sve ovo biva radi vas, da povećana milost učini obilnom zahvalu većeg broja (vjernika) na slavu Božju.”

Što većeg broja spašenih, da bude što veća zahvala Bogu. Psalmista je rekao:

“Ne zaboravljaj ni jednog dobra koje je Bog učinio tvojoj duši.”

Sjetimo upitati, kada smo klekli u našoj klijeti a da nismo ništa tražili i molili, već samo zahvaljivali za dobra koja nam je Bog učinio?

Kada je to bilo? Hvala Bogu ako jeste ali istinsko pravo zahvaljivanje je kada se sjetiše svega, zahvaljumo. Mogao bih nas sve zajedno: tu sam mogao nastradati, nije mi bilo izlaza, Ti si me izbavio. Već me ne bi bilo da me Ti, Gospode nisi podigao.

Ima mnogo toga za zahvalu i nismo u stanju sve niti nabrojati i sjetiti se.

obuhvatimo sve svojim mislima i recimo: Gospode, ne želim ništa zaboraviti u svom sveobuhvatnom sjećanju. Želim Ti reći: hvala.

Tako i apostol kaže, što većeg broja na hvalu i slavu Božju. Zato on kaže u 16 stihu:

“Zato ne malaksavamo. Naprotiv, ako i malakše naš vanjski čovjek, ipak se naš nutarnji čovjek obnavlja iz dana u dan.”

Kako to stoji u našem životu? Pogledajmo svaki u sebe. Je li to tako kako apostol kaže ili svaki čas malaksavamo? Bože sačuvaj! Isus je živ.

On je jednak za sve, jer nas sve ljubi, no, ljubimo i mi Njega.

Ako Ga tako ljubimo, kako Pismo kaže, onda ćemo biti u vjeri jaki i propovijedati našu vjeru a ne duhovno malaksati, pa i ako se ovaj život raspada, kada se više niti kretati nećemo moći; ako nas Bog veže za krevet, kada dođe kraj našeg života, mi ne malaksavamo.

Ovaj naš nutarnji čovjek se obnavlja! On čeka našeg Gospoda, Spasitelja, Isusa Krista! On čeka!

U prvoj Korinćanima, u 1:21. apostol kaže:

“Budući da svijet svojom mudrošću nije upoznao Boga u Božjoj mudrosti, odluči Bog one koji vjeruju spasiti ludošću propovijedanja.”

Vidimo što su oni držali za ludost i tražili znakove. Dakle, ti mudri! Ali Bog je odlučio spasiti one koji vjeruju. Jesmo li mi ti?

Znate, oni koji vjeruju ne mogu šutjeti. Mi ne možemo šutjeti! Kada bismo mi šutjeli, kamenje bi progovorilo. Tada bi Bog spasio druga, kamena srca koja bi svjedočila svoju vjeru u Gospodina Isusa Krista i što im je On učinio.

Dakle, Bog je odlučio spasiti tebe i mene, zato što vjerujemo. Ne zato što smo bili dobri, nego zato što vjerujemo. Vjerujemo li mi?

Znate, vjera je široki pojam. Mnogi kažu: ja vjerujem, i to je dobro. To je prvi korak. No ako vjerujem, tada i slijedim.

Pogledajte političke stranke u svijetu. Svaki ima svoju ideologiju, izbore i program. Gledajte, svaki ima svoje sljedbenike koji ga slijede.

Svaki svoj program hvali i mnogo obećava, tako da mnogi već kažu: više nikome ne vjerujem.

To je istina, no ljudi se ipak opredjeljuju za jednog ili drugog.

Za koga smo se mi opredijelili? Ima jedan koji izvršava što je obećao. Doživljavaš Ga u potpunosti jer je izvršio što je obećao.

No On očekuje od nas, kao pripadnika Njegove sljedbe, to jest, pripadnika Kristovih, da i mi ispunjavamo Njegovu volju.

To je jedan vid vjere. Ima ih još mnogo. Mi vjerujemo i zato propovijedamo. Uzdamo se u Krista da će i nas uskrisiti.

Uzdamo se da će doći dan kada će Isus doći po nas i da će svi koji su nanovo rođeni s Njim otići.

Svi koji vjeruju kako Pismo kaže!

Ista poslanica, 6:14, tako kaže:

“Bog koji je uskrisio Gospodina, i nas će uskrisiti svojom moći.”

Vjerujemo li mi to? Vjerujemo! Slava Gospodu, i mi ćemo to doživjeti, jer je Bog odlučio one koji vjeruju spasiti a one koje spasi, te će i uskrisiti.

Tako Pismo kaže a ja vjerujem svetoj Božjoj riječi da će to tako i biti, samo, mi moramo ispuniti naš dio. Mi kao vjernici imamo obveza na koje nas Božja riječ obvezuje. Ispunimo li naš dio, tada ćemo zacijelo to i doživjeti.

Zato možemo i reći:

“Mi ne malaksavamo”. Naš se duhovni čovjek svakog dana obnavlja. Tako Pismo kaže.

Čime se obnavljamo? Upravo time što vjerujemo, propovijedamo i živimo tu vjeru.

Svakog dana hranimo našeg vanjskog čovjeka a on ipak propada. Pismo kaže: raspada se!

Naša je dužnost hraniti našeg unutarnjeg čovjeka da bi se obnavljao.

To je tako! Nema tu neke posebne sile ili posebni blagoslov. To je blagoslov, kad vjeruješ, propovijedaš i tako živiš. Tada jačaš u duhu.

Kada čekaš na ono što je Gospod obećao. To je naša nada. U Efežanima, 3:16, tako kaže:

“Neka vam dadne, prema bogatstvu svoje slave, da se ojačate u snazi po Njegovom Duhu u unutarnjega čovjeka, ..”

Kaže: Neka nam da.....prema bogatstvu svoje slave, je li tako? Vjerujemo li mi da će nam dati?

Dati će, jer ima i jer hoće dati, da naš unutarnji čovjek ojača. Nemoj samo gledati tko te je krivo pogledao ili uvrijedio.

To je vanjski čovjek! Gledaj na onog unutarnjeg čovjeka da bi kroz njega vidio Gospodina, Isusa Krista. Neka se on obnavlja.

Neka on jača.

Ako tako činimo, onda sve ovo vanjsko nećemo niti osjetiti. Biti ćemo jaki i u sili.

Jeste li imali priliku vidjeti slona kako ide kroz džunglu. On ide neustrašivo. Onda neka ptičica sjedne na njega i čupka ga. Slon to niti ne osjeti. Niti ne pomakne repom a ptičica radi svoj posao. Zapravo, ona s njega čisti nametnike, ali on na to ne polaže neku važnost.

Tako ćemo mi razmišljati. Obnavljati ćemo se u duhu u kojem razmišljamo.

Bez toga nema obnove. Ako ne razmišljamo u vjeri, u Duhu Isusa Krista, tada razmišljamo samo tjelesno a tu nema obnove. Samo gledaš kako je ovo ili ono. Što su mi rekli, što načinili – pa ja više ne mogu i neću. Samo o takvim stvarima razmišljaš i gledaš dolje, samo slabiš i propadaš. Nema te. Bio si na površini a sada toneš. Pitaju gdje si a tebe nema: propadaš.

Dakle, mi se moramo obnavljati a obnavljamo se u Duhu u kojem razmišljamo. To je snaga jer to je Božji Duh koji nam

pomaže i svakog dana daje novu snagu. Znete one riječi koje je Isus rekao:

“Bolje je za vas.”

Bolje je za nas što nam je kad je On otišao poslao Svetog Duha, Duha Sile, Duha Mudrosti, Duha Poučenja, Duha Branitelja. Što sve nije u simbolima navedeno, što je Duh Sveti!

Kada o tome razmišljamo, tada jačamo. Vidimo što sve ima, što nam je Bog dao. O tome razmišljajmo. Kada o tome razmislimo, zaboraviti ćemo mnoge stvari ovog svijeta.

To ne znači da ćemo prestati raditi i sve ono osnovno što nam je potrebno za život, već na mnoge stvari koje nam nisu potrebne za život, s kojima se bavljamo i na koje gledamo. Kroz njih nas onda sotona vara.

Tako kaže Sveto Pismo. U Kološanima 3:10, isto nešto kaže o tome, o toj obnovi.

“...a obukli novog koji se uvijek obnavlja za stanje prave spoznaje “prema slici” svoga “Stvoritelja”.

Zar prema slici ovog ili onog brata? Ne, već prema slici Svog Stvoritelja! Tako se uvijek obnavljamo za pravu spoznaju.

Kroz razmišljanje mi primamo snagu i obnavljamo se, da bi vidjeli Isusa i imali Njegovu duhovnu sliku i svega onog što je On učinio za nas. Napisano je sve, što i kako trebamo postupiti. Dobro je imati dobrog brata i sestru. Dapače, svi želimo biti dobri jedni drugima ali Isus je najbolji. Aleluja! Isus me nikada nije uvrijedio. Nikada me nije ostavio.

Isus me je samo uvijek ljubio.

Mi idemo prema slici našega Stvoritelja. Isus je bio pri stvaranju svijeta, kada su rekli:

“Da načinimo čovjeka koji će biti nama sličan.”

Je li Isus naš Stvoritelj ili mislimo kao ovaj svijet, da postoji od onda kada je došao na zemlju, i da od tada datira Njegovo postojanje.

Prije svega, On je od vječnosti. On je Bog. Slava Njegovom svetom imenu!

Dakle, i naša dužnost je da o tome razmišljamo i sebe preobličavamo u sličnost Njemu. O, ja još niti izdaleka nisam ono što bih želio biti a niti onome kakav je Isus. Jesi li ti? Da? Ne!

Razmišljajmo malo. Nemojmo slušati ono čime nas đavao s desna i s lijeva puni. Naročito one koji nam govore a ne predstavljaju Isusa, da bi išli za njim. Nemojmo to primati i uopće niti slušati.

Slijedimo one koji nam predstavljaju Isusa i to svojim životom dokazuju.

Ja neću za nikim trčati.

Da se pojavi sam apostol Petar u bilo kojem gradu svijeta, ja ne bih trčao za njim.

Ma da je on sveti čovjek, ja bih rađe čitao njegovu poslanicu, koju mu je Bog dao u svoje vrijeme.

Nema ništa novoga da nam kaže, već samo ono što je već napisano. I to je to! Ne podcjenjujem nikoga, Bože sačuvaj!

Pismo nas uči da svakog ljubimo, ali nema potrebe trčati za ovim ili onim kada to sve već imamo u Pismu. Je li tako, braćo i sestre?

Slava našem dragom Gospodu! U knjizi proroka Izaije **u 40:31 piše:**

“Ali onima što se u Jahvu uzdaju snaga se obnavlja.”

Da piše da se onima koji se u ljude uzdaju snaga obnavlja, ja bih i to vjerovao, ali to ne piše, zar ne? Piše da onima koji se u Boga uzdaju snaga obnavlja! To je divno! Slava Ti Gospode za tu divnu milost

! “Kрила im rastu kao orlovima”. Sinoć smo se u razgovoru dotakli teme o orlovima. Kada ih gledate kako kruže visinama i samo promatraju zemlju ispod sebe. Imaju tako oštar vid da sa te visine vide svoj plijen i sve ostalo što im treba

I mi tako svojim duhom letimo i razmatramo ono duhovno bogatstvo koje nas čeka.

Vjerujemo Onome koji nam je obećao i već sve pripremio za nas. Mi se radujemo.

Živimo iznad ovog zemaljskog. Je li to istina ili nas to pitanje stalno muči?

Kružimo li zaista iznad ovozemaljskog? Bog nam je dao snagu i obnovio nas u duhu da smo iznad problema. Ne gledamo u probleme već smo se uzdigli i mirno letimo, kao orao.

Znate, ptičice moraju jako lepršati krilima da bi letjele no orao lebdi mirno iznad svega, i gleda u daljinu. Gledamo li mi u daljinu?

Što mi to vidimo u daljini? Isusa, braćo moja! Isusa i pomoć odozgora.

“Trče i ne sustaju, hode i ne more se.”

To je ta duhovna trka. Nekada sam kao mladić mogao trčati. Sada to više ne bih mogao, ali ovdje se ne mislili na tjelesnu trku, već duhovnu.

“I ne more se, ne sustaju”

Kada se trči trka, neki se umore, zadašću i odustaju jer ne mogu više.

To je riječ o tjelesnoj trci. I u duhovnoj trci čovjek se može umoriti. Kada se mi ne držimo Riječi, ne razmišljamo, ne propovijedamo i ne gledamo na Isusa, onda ne možemo dalje.

Tjelesno možemo biti jaki da bi smo mogli osamnaest sati na dan raditi i to nam nije teško ali duhovno ne možemo.

Cijelu sedmicu radimo a u nedjelju klonemo i sami sebi kažemo kako smo slabi, kao da nas već dio nestaje. Moramo se malo odmoriti i slično.

Uvjeravamo se da trebamo misliti na sebe.

Svatko je sebi prvi a tek onda Isus.

Kada je Isus prvi, onda sam ja drugi.

Neka nam Isus pomogne! Divna je milost Njegova!

Znači, vanjski čovjek propada a unutarnji se obnavlja.

To se događa htjeli mi to ili ne htjeli.

Ako se nećemo obnavljati mi ćemo propadati. Mi vjerujemo da i ako vanjski propada, onaj unutarnji se obnavlja. On će živjeti i on živi vjerom u Gospodina Isusa Krista, kako Pismo kaže.

Možda ćemo kazati:

“Sve je to tako ali naša sadašnja nevolja,,,,, ova sadašnja”.

Bilo to bolest ili bilo što drugo kroz što prolazimo to mora biti, to je sadašnja a ne buduća nevolja. Isus je rekao:

“Tko hoće za mnom ići neka uzme svoj križ i neka me slijedi!”

Križ su nevolje.

Križ nije neki odmor u komforu gdje te svi poštuju i hvale.

Ne, to nije križ, već nevolja.

Ali apostol kaže:

“Naša sadašnja nevolja.”

Kada čitamo u njegovoj Poslanici Korinćanima, vidimo kakova je bila njegova

“sadašnja” nevolja. Apostol kaže

“...ništa nije prema slavi koja će se pojaviti.” Nemoguće je usporediti išta, prema onoj slavi koja će se pojaviti. Mi ćemo biti u toj slavi!

Kada mi to vjerujemo, i pogledamo iznad ove sadašnje nevolje, naš se duhovni čovjek obnavlja.

On nije kroz sadašnju nevolju slabiji nego je jači.

Ili bi trebalo reći “Bože pomози!” Upravo zato i Riječ kaže da nam pomaže i da nas hoće tak“

Uistinu naša nam sadašnja ali kratkotrajna i ove imati.

mala nevolja donosi izvanredno veliku i vječnu slavu,”

On kaže ***“mala”***, ali je ta nevolja za nas velika. Sveto Pismo kaže da nam donosi vječnu slavu.

Kaže: izvanredno veliku i vječnu. Nevolja neće biti vječna ali za slavu kaže da će biti vječna.

Pa, što je naš izbor? O čemu mi razmišljamo? Propadamo li stvarno bez vjere ili se obnavljamo u vjeri? Da, ova mala

nevolja nam donosi veću, neusporedivo veću vječnu slavu.
Aleluja!

Što ćeš onda izabrati, što ćeš uzeti? Kako ćeš živjeti? O čemu ćeš razmišljati?

Poslanici Rimljanima 8:18, kaže:

Držim, doista, da patnje sadašnjeg vremena nisu dostojne usporedbe sa slavom koja će se objaviti u nama”.

Gdje? U nama! Je li to velika milost?

Nešto što se ničim ne može uspoređivati. Božja će se slava objaviti u nama.

Biti ćemo vječno u toj slavi. Ono što sada živimo i proživljavamo ne možemo s ničim usporediti jer nema vrijednosti za usporedbu.

Jeste, teško je ali Bog nam daje snagu da možemo to proživjeti.

U 2. Korinćanima 1:3+4 čitamo:

“Neka je hvaljen Bog i Otac Gospodina našega Isusa Krista, Otac milosrđa i Bog svakovrsne utjehe, koji nas tješi u svojoj našoj nevolji tako da mi možemo svakovrsnom utjehom, kojom nas same tješi Bog, tješiti one koji se nalaze u ma kakvoj nevolji.”

A kada nam Riječ Božja govori o slavi i nevolji koje se ne mogu uspoređivati, pitam ja vas, je li to utjeha za nas?

Obnavlja li se tada naš unutarnji čovjek? Kažem vam, da! On se obnavlja i raste, pa kad bih mogao rekać bih usporedbe radi, :raste centimetar po centimetar .svakoga dana.

Tako on prerasta u jednu veliku snagu kojom on u svom životu ugađa Bogu na slavu.

Da na kraju postavim pitanje:

Zašto je to tako? Odgovor je: Zato jer je Bog tako htio! On je htio da i ako se naš vanjski čovjek raspada, da nam se naš unutarnji čovjek obnavlja.

Pogledajte ljude koji se samo raspadaju a kada dođe do konačnog raspada, oni kažu:

“Gotovo je! Nema više ništa!. Nema nade, gotovo je zauvijek.”

Za one koji se unutarnje obnavljaju nije ništa svršeno. Tek onda počinje pravi život.

Pravi život u slavljenju Gospoda Isusa Krista. To je dato nama, kao što apostol kaže, nama koji ne gledamo na ono izvanjsko, što se vidi.

Mi gledamo na ono što se sada još ne vidi.

Što bi to bilo, ono što se ne vidi?

Kako se uopće može vidjeti ono što se ne vidi? Tako što mi ne gledamo na ono zemaljsko.

Mi gledamo na onoga koji se sada ne vidi. Za kojega apostol Petar kaže:

“Ne vidjevši, ljubite!” (1. Petrova 1:8).

Na Njega mi gledamo! Tako se naša snaga obnavlja. Mi se sjećamo Njegove smrti, Njegovog uskrsnuća i Njegovog ponovnog dolaska.

Vjerom, mi to već sada vidimo i to propovijedamo.

Slava našem Gospodu!

“Koga ne vidjevši, ljubite!”

Ljubimo li Isusa? Da, tu je naš složni Amen!

NJEGA SLUŠAJTE

Kada god nešto u životu trebamo, uzmimo Bibliju. Ona će nas uputiti i poučiti. Ona će nas utješiti i pomoći nam. Kada kažem: Biblija, mislim na Gospodina, Isusa Krista. O Njemu govori Biblija. On je ta draga, sveta Riječ, iz koje crpimo snagu. Već je i psalmist David rekao:

“Kamo da idem duha Tvojega, i kamo da od tvog lica pobjegnem? Gdje da se sakrijem? Ima li takovog mjesta? Tko bi me mogao sakriti? Niti mrak me pred Tobom ne bi mogao od pokriti.”

Za Boga nema zapreke. On ničim nije ograničen u djelovanju. On je na svakome mjestu. Psalmist kaže da kuda god bi otišao, na kraj mora, i tamo bi ga njegova ruka dohvatila.

“Pa kad bi i u podzemlje sišao, Ti si tamo. Kada bi uzašao na nebesa, Ti si i tamo.”

Dakle, na svakom mjestu je Bog prisutan. To je Bog. To nije slika jednog starca sa sijedom dugačkom bradom, i sa dugim štapom u rukama, koji samo gleda da udari svakog onoga koji sagriješi. Ne, to je Bog milosti i ljubavi.

Bog koji se smiluje grešniku i ljubi ga a to je sve dato nama u Sinu Njegovom, Gospodinu, Isusu Kristu.

U Propovjedniku stoji napisano:

”Mladiću, idi kamo hoćeš. Za mladosti tvoje radi što hoćeš ali znaj, da će te za sve to, Gospodin izvesti na sud”

Neće promaći niti jedan detalj iz našega života. Niti jedna misao, niti pogrešna riječ; niti za ijedno, ma i najmanje djelo, nećeš umaći.

Gospodin će te vidjeti. To je Bog koji sve vidi i sve zna. Kada je sveti apostol Pavao došao u Atenu i promatrao njihove idole,

kipove, i natpise, uočio je kakova se slava daje razno raznim bogovima, i nazivaju bogovima one koji nisu bogovi, vidio je da je na jednom mjestu pisalo: nepoznatom Bogu na čast. pa je odavde krenuo propovijedati o Gospodinu, Isusu Kristu, i to raspetome.

To je bila osnova od koje je počeo.

Nepoznatom Bogu na čast. Grci nisu poznavali pravoga Boga, niti Isusa Krista, kao Spasitelja, pa im ga je on htio objaviti da bi ga upoznali kao što u svetom pismu piše.

Zar to nije divno, braćo i sestre?

On ovdje piše Korinćanima ali to vrijedi i za nas u 1.Korinćanima 12:1+2:

“Što se, braćo, tiče duhovnih darova, ne bih htio da ostanete u neznanju. Znete, kad ste bili pogani, da ste bivali vučeni, kao tjerani k nijemim idolima”.

Pogani, znači, neznabošci. Grci su bili neznabošci a i mi smo bili neznabošci. Grci su bili pogani i mi smo bili pogani. Svi su narodi bili pogani, osim naroda Izraelskog. Njega je Bog odvojio za sebe, da bi mu služili na čast. Izrael je sveti, Božji narod. Svi ostali narodi su pogani. Kada je Isus Krist k svojim došao a oni ga nisu primili, onda se obratio nama, poganima. Sada mi više nismo pogani. Apostol piše:

“Znate, dok ste bili pogani,”

dok Boga nismo znali, ljudi su nas vodili, pa čak i tjerali, da idemo k nijemim idolima i da im služimo, da se klanjamo i pred raznim svecima klečimo i da im žrtve donosimo.

ada nismo imali volje, rekli su nam “Moraš ići!” Svatko je trebao, ma i jednom godišnje ići, pokloniti se idolu i zamoliti ga nešto.

Uvijek je bio netko određen za nešto. Ovaj za ovo, onaj za ono. Ovaj je za vid, onaj protiv požara, onaj štiti lovce, i još mnogo toga. Svatko ide svome po ono što mu treba. Da, tako su nas učili, tako su nas tjerali. Jednostavno su nas vukli. Da li je to

istina, braćo i sestre? Kada je to bilo? Dok smo bili pogani! Apostol piše, dok smo bili pogani, dok Boga nismo znali.

Jesmo li sada pogani? Ne! Aleluja!

Sada znamo Gospoda Isusa Krista! Aleluja! Slava našem Isusu! On je naš Spasitelj. Bili smo, ali sada više nismo, Bogu hvala, jer nas je pohodio; koji je otvorio naše oči da vidimo, duh naš, srce naše, da ga primimo.

Sada, pravi, živi, sveti Bog, taj Bog za kojega je David rekao da se ne može ispred Njega sakriti, taj Bog se je udostojao i ušao u naše srce. Ušao je u ovo naše malo srce. Aleluja, to je svemogući Bog!

Kako je On ušao u naše srce, kako? Pokucao je na naše srce a na našem srcu je iznutra, kvaka na vratima. On je kucao a mi smo mu otvorili. Kada smo mu otvorili, to je značilo:

“Isuse uđi!”

U Otkrivenju 3:19+20, stoji napisano:

“Evo stojim pred vratima i kucam. Ako tko čuje moj glas i otvori vrata, ući ću k njemu i večerati s njim, i on sa mnom.”

Isus ostaje u srcu. On ne dolazi kao gost, pa da opet ode. On hoće stalno biti s nama. Uskrsli Isus je rekao svojim učenicima, a to možemo pročitati u Mateju 28:18-20:

“Dana mi je sva vlast, nebeska i zemaljska. Zato idite i učinite sve narode učenicima mojim! Krstite ih u ime Oca i Sina i Duha Svetoga! Učite ih da vrše sve što sam vam zapovijedio! Ja sam s vama u sve vrijeme do svršetka svijeta.”

Ono na što bih stavio naglasak jeste:

“Ja ću biti s vama u sve dane do svršetka svijeta.”

Je li Isus s nama? Više se ne molimo svecima, nikakvim idolima, niti apostolima.

Nikom drugom do li Sinu Božjem, Spasitelju, Isusu. Niti majci Njegovoj se ne molimo, jer nas Pismo na to ne upućuje.

Jednom je Marija nešto htjela reći. Mislila je učiniti najbolje, onda kada su bili na svadbi u Kani Galilejskoj. Kada je ponestalo vina ona je rekla:

“Nemaju vina.”

Htjela je intervenirati ali kako načiniti vino? Uzeti vodu i šećer, no trebalo bi vremena za vrenje a dotle bi se gosti razišli. No tada se Isus obazreo na nju i rekao: **“Što je meni do tebe ženo. Još nije došlo moje vrijeme.”**

Onda je Marija vidjela da je jedino On važan. Tada je rekla slugama:

“Učinite što vam On kaže! Njega slušajte!”

Slušajte, jer to je vrlo važno:

“Njega slušajte!”

Koga da slušamo? Isusa! Nigdje u Svetom pismu ne piše: "Nju slušajte!"

Da piše, ja bih nju slušao! No, ja nju ipak želim slušati jer ona i nama kaže:

“Njega slušajte!”

Kada to činimo, onda na najbolji mogući, biblijski način, slušamo i nju. To je i Bogu ugodno. Nikakve druge časti jer se ona i onako zove, blagoslovljena i blažena među ženama Sada, u Novozavjetnoj crkvi, djeluje Duh Sveti, u zajednici sa Božjom riječi, u nama i među nama.

Dakle, Duh Sveti je taj koji nas potiče na manifestiranje, Isusu Kristu. Da dižemo naše ruke, da slavimo, da molimo, da smo glasni, pa čak za neke i nerazumni.

Ja shvaćam da im se činimo nerazumnima, jer prije svega, oni ne razumiju. Kada bi oni znali za djelovanje Svetog Duha znali bi da mi nismo vođeni od idola da se njima ne klanjamo i da pred njima ne šutimo, jer nismo nijemi kao oni.

Idoli su nijemi a mi smo živi. Krist nas je oživio a mi smo tako bučni jer Duh Sveti djeluje u nama! Aleluja!

Nama to i pristoji kao djeci Božjoj, kao Pentekostnoj crkvi, da slavimo Gospodina i da budemo bučni. Kada se sjetim što je sve za nas učinio!

Za svakog pojedinca ali i za sve nas, kako onda ne bismo skakali od radosti?

Po ulici bih skakao ali to ne činim jer bi prolaznici mislili da sam lud. Slava Isusu, jer On je slave dostojan.

Nitko, tko je pod vodstvom Duha Svetog, neće Isusu kazati da je proklet. Tko proklinje Isusa i govori: proklet?

Tko spominje na neki pogrdan način ime Božje i krv Sina Božjega, Isusa Krista koja je bila prolivena na Golgoti na križu, da opere naše grijeha? Samo oni, koji nisu doživjeli Isusa kao svog Spasitelja, ma da se zovu vjernicima.

Dakle, tu je razlika, braćo i sestre. To je bitna razlika. Nas više ne vode nijemi idoli i mi im se ne klanjamo.

Tako Duh Sveti djeluje u crkvi Isusa Krista, i to je objavio preko svetog apostola Pavla, da se ne klanjamo ljudima, da im ne ljubimo ruke i ne padamo pred njima na koljena.

Kada je apostol Petar došao u Kornelijev dom, Kornelije još nije znao, ali koliko je znao, toliko je služio i molio Boga da mu se objavi a Gospod je tu molitvu čuo i uslišao je. Kada je Petar došao k njemu, on je pao pred njim. da bi mu se poklonio. Petar ga je brzo podigao i rekao mu da ne čini to, jer je i on samo čovjek.

Čovjek kao i on i svi drugi, još ne spašeni grešnici. Bogu se jedinom klanjamo. Njega ljubimo svim svojim bićem zbog svega što nam je učinio.

Njemu se treba pokloniti!

Nikada si apostol Petar nije dozvolio da mu metnu neku veliku kapu na glavu i proglase ga Kristovim namjesnikom na zemlji. Ne, braćo i sestre. Mi nismo pod vodstvom čovjeka; mi smo pod vodstvom Duha Svetoga i svete Božje riječi.

Zbog toga, mi ne možemo biti u neznanju, braćo, mi znamo što je volja Božja, jer nas Duh Sveti vodi! S toga mi kličemo: slava Ti Isuse! Slava Ti Isuse jer sve očekujem samo od Tebe!

Svakog dana sve više i više, poznajemo Isusa. Od onoga što bi propovjednici isprogovijedali i što je napisano u Svetome

pismu, i pojedinačno svi vjernici, pravi vjernici, a kada kažem pravi, onda mislim na nanovo rođenu djecu Božju, doživjeli, Isus je više.

Isus je više! Njegova slava i Njegova prisutnost su više. Jednom ćemo doživjeti da to i vidimo, koliko je to, više. Neki nas sada drže kao malo zaostale jer ne idemo u korak sa životom. Kažu da smo negdje u srednjem vijeku. Na taj nas način, Krista radi, žele sramotiti.

Hvala Gospodinu za to, kada nas sramote. To je dobro. To je blagoslov za nas.

Mi se tada radujemo. Isus je rekao, ne Marija niti koji svetac, već Isus, da se radujemo, jer nas čeka velika plaća na nebu.

Ovdje sramota ali na nebu plaća. Tako mora biti za sljedbenike i pripadnike, Isusa Krista.

Ako to još nisi doživio, doživjet ćeš.

Pismo kaže da nitko ne može priznati Gospodinom, Isusa Krista, nego pod djelovanjem Duha Svetoga. Pod čijim djelovanjem kažemo:

“Isus je Gospod!”?

Što to znači? On nas je stvorio, je li tako? U 1. Korinćanima 14:1 on tako kaže:

“Težite za ljubavlju! Vruće čeznite za duhovnim darovima,”

Dakle, duhovna crkva, nanovo rođene djece Božje u Kristu, posjeduje duhovne darove. Ona si ne uzima darove sama, ne uzima si službe sama, već sve prima kao dar a dar je od Boga.

On joj to daruje.

U tom slučaju, to daruje Duh Sveti. On joj to daruje. Kao što Pismo kaže, On dijeli darove na opću korist.

Svakome kako On hoće. I kada Pismo kaže: čeznite, onda možemo i mi moliti da i nas upotrijebi, i da

nam dade jedan duhovni dar, kako bismo ga mogli proslaviti. Znači, to možeš ti a mogu i ja.

Piše čeznite a ne kaže čezni, ne pojedincu, već svima. Čeznite! Ali, On dijeli kome hoće. Kada bi bilo po našem, ti bi dobio a ja ne bi ili obratno. Tako bi bilo po našem ali On dijeli kako On hoće. Ti darovi nisu da bi ljudi na nas gledali i da imamo jedno uzvišenije mjesto.

Da bi na nas prstom pokazivali: to je čudotvorac ili mudrac, ili ima dar znanja ili razlikuje duhove, to su ti ljudi. To nije to, već dar milosti da Gospodin upotrijebi kada i koga On hoće.

Darovi su vremenski. Zašto vremenski? Zato, jer je to potrebno za crkvu Isusa Krista dok je ona ovdje na zemlji. Njihova namjena jeste da djeluju u crkvi; da pouče, pokaraju ili ohrabre i utješe. Bogu hvala za takove darove, kao što Sveto pismo kaže.

“Milosni su darovi različiti, ali je isti Duh. Različite su i službe, ali je isti Gospodin; Različiti su učinci ali je isti Bog koji čini sve u svima.”

(1.Korinćanima 12:4-)

Nema nekoliko bogova! Samo je jedan Bog Otac, samo je jedan Bog Sin i samo je jedan Duh Sveti!. A sve je to samo jedan Bog, koji ispunjava sve na svijetu. Aleluja!

Svaki dar je od jednog te istog Duha Svetog. Nema nekog drugog, nego je uvijek taj jedan isti Duh Sveti, koji nas ispunjava i čini sve tako kao što Božja riječ kaže.

Apostol kaže da se svakome daje objava Duha na opću korist.

Dakle kada netko dobiva objavu, onda je

to na opću korist. To nije na korist jedne osobe, već na korist svih vjerujućih. Na korist nas koji sada živimo no i na korist koji će se u budućnosti obratiti.

Ima pjesma koja kaže:

“Isus Krist dolazi, tako tiho i lako.”

Slušajući te riječi razmišljao sam o Isusovim koracima. On kao da ima samo dva koraka do nas. Prvo tisućljeće je bilo kao jedan korak a ovo drugo tisućljeće, koje završavamo, bilo bi kao drugi Kristov korak. Onda On dolazi!

Vjerujemo li mi da je Isus blizu? Pismo nam govori da je Isus blizu! On dolazi tiho i lagano.

Čujemo li mi Njegov korak? Čujemo. Njegov hod je tih no opominje nas i bodri da će uskoro doći.

U petom i šestom stihu kaže:

“Različite su i službe, ali je isti Gospodin. Različiti su i učinci, ali je isti Bog koji čini sve u svima.”

Dakle, čini Bog! On i nitko drugi.

“Jednome po Duhu daje mudrost.”

Mudrost nalaženja pravih putova života, u duhovnom smislu. Dakle, ako nemamo te duhovne mudrosti ne znamo se ravnati na tom duhovnom putu života. Tada često skrećemo ili kolebamo, te smo nesigurni. Bog hoće da mi znamo, zato na i daje mudrost. Tom mudročću On hoće i naći nekoga, koga može upotrijebiti u danom momentu. Nisu svi jednako upotrijebljeni ali su jednako spašeni svi oni koji vjeruju.

Dalje kaže:

“drugome znanje – po istom Duhu”

Ta dva dara su vrlo slična. Mudrost i znanje. Znanje ne može biti bez mudrosti. Znanje je poznavanje Božje, Svete riječi.

Poznavanje volje Božje i putova Gospodnjih. U svakom trenu prepoznavanje onoga što je volja Božja. To je znanje jednog duhovnog kršćanina, Božjeg djeteta. To su dva slična dara, podijeljena na opću korist pripadnicima Zajednice.

Kada kaže, pripadnicima, onda ne misli na jednu osobu, već na Zajednicu.

Treće kaže, dar vjere. Dar vjere, Duhovni dar vjere nije ona spasonosna vjera na temelju koje smo spašeni. To nije to. Mi imamo vjeru u Gospodina Isusa i znamo da smo spašeni.

Jeli to istina? Jeli to naša sigurnost? Da! Mi znamo da imamo Život vječni.

To je spasonosna vjera ali kod dara vjere se ne misli na spasonosnu vjeru, već na vjeru koja je čudotvorna u molitvi

vjerujući u Boga da će On učiniti ono što Ga molimo, u danom momentu.

Znači, kada molimo i vjerujemo, Bog učini. To može samo On. Mi to ne možemo učiniti. Znači da mi tu ne računamo sa svojom snagom, već samo s Bogom, na temelju naše vjere.

Kada takvu vjeru Bog nekome dade i upotrijebi ga u danom momentu, tada se to i dešava.

Neka je slava našem Gospodu! Tako se taj dar upotrebljava.

Dar nije poput nekog cvijeta da se njime okitimo, kako bi tada svi uprli oči u nas i gledali u nas.

Sjećate se kada u trećoj glavi Djela apostolskih kaže da su Petar i Ivan išli u crkvu na molitvu. Tada su podigli onog hromog prosjaka, koji je prosio pred vratima. Kada su ga podigli i kada je ovaj od radosti skakao, držao se je Petra i Ivana.

Pa, tko se ne bi držao onih, koji su mu pomogli? Onda su svi ljudi uprli oči u njih i gledali ih i pitali se, tko su ti ljudi. Petar im je tada rekao:

“Što gledate u nas, kao da smo mi to učinili? U ime Isusa Krista, Nazarećanina, ovaj stoji pred vama!”

To je taj trenutak kada su oni računali sa Gospodinom! Vjerujući tako, oni su to i kazali a čovjek je postao zdrav.

To je bilo čudotvorno djelovanje dara ozdravljenja. Zar to nije divno, braćo i sestre?

Tako djeluju Duhovni darovi. Petar nije nosio nikakve dijelove Mojsijeva tijela, da bi ih se trebalo dotaći i tako doživjeti ozdravljenje.

Ne, on to nije radio niti je rekao da treba ići tamo, o na neko mjesto nečijeg ukazanja ili se dotaći tamo neke stijene, već je rekao:

“ U ime Isusa Krista, ustani i hodi!”

Istog trenutka, čovjek je ustao i hodao. Aleluja! Tako sam sretan i radostan, jer vidim da je Bog živ i da nas vodi. Sretan sam da nas više ne mogu tjerati idolima, mrtvim i nijemim

kipovima, da bi smo i mi bili mrtvi kao što su i oni. Ali, nas je Krist oživio, aleluja! Divne milosti Božje.

Kako se možemo radovati!

Imati dar ozdravljanja ne znači da su neki stalno opremljeni tim darom. Taj dar je poklonjen kršćanima u naročitim slučajevima da učine čudo.

Bog je taj koji to određuje. Nekada se molimo i ne ozdravimo. Pitamo se zašto ne ozdravimo. Nekada je to Božja volja, da taj križ i dalje nosimo.

Oni kojima se tako događa, ne prestaju vjerovati u Krista, niti Ga se odriču. Oni nastavljaju vjerovati da će On, na ovaj ili onaj način učiniti kraj. Ako to ne bude prije, tada onda kada ih pozove k sebi. Oni i u nevoljama služe, vjeruju i čekaju na Isusa Krista.

Apostol tako piše Korinćanima ali i nama Zagrepčanima, da ne bismo bili u neznanju.

Da ne bi krivo tumačili već da bismo zaista znali Božju riječ. Dakle, Bog ne poklanja ozdravitelje ili počinitelje čudesa, ve daje darove ozdravljenja i moć čudesa. Razumijete li tu razliku?

Ne ozdravitelje i činitelje, već moć i dar ozdravljenja. Ne možemo zamisliti da bismo mi bili ozdravitelji ili činitelji čudesa.

Ne, već ako Bog to čini preko tebe, kao što Pismo kaže, On ti daruje dar ali djelo čini On, sam Bog! Slava neka je našem Gospodu!

To može doživjeti svaki vjernik. Apostol u Evanđelju po Marku 16: 18, kaže

"...;na bolesnike metat će ruke, i oni će ozdravljati!"

Dakle, moraš imati tu čudotvornu vjeru da će, kada položiš na nekoga ruke, Gospodin učiniti čudo i ozdraviti ga.

To se onda i dogodi. Ne dogodi se zato što si ti metnuo na nekoga ruke, već zato, što je Gospodin tako rekao.

U Jakovljevoj poslanici također kaže:

“Molite za bolesnike da ozdravljaju.”

Božja nas Riječ uči da Gospodin ozdravlja.

Dalje, u Korinćanima, 12:10 kaže:

“Jednom moć čudesa, drugomu dar proricanja; jednomu sposobnost razlikovanja duhova, drugomu različiti jezici a trećemu dar tumačenja jezika.”

Darovi su opširno obrazloženi u 14. glavi, iste poslanice. tamo Gospod preko apostola govori i kaže:

“Težite za ljubavlju! Vruće čeznite za duhovnim darovima.”

Dakle, već nam je rekao: molite, tražite, težite i čeznite za duhovnim darovima. Jedno ipak naglašava: držite se ljubavi! Možda izgleda da je ljubav jedno a duhovni darovi drugo. Ovoga se drži a za onim čezni. Posebno, kaže one za popravljjanje, a to je proroštvo i govorenje u drugim jezicima, naravno uz tumačenje.

Prorokovanje jeste da Gospod nekoga upotrijebi, tebe, mene ili bilo koga od nas, da bi rekao trenutačnu soju volju ili opomenu na trenutačno stanje u pojedincu ili pak u Zajednici. To je onda zaista Njegova volja, jer Gospod razgleda i vidi trenutačno stanje.

Već smo rekli da je psalmista kazao: “kuda bih se sakrio?” Gospod stvarno gleda svoju crkvu, razgleda Zajednicu pa čak moje i tvoje srce.

Vidi naš život i prepoznaje naše m,mišljenje i htijenje. Tada On opominje.

Ne čini to nikada na način da nekoga osramoti. Ne imenuje nekog i kaže mu grijeh. Ne,

On opominje općenito a onaj koga se to tiče, vrlo dobro će znati da to ide upravo njega. Je li to istina? Imamo li već takovo iskustvo?

Ili će reći crkvi a mi ćemo prepoznati da je to naše stanje i mi ćemo se pokajati i moliti da nam oprost i da nas očisti i podigne.

Gospod će u svojoj milosti to i učiniti. Tako kaže Njegova sveta Riječ.

Tako djeluju darovi Duha Svetoga, slava našem Gospodu!
Amen.

U S K R S N A P O R U K A

Evandjelje po Marku 16:1-8:

“Kada dođe subota, Marija iz Magdale, Marija, majka Jakovljeva, i Saloma kupe miomirisa da odu pomazati Isusa. I vrlo rano prvoga dana sedmice dođu na grob s izlaskom sunca. Među sobom su govorile: “Tko će nam odmaknuti kamen s vrata na grobu?” I kad pogledaju, vide da je kamen već odmaknut. Bio je uistinu vrlo velik. Uđoše u grob i opaziše mladića u bijeloj dugoj haljini, gdje sjedi s desne strane. I zaprepastiše se.

On im rekne:

“Ne bojte se! Vi tražite razapetog Isusa Nazarećanina. Uskrsnuo je! Nije ovdje. Evo mjesta gdje ga položiše. Idite i recite njegovim učenicima, posebno Petru: Pred vama ide u Galileju; ondje ćete ga vidjeti kako vam je rekao.” A one izidoše, pobjegoše od groba, jer ih obuze strah i trepet. Nikome o tome ne rekoše ništa, jer se bojahu.”

Kršćanske crkve slave Uskrs.

Što znači: USKRS? Uskrs znači: ŽIVOT.

Mogli bismo pitati, što to znači, život? Pa, mi svi imamo život. Da, svi živimo i umiremo. Kada kažemo: Uskrs = Život, onda to znači živjeti po Božjoj volji.

Mi živimo sa Isusom. Zato je On umro i uskrsnuo. Umro je i uskrsnuo, da vlada u nama sa nama.

Da vlada mojim i tvojim životom. Da vlada dok smo na ovoj zemlji.

Ako On vlada sa nama dok živimo na ovoj zemlji, onda i kada umremo, Njegovi smo! Hvala Gospodinu! To je pravi smisao Uskrsa.

On je pobjednik nad svijetom, nad grijehom, nad bolesti, nad smrti i paklom. On je jedini pobjednik! Ako vjerujemo u Njega,

Njegova pobjeda jeste i naša pobjeda. Kada Isus vlada u našem životu, moguće nam je živjeti istinskim, kršćanskim životom. To znači da nas On usmjerava i omogućava da Njegova misao bude i naša misao.

Kako apostol kaže, kada smo uzvjerovali i mi smo s Kristom uskrsnuli. Već smo posađeni na nebesima, kaže u Poslanici Efežanima. Mi se stvarno možemo radovati. Ne radujemo se dobrima ovoga svijeta, već se radujemo onome što je Bog, kroz Krista, učinio za nas. Učinio je to za svakoga od nas. Za sve ljude, bogate i siromahe.

Naša radost nije u jelu ili piću, jer tu može biti razlike da netko ima a da drugi nema. Ali ovu radost možemo svi imati, tako Pismo kaže.

Marija iz Magdale, Marija, majka Jakovljeva i Saloma, razgovarale su o tome što se prošlih dana desilo. Odlučile su kupiti miomirisne i otići na grob, pomazati Gospodina Isusa. To je bio tada običaj u Izraelu.

O tome nas izvještava Sveto pismo. One su o tome razmišljale. Nisu očekivale da Isusa neće naći u grobu. To je bilo iznenađenje.

Putom su se pitale, tko će im moći odvaliti kamen sa ulaza, da bi mogle izvršiti svoju namjeru. Bile su iznenađene kada su došle i vidjele da je kamen odmaknut. Pitale su se, što se to dogodilo?

Ma da je to bilo rano ujutro, prije sunčevog izlaska, vjerojatno su pomislile da je već netko došao prije njih. Kada su pogledale u grob, vidjele su mladića, anđela Božjeg, koji ih je došao ohrabriti i kazati istinu.

Da ga nije bilo tamo, tko bi im rekao da je Isus Krist uskrsnuo? Da nije bilo anđela, svi bi povjerovali u laž koju su širili književnici i farizeji, potplativši rimske vojnike da kažu da su njegovi došli noću dok su oni spavali i ukrali ga. Da nije uskrsnuo, već da su Ga ukrali i prenijeli na neko drugo mjesto.

Ta laž se još danas širi u Izraelu i mnogi u nju vjeruju. Poznato je da jedni vjeruju u laž, dok drugi vjeruju u istinu.

Nama je uvijek moguć izbor da povjerujemo u laž ili istinu.

Mi znamo da sve što je suprotno Svetom pismu, nije istina! Ne želimo u to vjerovati i protivimo se takovoj tvrdnji, svjedočeći i drugima pravu istinu.

Zato je anđeo Gospodnji bio prisutan da ih izvijesti o istini.

Dakle, kamen je bio odmaknut a grob prazan. Isusa nije bilo. Njima je bilo potrebno ohrabrenje i to je bio drugi razlog anđelove prisutnosti.

Anđeo im je rekao:

“Ne bojte se! Vi tražite razapetog Isusa Nazarećanina. Uskrsnuo je!”

Aleluja! Aleluja, braćo i sestre! Taj događaj je zapisan i za sve nas koji tražimo i idemo za istinom. Tražimo i idemo za istinom jer danas ima mnogo vjera i mnogi se pitaju u tom mnoštvu vjera i vjeroispovijedi, koja je prava?

Ljudi traže istinu. Žele je znati i poći za istinom, ali koja je prava?

Isusova vjera je prava!

Koji vjeruje u Isusa, nikada se neće postidjeti i razočarati u Njemu. Svakom od nas je potrebno da imamo osobnu vjeru u Sina Božjega. U djelo Božje, na što se ovih dana podsjećamo.

Podsjećamo se na Isusove muke, patnje i smrt, ali i da ga je Bog uskrisio od mrtvih. Tome se radujemo!

Crkva uvijek ponovno ide od rođenja, smrti do uskrsnuća.

Ljudi, kada razgovaraju, znaju kazati:

“Nije svaki dan Božić!” To uzimaju kao opravdanje za neke posebne izdatke ili prekomjerno uživanje. To im je jednom godišnje, no Uskrs traje već dvije tisuće godina.

Dvije tisuće godina, oni koji su uzvjerovali, kao što Pismo kaže, vjeruju u jedinu pravu vjeru, koja je i prva a potječe od samog Isusa Krista! Oni se raduju!

Oni ne tuguju i svakog Uskrsa među Isusa u grob. Ne vade ga ponovno van, već znaju da je On živ!

Da bismo mnogima pokazali da je živ, to pokazujemo našim kršćanskim životom, u odnosu prema Bogu i ljudima. Kada to ljudi vide, ne mogu to poreći jer je činjenica. Mogu poreći i ovo i ono, no činjenicu ne mogu.

To je upečatljivo svjedočanstvo, da Isus živi u našem srcu, onako kako to Božja riječ kaže.

Nije u grobu! Uskrsnuo je!

Ohrabrite se i ne bojte se što će drugi kazati onda kada tražite Isusa.

Znate, ljudi se uvijek pitaju i kažu:

“Dobro, ja vidim da je to sve u redu i istina. Ovdje se propovijeda čista Božja riječ, no što će mi kazati moji bližnji, moje kolege, prijatelji i susjedi?”

Reći će mi: “Pa i ti si otišao u neku drugu vjeru!”

Ne, nisi otišao u neku drugu vjeru. Ti koji tražiš, vjeruj u Gospodina Isusa Krista!

To nije druga vjera, to je prva vjera!

Onda možeš rasti i ići sve više i dalje u poznavanju Isusa Krista i svjedočiti da je Spasitelj živ! U drugoj vjeri to ne možeš.

Moraš ući u prvu vjeru a u nju se ulazi obraćenjem. Ne rođenjem od svojih roditelja, nego obraćenjem Gospodinu Isusu Kristu, i Njegovoj Svetoj riječi.

To je jedini način, jer je Isus rekao:

“Pokajte se i obratite se i vjerujte radosnu vijest Evandjelja!”

Isus je živ! To je Radosna vijest!

Mi se molimo Isusu. Zašto se molimo Isusu? Zato, jer je On sam bio na križu! Nitko od drugih, svetih Božjih ljudi! Jedino Isus!

Ali Bog Ga je uskrisio!

On je platio za naše grijehе. Platio je otkupnu cijenu. Kada apostol Petar piše, on kaže:

“Niste kupljeni ni srebrom ni zlatom od grješnog života kojeg ste naslijedili od otaca svojih.”

Od svoga poganskog, grješnog života nismo kupljeni ni srebrom ni zlatom! nego krvlju Sina Božjeg, našeg Spasitelja, Isusa Krista!

To je ta cijena koja je jedina mogla dati Bogu zadovoljštinu za naše grijehе.

Kada vjerujemo i priznajemo naše grijehе, mi toga časa uskrsavamo! Pismo to kaže.

To je Uskrs, braćo i sestre. To je život sa Isusom. Isusova nas sila podiže u jedan novi život. Isusova krv nam oprašta naše grijehе i čisti nas od svake nepravde. Mi koji vjerujemo znamo da smo bili krivi i da smo sada opravdani.

Ne svojom zaslugom ili našim dobrim djelima niti djelima ikojeg sveca, već samo žrtvom Sina Božjega Aleluja!

Mi se imamo zašto radovati. To je Uskrs! To je njegovo značenje.

Nemam ništa protiv jela ili onoga što smo pripremili. Uvijek je bolje nešto dobro od nečег lošeg. Netko je rekao: “Bolji je grah sa šunkom nego samo grah bez šunke.” Ali, to nije Uskrs! Niti sa, niti bez šunke!

Uskrs je Sin Božji! Spasitelj svijeta. Je li On i tvoj Spasitelj? Tražiš li Isusa? Ako Njega tražiš, tražiš istinu. Onda se ne boj što će itko kazati, jer će Isus biti tvoj čuvar.

Apostol Petar kaže, da smo se obratili Pastiru svojih duša. Čuvaru svojih duša!

Nismo se obratili niti crkvi niti općinstvu svetih, već smo se obratili Isusu!

On je čuvar i pastir naših duša. Neka je slava Njegovom svetom imenu!

Mi mu ne donosimo ništa drugo, već svojim životom pokazujemo da Isus živi u našem srcu.

Kako je divno znati istinu!

Kako je divno živjeti istinu!

Od sada nećeš moći kazati da ne znaš istinu. To nije sva istina, to je samo jedan njen dio ali je temeljni dio istine, da je Isus bio žrtva za nas. Da je Isus umro umjesto nas i da je Isus uskrsnuo i da mi sada živimo sa Isusom!

Znači, već smo na nebesima sa njim postavljeni. U Kristu. Ne u nama, nego u Kristu!

Tako piše u Efežanima, u drugoj glavi.

Molim vas, svi koji nemate Sveto pismo, nabavite ga. Čitajte Božju Svetu riječ. Ona će vas voditi i onda ćete znati istinu. Kada vam netko kaže neku neistinu, odvratiti ćete mu da tako ne stoji zapisano u Svetom pismu.

Sveto pismo je jedino vjerodostojno da na njemu temeljimo našu vjeru i spasenje u Gospodu Isusu Kristu.

Pismo kaže da će se onaj koji vjeruje u Njega i prizove ga, spasiti. Ne možeš drugačije vjerovati a niti Bog prima drugačije vjerovanje osim na temelju svojega Svetog pisma, koje je pisao nama.

Nije ga pisao samo tebi i meni nego cijelom svekolikom čovječanstvu.

\davao ne želi da znaš, niti da imaš Sveto pismo, kako ne bi saznao istinu koja piše u njemu. Onaj koji zna, može mu u lice reći:

“Nije istina! Idi od mene sotono! Ja hoću služiti Gospodinu. Ja neću služiti običajima i tradiciji, hoću služiti Isusu, jer me je Isus spasio!”

Znate, običajima i tradiciji, svatko je nešto dodavao. Kada sam gledao što sve ljudi rade za Uskrs, da bi ga nekako proslavili, bolje da ne kažem ono što mislim! Što sve ljudi rade! Isto ste i vi vidjeli. Potražite u Svetom pismu! Gdje to piše?

Gdje piše da donesemo hranu i da je čovjek blagoslovi? Gdje to piše? Ako to piše u Božjoj riječi, i sam ću otrčati kući i donijeti ovamo.

Ja ne bih želio ispustiti niti jedne kovrčice koja je zapisana u Pismu.

Marija iz Magdale, Marija, Jakovljeva majka i Saloma, nisu nosili hranu, one su nosile miomirise, da pomažu Isusa. Htjele su učiniti dobro djelo. Pa, otkuda onda to? Ako ti to ne radiš, kažu da si ti u drugoj vjeri. Bogu hvala, ti si u prvoj, ako to ne radiš.

Neka nam dragi Gospod pomogne i neka otvori naše srce, da bi Božju riječ u njega slagali, kao nekoć Marija. Marija, sestra Lazarova.

Divna milost Božja!

U psalmu 16:10-11, gdje je dana preko Davida, proročka riječ, ali ne za Davida već za Isusa, čitali smo:

“Jer mu nećeš ostaviti duše u podzemlju, niti da pravednik tvoj trulež ugleda.”

Pismo kaže, u I. Kraljevima, da je David sahranjen i da je “počinuo kraj otaca svojih”.

On je vidio trulež kao svaki drugi čovjek. Njegovo se tijelo raspalo kao što će se i naše raspasti ako umremo prije Isusovog dolaska. Možda neće imati niti vremena da se raspadne. To kažem zato, jer Pismo kaže da će Isus skoro doći po one koji ga ljube, Njemu služe i koji ga slijede. To za nas i nije važno, jer ćemo tada svi uskrsnuti.

Isusovo tijelo nije doživjelo truleža. Isus nije bio u grobu niti ona tri dana.

Apostol Petar kaže da je u to vrijeme išao propovijedati mrtvima u podzemlje, u pakao. Propovijedati mrtvima, da prime sud po tijelu a

da se opravdaju po duhu, koji nekad nisu htjeli poslušati Božju riječ, i imali Božje trpljenje.

Svi da imaju trpljenje i svi da imaju mogućnost biti spašeni.

Neka je slava našem Gospodu. I zato kaže:

“Nećeš dati”,

tko nije dao? Bog nije dao! Bog je podigao Isusa, da On ne vidi truleža.

“Pripremio si mu mnogo radosti pred licem svojim”, tako kaže.

“Pokazat ćeš mu stazu u život”.

Kada mislimo na STAZU U ŽIVOT, onda mislimo na Isusa u 14. glavi Evanđelja po Ivanu kada on kaže:

“Ja sam put, istina i život!”

Ići Božjom riječi, znači ići stazom u život. Slijediti Gospodina Isusa Krista. Znači, ustali smo, uskrsnuli smo. Bog nas je podigao iz našeg mrtvila i dao nam život. On želi da idemo tom stazom koja vodi u život. Rekao je:

“Tko za mnom ide, imat će život”

Tko Njega slijedi, imati će svjetlo života. Taj više nije u mraku; taj više nije u grijehu. On je uskrsnuo. Bog je otvorio njegove oči da vidi Božju milost u Kristu, koja nam je dana. Da je primi, jer ako je ne primi, ništa mu neće pomoći. Ako je primimo, pomoći će nam. Spasiti će nas, kao što Božja riječ kaže. Dalje piše:

“Puninu radosti pred licem svojim, sebi zdesna blaženstvo vječno.”

Gospod je ponovno postavljen Ocu zdesna. Kada gledamo Božju svetu riječ i sve ono što je Isus prošao, kada čitamo 17. glavu Evanđelja po Ivanu, gdje se Isus moli i kaže:

“Oče, ja tebe proslavih slavom koju si mi dao”,

a slava Očeva je bila da je Bog potvrđivao Sina, da se je izvršavalo ono što je On rekao. Kada je jednu smokvu prokleo i rekao:

“Nikada nitko sa tebe neće uzbrati roda!”

ona se osušila. Kada je jednome slijepcu otvorio oči, taj za života svojega više nije bio slijep. To je Riječ Gospodnja!

Kada je mrtvom Lazaru rekao:

“Ustani Lazare!”,

ustao je mrtvac i bio živ. Riječ je Bog potvrđivao. To je bila Božja slava dana u Isusu Kristu na ovoj zemlji. Isus zato kaže:

“Ja sam tebe proslavio slavom koju si mi dao. Sada i ja tebe molim da i ti mene proslaviš slavom koju sam imao u tebi Oče, prije nego što svijet postade.”

Isus nije od onda kada se je rodio na zemlji, nego prije no što je svijet postao. Isus je Bog bez početka i Bog bez kraja. Sin Božji.

Otac je njega podigao. Bilo je Uzašašće četrdeseti dan po uskrsnuću. On sada sjedi zdesna Bogu Ocu. Zdesna, kaže Pismo, postavi Otac Sina

12 svoga dok ne položi njegove neprijatelje pod noge njegove. U poslanici Korinćanima u 15. glavi piše da će se ukinuti i posljednji neprijatelj, a to je smrt. I smrti više neće biti. Vladati će život nad svima onima koji vjeruju u Sina Božjega, uskrslog Isusa! Da je On umro za njih i uskrsnuo. Umro za grijeha naše, uskrsnuo za opravdanje naše.

Petrova služba nije bila u nekim ceremonijama, niti su apostoli ceremonijama služili narodu. Petar je propovijedao Krista, i to uskrsloga. Čitamo u Djelima 2:27-32:

“Da me nećeš ostaviti u boravištu mrtvih niti dopustiti da tvoj Svetac istrune. Pokazao si mi putove života, svojom prisutnošću napunit ćeš me radosti”

Braćo, neka mi je slobodno da vam posve otvoreno rečem za patrijarha Davida; umro je i pokopan je i grob mu se nalazi među nama do današnjega dana. Ali je on, kako bijaše prorok i kako je znao da mu je Bog uz prisegu obećao podići jednog od njegovih potomaka na njegovo prijestolje, rekao u proročkom predviđanju o uskrsnuću Mesije:

“Niti je on ostavljen u boravištu mrtvih, niti mu je tijelo istrulo”. Njega je, to jest Isusa, Bog uskrisio. Tome smo mi svi svjedoci.”

To je Petar propovijedao! Petar nije hodao tamo amo oko propovjedaonice niti se presvlačio sad ovako, sad onako. Petar je govorio Božju istinu i to je bilo ono što je pogodilo srca prisutnih i slomilo ih.

Kada bismo dalje čitali, vidjeli smo da su pitali, što im je sada činiti? Petar je rekao:

“Vi ste ga razapeli a Bog ga je podigao!”

Desnicom Božjom, Isus je podignut. Kada to sve znamo, onda su to naše prave Uskrsne radosti. Dakle, to je Petar propovijedao!

Dakle, što ćemo mi ponuditi Isusu? Hoćemo li mu dati šunke? Hoćemo li mu dati jaja ili luka? To je sve dobro. Da je Isus ovdje, u tijelu, On bi to zacijelo jeo. Pismo kaže da ništa nije pogano i nečisto što je Bog očistio. To je Bog rekao Petru.

Isus to od nas ne traži. Nikakve ceremonije. Nikakve materijalne stvari. On traži nas. On traži tebe i mene, našu dušu. On hoće da mi sami sebe prinesemo, kao miomirisnu žrtvu.

Imaš li kamen na svome srcu, u svome životu, na svojoj savjesti? Imaš li kamen koji te tišti. Koji tišti tvoju dušu a ne možeš nikome kazati. Ispovijedao si se, ništa nisi doživio, jer si se možda na krivom mjestu ispovijedao. Ponovno radiš iste stvari. Živiš u istim porocima. Želiš ih se osloboditi ali ne možeš. Sam ne možeš; nemaš snage.

Nitko od ljudi ga ne može odvaliti! Tko onda može? Ja mislim da već naziremo tko može: ISUS! Isus može! On će ga skinuti sa tvoje savjesti i maknuti sa tvoga srca i ukloniti iz tvojega života. Više te tvoja savjest neće karati kada Isus oprosti. *Ali ti moraš kazati Isusu:*

"Isuse, imam kamen na svome srcu i savjesti."

Isus će to učiniti. Nitko drugi, samo Isus!

Marije su se pitale:

"Tko će nam odmaknuti kamen?"

Možda se i ti pitaš, kuda bi s tim? Na mnogim mjestima si bio ali se ništa nije dogodilo. Sada dođi k Isusu! Isus nam kaže:

"Dođite k meni!" On ne kaže: "dođite k crkvi,"

općinstvu svetih. Ne kaže da dođemo propovjedniku, već kaže:

"Dođite k meni!"

Svatko tko je opterećen, neka dođe k Njemu. On će ga osloboditi.

Isus želi da naš život bude miomirisni život. Ja sada ne mislim niti na najbolji pariški parfem, već mislim na naš život u Gospodu Isusu Kristu. Nisam protiv parfema. Bolje je dobro mirisati nego obratno.

U poslanici Efežanima 5:1+2 čitamo:

“Nasljedujte Boga, budući da ste ljubljena djeca”,

I tu kaže da nasljedujemo Boga. Nasljedujmo Gospodina Isusa Krista! Budimo kao Krist! Nastojmo biti što sličniji Gospodinu, jer je On upravo zbog toga uskrsnuo da ostatak života ne provodimo po svojoj volji već Njegovoj!

Slava Njemu! Još nikada me nije razočarao. Još nikada me nije ostavio! Već ga dva desetljeća slijedim i nikada me nije razočarao. Božja riječ kaže da nikoga, tko se u Njega uzda, neće ostaviti. Dalje kaže:

“I živite u ljubavi”,

Bez obraćenja i Božje ljubavi u srcu, ne možeš živjeti u ljubavi sa ljudima oko sebe. Čak niti u porodici, niti u braku, pa čak niti braća između sebe. Bez Božje ljubavi u srcu, ne možeš ljubiti!

Kada se obratimo, Pismo kaže da se je Božja ljubav Duhom Svetim, izlila u naša srca. Kada je naše srce bilo očišćeno i prazno od poganštine, grijeha i poroka, kada je On taj veliki kamen uklonio i rasteretio našu dušu, ispunio ju je svojom Božanskom Ljubavlju.

Dalje kaže, da **“živimo u ljubavi.”**

Mi smo još uvijek u tijelu i svakoga dana nam se nudi mržnja i “neljubav”, i u braku, obitelji, susjedstvu i na poslu. Svuda se nudi život bez ljubavi. Mi znamo istinu pa ćemo živjeti u ljubavi.

Moliti ćemo snagu od Gospodina, da nam da, da živimo u ljubavi kao što kaže Božja riječ.:

“kao što je i Krist ljubio vas”

Tako, kako nas je Krist ljubio i nikako drugačije, ljubimo i mi jedan drugoga.

Pružimo si ruke i pokažimo jedan drugome da se ljubimo!

Bilo bi dobro da damo ruku i onima koje baš ne ljubimo i s kojima nismo baš u srdačnim odnosima. Njima bismo mi trebali prvi pružiti ruku, jer mi smo djeca Božja.

Ljubiti Božjom ljubavi, znači i opraštati, jer Božja ljubav oprašta. I mi trebamo oprostiti jedno drugome, kao što je nama oprostio Krist. To je milost Božja!

Slava Gospodinu da možemo tako živjeti kako nas uči Božja riječ!

“ i predao samoga sebe za nas “kao prinos i žrtvu”- “Bogu na ugodan miris”.

Kristova žrtva bila je prinos ugodan Ocu nebeskom. Bogu ugodan miris, jer je On htio da Njegov sin prinese sebe za nas. Sve ono što je Isus propatio i podnio, bio je ugodan miris Bogu Ocu, Njemu na slavu i čast a nama na spasenje. Zato, kao što je Krist ljubio i predao sebe za nas, tako i mi ljubimo jedni druge. Sada ćemo pogledati u poslanicu Galaćanima 2:20+21.; jer kada znamo da je tako ljubio, onda idemo dalje i dublje, da saznamo što o tome kaže Pismo.

“ živim – ali ne više ja, ”

To je duboko! To je najdublje! Takova je dubina Božja i tu smo došli do dna.

“ali ne više ja, nego Krist živi u meni”

Aleluja! Krist je živ! Mi ne nosimo Isusa oko vrata, niti na raspelu, stalno razapeta. Jednom je umro, jednom je sebe predao ali On sada i svagda živi i može nam pomoći.

Sada više ne živim ja, nego Krist živi u meni.

To treba biti vidljivo. Ljudi trebaju vidjeti da Krist živi u nama. Kada to ljudi vide, onda je to neizbrisivo svjedočanstvo. Takovo treba biti naše svjedočanstvo u ovome svijetu, Brate i sestro!

To znači USKRS!

Isus živi u nama! Hvala našem Gospodu! Je li to moguće? Da, moguće je, jer Krist živi u meni.

“život koji sada provodim u tijelu,”

apostol kaže: u tijelu, a mi smo još uvijek u tijelu, zar ne?

“provodim u vjeri u Sina Božjega, koji mi je iskazao ljubav i samoga sebe za mene predao.”

Dakle, samoga sebe za mene predao. Tu se ne može reći da to nije istina. Ja nisam vidio Isusa na križu ali ja vjerujem da je predao samoga sebe za mene. Vjerujemo li mi tako? Ako vjerujemo, tada živimo u toj vjeri, u vjeri Sina Božjega

To je vjera Sina Božjega. To nije pentekostna vjera; to nije pravoslavna vjera; to nije katolička vjera, nego vjera Sina Božjega! Tako kaže Pismo.

Ne želim protiv ikoga išta reći. Pismo kaže da svakoga poštujemo i da neprijatelja ljubimo, ali ne možemo protiv Pisma! To treba kazati!

“ne prezirem milost Božju, jer, ako opravdanje dolazi po Zakonu, onda je Krist uzalud umro.”

Apostol kaže da bi, kada bi se kroz Zakon dolazilo do spasenja, žrtva Isusova bila uzaludna. Tada bismo svim ljudima trebali reći da vrše zakon i da će se kroz njega se spasiti.

Pismo kaže da je Zakon bio samo čuvar do dolaska Gospodina Isusa Krista.

Ivan Krstitelj je zadnji prorok Zakona, Starog Zavjeta. Znači, Bog je na taj način pokazao ljudima što je grijeh. Kada bi se držali Zakona, ne bi grijehili. Grijesi su se ipak uvijek ponavljali. Kao i u današnje doba: ispovijedaš se, i ponovno griješiš; i opet se ispovijedaš i opet griješiš. Ponovo i ponovo ideš, no zašto ideš? Grijeh činiš jer se ne možeš osloboditi a ne možeš se osloboditi jer si se ispovijedao čovjeku. Ispovijedajmo se Kristu!

Isusu se treba ispovijedati.

Čovjeku kažemo više, manje puta, jesam, nisam i tako smuvamo da je još gora stvar no što je bila prije no što smo se

počeli ispovijedati. Kada se Kristu iskreno ispovijedamo, Njega ne možemo zavaravati. On gleda u naše srce.

Postoje KNJIGE SMRTI I KNJIGE ŽIVOTA i svaki dan našega života je zabilježen u njima. Bog vodi evidenciju o našem životu i kako živimo. Kada se iskreno ispovijedamo Kristu, On nam oprašta. Mi ga doživljavamo kao pravednoga, jer je oprostio svima, koji su ga to zamolili.

Čitajući poslanicu Rimljanima 9. glavu nalazimo da tamo govori o izboru, milosti i nemilosti Božjoj nad Izraelom i nad nama, neznabošcima.

Tamo u jednom stihu kaže da Bog nije nepravedan. Koga hoće pomiluje a nekoga učini još tvrdoglavijim, kao faraona u Starom Zavjetu, za koga kaže da ga je zato učinio tvrdoglavim da bi pokazao svu svoju silu.

Bog je suveren i kako god čini, pravo čini.

Pročitati ćemo u Posl. Gal. 1:4:

“koji je sam sebe predao za naše grijehе da nas izbavi od sadašnjega pokvarenog svijeta, u skladu sa voljom Boga, Oca našega!”

I ovdje kaže da je Bog naš Otac i da je to bilo u skladu sa Božjom voljom. Što je bila Božja volja? Da nas izbavi od ovog pokvarenog svijeta!

Jesmo li sretni što smo izbačeni i što vjerujemo u Isusa? Je li to za nas Uskrs? Za nas je

Uskrs cijele godine i cijeli život. Zato i predajmo sebe da bude miomirisna žrtva Gospodinu. U II. Korinćanima 2:14-17 piše:

“Hvala Bogu, koji nas uvijek u Kristu vodi u pobjedonosnom slavlju i koji po nama širi na svakom mjestu miris svoje spoznaje! Mi smo Bogu ugodan Kristov miris među onima koji se spašavaju i među onima koji propadaju.”

Vidite, ima spasenje a ima i propast. Apostol kaže da smo mi svima ugodan Kristov miris. I jednima i drugima. Taj će ti miris, ne prihvaćaš li Krista, biti na propast.

“jednima miris što od smrti vodi u smrt, a drugima miris što od života vodi u život.”

Vidite, takova treba biti crkva Isusa Krista!

Takovi trebamo mi biti! Treba pogledati u svoj život i vidjeti jesam li ja taj miris, koji Bog hoće da mu ga prinesemo.

Ništa drugo, materijalno, mislim na običaje, Bog od nas ne želi niti traži.

On samo traži naš miomirisni život.

“a tko je za ovo sposoban? Mi, uistinu, nismo kao oni mnogi koji trguju riječi Božjom,”

Trguju i prodaju riječ Božju. Isus je rekao:

“Badava ste dobili i badava dajte!”

Rekao je da će se On brinuti za nas i kada idu na put da ne nose niti novca u pojasu, niti dvije haljine, jer je radnik dostojan plaće.

Bog će se brinuti. Gdje dođu, On će ih hraniti i oblačiti.

Više nam zapravo niti ne treba. Ako si bogat, imaš samo brigu a korist imaju svi drugi više od tebe..

“već kao potaknuti iskrenošću, kao od Boga poslani pred Bogom govorimo u Kristu.”

Naše propovijedanje je Krist. Naše slavljenje je Krist. Naše molitve i zaštita je Krist!

Naša pomoć i opet je Krist!

Mi govorimo o Kristu i onaj koji vjeruje u Njega, taj će ga onda i u pravom smislu, kako Pismo kaže, i doživjeti.

To će biti i pravo značenje Krista a onda kada ga doživimo, biti ćemo miomiris među ljudima sa slavom našega Gospoda.

Neka je slava našem Gospodu za divnu Njegovu riječ, za pobjedu nad grijehom, nad paklom i nad smrti,

Njegovim slavnim uskrsnućem!

PENTEKOST

Djela 1:4+5

"Jednoć, dok je sjedio s njima za stolom, naloži im da se ne udaljuju od Jeruzalema, već da ondje čekaju obećanje Očevog, «obećanje za koje ste čuli od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete domalo biti kršteni Duhom Svetim."

Molim Gospoda, da nas sve zajedno blagoslovi. Netko mi je rekao da želi da danas doživimo pravi Pentekost,

"da...vjetar puše opet". Zapuše li ***"..vjetar opet"***, Svetoga.

Neka je slava našem dragom Gospodu, za tu divnu milost koju smo mi neki već doživjeli a oni koji još nisu, mogu je doživjeti jer Duh Sveti još uvijek djeluje – Krist spašava!

Duh Sveti će djelovati, jer je vjetar jedan od simbola Duha

Pravi Pentekost se mora doživjeti na jedan pravi način i to: kroz pokajanje, obraćenje, krštenje i primanje Svetog Duha.

To ne ide drugačije. Znadete, i ja sam doživio nešto na jedan drugi način, no kada sam čitao Sveto pismo, vidio sam da to nije ono pravo. Bio sam, jednostavno rečeno, prevaren. Sigurno, ako nije ono pravo, tada je čovjek prevaren. Prevaren si ako dobiješ neku krivotvorinu, a to jeste ako to nije Biblijski ispravno.

Već je psalmista David, koji je u ono vrijeme bio kralj Izraelov, bio ispunjen Duhom Svetim. U 143 Psalmu, u 10. stihu on traži i moli:

***"Nauči me da vršim volju Tvoju,
jer Ti si Bog moj.***

Duh Tvoj dobri

neka me po ravnu putu vodi!"

Tako je rekao psalmista jer je znao da će ga Božji duh voditi po pravom putu. Dakle, po pravom putu, jedinom putu koji je sam Gospod Isus Krist.

Već je tada, kroz Duha Božjeg imao zajedništvo s Bogom.

On je vjerovao da je samo Božji put, pravi put. Naša želja i molitva treba biti da uvijek težimo da idemo pravim putem.

Ljudi kažu da na svijetu ima mnogo putova i da svi putovi vode u Rim. Mi znamo da samo jedan put vodi u nebo a to je Gospod Isus Krist!

Bez Isusa Krista, bez vjere u Njega, ne možeš doći u nebo.

Jedino je On taj koji nas može dovesti do željenog cilja, do onog što vjerujemo, za čim težimo i čemu se nadamo, a to je da se s Njim nađemo u nebu.

Put Isusa Krista vodi u nebo. On je sam za sebe rekao:

"Ja sam put, istina i život!"

Nitko ne može doći do Boga Oca, koji stanuje i stoluje u nebu, osim po Isusu.

Neka je slava našem dragom Gospodu! Pročitajmo iz Djela apostolskih iz 2. glave, prva 4 stiha:

"Kad napokon dođe Pedeseti dan, svi bijahu skupljeni na istom mjestu.

Tad iznenada dođe neka buka s neba, kao da puše silan vjetar, pa ispuni svu kuću u kojoj su boravili. I ukazaše im se jezici kao od plamena, i razdijeliše se te nad svakog od njih sīde po jedan.

Svi se napuniše Duh Svetoga te počеше govoriti tuđim jezicima, kako ih je već Duh nadahnjivao da govore."

Hvala Ti, Gospode, za ovu Riječ. Za istiniti događaj koji se u davnini zbio, no on još uvijek traje. Za to smo Ti zahvalni. Neka nam ova Riječ govori i uđe u naše srce, kako bismo je doživjeli kao blagoslov, Tebi na čast i slavu imena Isus!

To je poznati događaj koji čitamo u Svetom pismu a mi Pentekostalni vjernici vjerujemo i često ističemo. Naročito ističemo zato jer je to u sastavu punog Evandelja. Ako netko ne propovijeda Pentekost on ne propovijeda puno Evandelje.

Zašto? Zato što je Gospod to učinio u početku i htio da to svaki vjernik, svaki kršćanin, svako dijete Božje doživi. Tako nas uči Pismo i Božja riječ.

Učenici su bili sa Gospodom Isusom tri i pol godine. Vidjeli su mnoga čudesa i učili od Gospodina Isusa a ipak nisu imali sile i snage da bi se održali bez Svetoga Duha. Niti govora da bi išli svjedočiti Radosnu vijest Gospodina, Isusa Krista, Njegove žrtve, Njegove smrti, Njegovog slavnog uskrsnuća. To je bilo nemoguće, Isus je to znao.

Sjećate se iz izvještaja, da se pred smrt Isusovu Petar silno odricao i govorio:

“Ne znam ga! Ne poznam ga!”

Onoj djevojci koja ga je pitala rekao je:

“Ne znam što govoriš!”

Ona je imala razloga sumnjati da je i on Galilejac, i sam govor ga je izdavao da je bio sa Isusom a on je ipak rekao da ga ne pozna i da ne zna što govori. Tri i pol godine je bio sa Isusom! Ne samo Petar već i mnogi koji su ga slijedili, pa onda takovo što učiniti!

Mi bismo pomislili da je to Isusa razočaralo, ali Isus je znao što je čovjek. Isus je znao tko je Petar i ostala jedanaestorica. Isus je znao što je u Judi i što će učiniti.

Isus zna i tvoj život, tvoju vjeru i tvoju službu. I moju službu On zna. On hoće da primimo Silu. To je htio za svoje učenike, i kada je bilo 50 dana od uskrsnuća a deset dana nakon uzašašća, dogodilo se izliće Svetoga Duha.

Taj dan je rođendan CRKVE ISUSA KRISTA. Tada je crkva postala i počela djelovati. Od tada se Gospod Isus Krist, kroz Duha Svetoga i proslavio.

To je Isus najavljivao već ranije svojim učenicima, kada je rekao da mora otići. Već uskrsli Isus rekao je učenicima da idu pred njim u Galileju, jer da će se tamo s Njime susresti.

Tamo se i jesu susreli sa Isusom.

Već su se više puta uvjerali da je On onaj isti Isus, koji je bio prije smrti. U početku su bili u nedoumici, misleći da vide Njegov duh a On im je rekao:

“Opipajte me! Duh tijela i kostiju nema. Ja sam!”

Dakle, u više navrata bilo je svjedočanstava i uvjeravanja da je živ, da postoji i da ih je sakupio nakon što su se raštrkali. Pismo kaže:

“Udarit će pastira i ovce će se razbježati!”

To je uvijek tako, braćo i sestre! I danas, kada sotona udara na pastire, mnoge se ovce razbježe. Mnoge ovce.

Nisu pastiri nešto drugo od ovaca. I oni su ovce. Zbog Riječi, Bog im je dao da budu prvi među jednakima.

Dao im je da budu na čelu i da vode. Pastir nikada ne ide iza stada. Ne tjera stado bičem i ne zlostavlja.

Pastir treba uvijek ići ispred stada a ovce za njim. Isus Krist kaže:

“Ja poznam ovce svoje i moje mene znaju. Ja idem pred njima i one mene slijede.”

To je divna lako shvatljiva usporedba. To je drugačije od onoga kada se hodočasti nekada i nekamo. Naše hodočašće traje cijeli život do onda kada ćemo se susresti sa Njim. Naš pravac je usmjeren prema Njemu.

Mi ne hodočastimo mjestu ni ljudima, već idemo prema Gospodu, Isusu Kristu.

Kada im je to govorio, oni su se ražalostili. Bili su tužni znajući da je bio razapet i mrtav a sada kada živi, ostavlja ih same, prepuštene same sebi i svojim mislima.

Pogledaš li u Andriju, on ima svoje misli; pogledaš li Tomu, on ima svoje mišljenje; gledaš u Petra, i on ima svoje mišljenje i svaki ima svoje mišljenje.

Pa i danas, mnogi koji se nazivaju vjernicima, kažu da imaju svoje mišljenje. Veliko je pitanje, slaže li se tvoje mišljenje sa Božjom riječju!

Možeš imati svoje mišljenje jedino ako je ono sukladno sa Božjim mišljenjem, no ako je ono proturječno, tada si ti nevjernik.

I ja bih bio nevjernik kada ne bih vjerovao Božjoj riječi i ne bih se pokoravao Božjoj riječi. Tada bih bio nevjernik!

Znadete, ima samo vjernik i nevjernik. Malovjernik je također samo nevjernik. Svatko treba biti u punom smislu riječi vjernik, to traži Božja riječ i to Sveto pismo zahtijeva od nas.

Da ih utješi u njihovoj žalosti zbog Njegovog odlaska, Isus im je rekao u Evanđelju po Ivanu, 16:7

“Ipak vam istinu velim: vama je bolje da odem, jer ako ne odem, Branitelj neće doći k vama. Odem li, poslat ću ga k vama.”!

Kakovo divno ohrabrenje! Duh Sveti ostaje uvijek sa nama. Kakova radost je morala nastati iz one žalosti u kojoj su bili! Isus Krist je platio za naše grijeha. Novozavjetna crkva je vlasništvo Isusa Krista. Ona je tečevina Njegove duše a tako piše u 53. glavi, knjige proroka Izaije.

Kako bi ju Isus mogao napustiti samu i bespomoćnu, bez Sile i vodstva. Nikada to ne bi učinio. Nikada to ne bi učinio roditelj svoje djece, pa

čak niti kada odrastu, postanu samostalni i osnuju svoju obitelj. I onda voli da im bude blizu, da ih gleda i po potrebi pomogne ako mu je moguće.

Kako onda ne bi Gospod dao čuvara, brigovoditelja i branitelja svojoj crkvi, koju je On sam osnovao i stekao svojom krvlju? Pismo kaže da će poslati sa neba Branitelja, Duha Svetoga, koji će uvijek biti sa nama. Duha istine, braćo i sestre, to je vrlo važno. Duh Sveti je Duh istine. On nije duh laži i prevare. Ono što On govori jeste istina. On nas upućuje i vodi ka istini. Tko je ta istina?

Isus Krist! Nikada nas Duh Sveti neće odvoditi od Isusa, već će nas voditi k Njemu. On će nam prikazati Isusa u Njegovoj ljubavi, u Njegovoj veličini i slavi ali i u Njegovoj strogosti.

Isus hoće da Njegov narod živi u stezi, jer je Njegova Zaručnica koja samo Njega ljubi. Koja nema nikoga uz Njega. Zaručnica, koja samo Njega ljubi, za njim čezne i želi samo Njega vidjeti.

Radujem se jer vjerujem da će doći dan kada ćemo ga vidjeti. Sada govorimo, vjerujemo i nadamo se, no jednoga dana ćemo ga vidjeti onakvog kakav jeste. Je li to naša radost?

Kada razmišljamo što je Isus učinio za nas; vidimo da je Isus došao na ovaj svijet, bio žrtva za nas, platio je naše grijehе i umro za naše grijehе.

Uskrsnuo je za naše opravdanje i poslao Svetog Duha da kroz njega bude sa nama, i bude nam Vodič i Branitelj.

Sada je vrijeme da Isus Krist dođe po svoju crkvu. Vjerujemo li mi u to?

Mi težimo cijelim srcem za Njegovim dolaskom. Ne marim za ičim na ovome svijetu. Samo za tim težim, da do kraja završim put, ali se uzdam u Božju riječ, koju piše apostol Korinćanima: ***“Onaj koji je započeo dobro djelo u vama, Onaj će ga i dovršiti!”***

Da, On će ga i dovršiti! Ne boj se, Isus će završiti djelo koje je započeo! Samo, nemoj se otimati i protiviti, već slijedi i ljubi Isusa. Čekaj ga! On će to učiniti! Biti ćemo blagoslovljeni dolaskom Spasitelja, Isusa Krista.

Čitali smo na početku Djela apostolskim, 1:4+5. stihu:

“Jednoć, dok je sjedio s njima za stolom, naloži im da se ne udaljuju od Jeruzalema, već da ondje čekaju obećanje Očevo, “obećanje za koje ste čuli od mene: Ivan je krstio vodom, a vi ćete domalo biti kršteni Duhom Svetim”.

Gospod Isus je rekao svojim učenicima da budu zajedno.

Četrnaesti stih ove iste glave kaže:

“Svi su ovi bili jednodušno ustrajni u molitvi zajedno s nekim ženama, Isusovom majkom Marijom i braćom njegovom.”

Koliko su bili ustrajni i koliko dugo su molili, braćo i sestre? Pismo kaže da su molili deset dana. Oni nisu znali da će moliti baš deset dana; da je potrebno biti deset dana na okupu.

Što se je u tih deset dana događalo među njima, možemo si zamisliti. Kada su počeli moliti, vjerojatno nisu bili jednodušni,

već su svaki imali svoje mišljenje. Htjeli su biti u kraljevstvu i pitali su kada će ga Isus uspostaviti.

Svaki je za sebe mislio da treba biti prvi u tom kraljevstvu. Jedan je htio biti s lijeva a drugi s desna Gospodu, kao najveći dostojanstvenici, koje je On sebi izabrao i postavio.

Pomislili su:

To meni pripada!” “

Sinovi Zebedejevi i majka njihova rekli su da to njima pripada.

Zacijelo se Petar uzrujao i mislio:

“Kako vi, pa ja uvijek prvi nešto učinim ili kažem, a sada vi.....”

Deset dana su bili zajedno, poslušni Isusovoj riječi i molili. Izravnali su račune između sebe i složili se. Prije su možda bili kao rogovi u vreći a poslije su se složili i postali jednodušni. Poslušali su Riječ, Gospoda Isusa Krista.

Oni su znali da je svetkovina sedmica. To znači da se slavilo sedam tjedana a sedam puta sedam je četrdeset devet, i na kraju su slavili blagdan žetve, ali nisu znali da će se to zbiti idući, pedeseti dan.

Da su znali, možda bi rekli: “Već smo molili pet dana, molit ćemo još pet dana, i primiti ono što nam je Gospod Isus obećao. Oni nisu znali do onda kada je došao pedeseti dan, i kada je Gospod izlio svog Svetog Duha na svoje učenike. Tada su primili silu!

Isus im je bio rekao da kada prime Silu, da će tada svjedočiti, i Duh Sveti će svjedočiti.

Već je bilo svjedočanstvo kada je Duh Sveti sišao na apostole, u vrijeme tog praznika kada su bili nazočni razni narodi iz svih krajeva. Čula se buka, kao da je zapuhao silan vjetar a oni se napunili Duha Svetoga i počeli hvaliti Boga u tuđim jezicima. Pokazali su se plameni jezici i na svakoga je sišao po jedan.

Ljudi su se čudili, što se to zbiva. Oni nisu poznavali Pisma. Nisu znali za Božju objavu, a Kristu, dok je propovijedao, nisu vjerovali.

Ljudi su zaključili a neki su i rekli, kako piše u 13. stihu:

“Puni su slatkog vina.”

Mi bismo rekli da je to mošt, jer je još slatko, ali se od toga ne može biti pijan. Dok je ono još stvarno slatko, ne možeš biti pijan. Petar je ustao u snazi i sili Svetog Duha i rekao:

“Ovi ljudi nisu pijani kao što vi zamišljate.....već se ovim ostvaruje proročanstvo proroka Joela.”

A i kasnije je Bog obećao da će u posljednje dane izliti od svoga Duha na svako tijelo. Naravno, na one koji vjeruju, a ne na nevjernike koji se nisu pokajali i obratili.

I ja sam jednoć bio takav. Nisam pravo vjerovao, nisam se pokajao niti obratio niti sam išta doživio. Zbog toga sam na početku rekao da sam bio prevaren.

Bogu hvala, Bog ne vara! Spasitelj Isus daje ono što obeća, ali treba ispuniti uvjet, Braćo i sestre. Tek tada možemo doživjeti taj pravi, slavni Pentekost, koji još uvijek traje.

Isus Krist je Krstitelj. To ne može učiniti čovjek niti itko od ljudi. Nema takovog koji to može. Nema takovog sveca koji bi to mogao. To može samo Gospod Isus!

Isus je rekao da odlazi, ali da će moliti Oca, da pošalje drugog Utješitelja, koji će uvijek biti s nama. To je istina, jer to kaže Božja riječ. Isus je i izvršio što je obećao.

amo je bilo mnogo naroda. Svi su vidjeli i čuli a Petar je opovrgao njihove sumnje.

Rekao im je da nisu pijani, već da je to sišao Sveti Duh. Što je to Sveti Duh? To ljudi nisu znali.

Nisu bili upoznati sa time, niti su znali kakovo značenje i kakovu vrijednost ima Sveti Duh, za vjernika u njegovom životu.

Jednom je jedan brat rekao:

“Bez Svetog Duha, ja ne bih mogao biti kršćanin.”

I to je amen! Bez Svetog Duha, ne bismo mogli biti vjernici. Upravo je Sveti Duh, tebe, mene a i one koji će još doći, uvjerio u naše grješno stanje. Uvjerio nas je da je naš način života grješan.

Kada nekome svjedočiš i kažeš da smo svi grješnici koji se trebaju pokajati, dobiješ odgovor:

“Pa kakav sam ja grješnik? Što to kažeš? Pa ja ne kradem, ne varam, nisam nikoga ubio, niti koga zapalio, a Bože moj, ako negdje nešto uzmem, to i nije grijeh. To svi rade.” Ljudi se na razne načine opravdavaju pred ljudima i Bogom, ali Pismo kaže:

“Svi smo sagriješili i svi smo izgubili slavu Božju!”

Kaže li tako Božja riječ? Nema niti jednoga koji nije sagriješio. Ako i pripadaš nekoj religiji, to ti ništa ne pomaže. Ako si i činio neka djela, na koja su te uputili krivi učitelji, to isto ništa ne vrijedi, a to piše u Svetom pismu.

Čitaj Sveto pismo i moli Boga sa velikom željom da ti otkrije i da saznaš istinu a Duh Sveti će ti u tome pomagati. Duh Sveti radi u ljudima i prije no što su kršteni Svetim Duhom, jer ih hoće dovesti k Isusu.

Duh Sveti nikada neće proslaviti čovjeka a niti sebe. On će uvijek svu slavu dati Gospodu Isusu

Kristu! Zato je bitno da znamo i vjerujemo ono što je ispravno, kako bismo doživjeli ono što Sveto pismo kaže. Da doživimo onaj pravi Pentekost, kao u samom početku.

Nekada nas ljudi pitaju: “Je li to neka nova vjera? Kako dugo postoji ta vaša vjera? Kada je to započelo?”

Što je naš odgovor, braćo i sestre? “To je ona prva vjera. To je ona početna vjera.”

Naša vjera vuče korijenje od dana Pentekosta pa sve do današnjeg dana! I dok god će milost Božja trajati, Bog će Duha svojega izljevati na one koji mu se obraćaju i vjeruju.

Petar je nastavio:

“Ljudi, braćo! Ovoga Isusa kojeg ste vi razapeli....”

“Vi, razapeli”,

Nekome u lice reći njegov grijeh, to nije mala stvar. Može se svašta dogoditi, ali kada je sila Duha Svetoga prisutna, tada to možeš kazati. To je pomazanje Duha Svetoga, jer govoriš Božju istinu. Ono što je sam Bog htio da govoriš i što je On htio da se propovijeda, da bi ljudi znali. Kaže:

“Vi ste ga razapeli ali Bog ga je uzdigao desnicom svojom.”

Aleluja! Bog je s neba pružio svoju desnicu i uskrisio Isusa iz groba. Grob je prazan – nebo je puno!

Slava Bogu! A i mi smo ispunjeni Svetim Duhom, trećom Božanskom Osobom. Bog hoće da imamo takovo trojedno zajedništvo, da bismo bili u potpunosti sa njim. To znači: “Duhovi”. U našem kraju, u puku se taj dan naziva “Trojaki”.

Ljudi govore:

“Ideš na Trojake na firmu. Ideš da dobiš Duha Svetoga.”

Ja sam bio. Nećemo dalje, samo ću reći da su svi oni postupci bili krivi.

Kada sam se obratio Gospodu i kada mi je Isus oprostio moje grijehе, kada je, svojom vlastitom krvlju, (ne krvlju životinje) izbrisao moje krivice, došlo je vrijeme da primim Duha Svetoga!

To sam doživio upravo na biblijski način, kao što su to i prvi učenici na dan Pentekosta doživjeli. Tako se to i danas doživljava. Onaj koji to još nije doživio, može doživjeti! Da bi to doživio, moraš nešto učiniti. Kada je Duh Sveti sve one koji su tamo slušali, uvjerio u njihovo grješno stanje, mnogi su priznavali svoje grijehе. Postavili su učenicima pitanje:

“Što nam je činiti? Istina je, razapeli smo Isusa, Sina Božjega! Bog ga je podigao. Što možemo učiniti, osim da priznamo?”

Onda im je Petar rekao:

“Pokajte se, obratite se i krstite se u ime Isusa Krista za oproštenje grijehа i primiti ćete dar Svetoga Duha.”

Stoji li to tako napisano? To je redosljed kojim svatko tko to još nije učinio, treba učiniti.

Ja sam to učinio i doživio. Mnogi ste ovdje svjedoci da ste to tako učinili. Mi imamo iskustvo, koje je vrlo važno i jako bitno za naš kršćanski život, a to je, da Duh Sveti stanuje u našem srcu.

Jedna pjesma govori: “Da li znaš, da li znaš, da si ti hram, hram Duha Svetoga?”

Pa kako ne bih znao! Ne pitaj mene koji znam. Pitaj one koji koji to nisu doživjeli a moraju znati, da trebaju biti hram Svetoga Duha.

Trebamo biti hram Svetog Duha jer to Bog hoće! Kada Bog hoće nešto od nas, tada smo mi grješnici dužni da se složimo i da podredimo našu volju Njegovoj volji. Tada ćemo doživjeti ono što je Bog predvidio za nas.

treba se krstiti u ime Isusa Krista, za oproštenje grijeha. Neki kažu tako:

“Ako sam se pokajao, a pokajao sam se na temelju svoje osobne vjere u Radosnu vijest koju sam čuo i koja govori o Isusu Kristu, vjerujem da mi je Gospod oprostio.

Obratio sam se, i On je to učinio.

Zašto je sada potrebna voda? Što ima u vodi?”

Ima! Vjeruješ li da ima? Slava Gospodu! Ima to, da to činiš za oproštenje grijeha. Da se opereš, ne od tjelesne nečistoće, već da tvoji grijesi za koje si se pokajao, koje ti je Gospod oprostio, na jedan simbolički

način budu sahranjeni i ostanu u vodenom grobu.

Tako Pismo kaže!

Kada su čuli sve što treba učiniti, vjerujem da im je Petar govorio i opširnije no što nam izvještaj kazuje u drugoj glavi, obratili su se.

Pismo kaže, da se je taj dan tri tisuće duša obratilo Gospodu Isusu Kristu! Tri tisuće duša se pokajalo, obratilo i doživjelo

spasenje! Tri tisuće duša je ostalo u Zajednici, Isusa Krista. Pismo kaže da je tri tisuće duša primilo Duha Svetoga:

“Jer je to obećanje”

rekao je apostol Petar,

“ne samo za nas koji smo primili i koje ste čuli kako smo govorili i slavili Gospodina, nego to je obećanje i za vas!”

Zato je važno da propovijedamo cijelu istinu.

Znate, apostol Petar se, nakon onog doživljaja kada je zanijekao razapetog Isusa, iskreno pokajao, otišao u tamnu noć i gorko plakao zbog svoje nevjere, ali nakon što je primio Duha Svetoga, nije se više bojao.

Postao je jedan od propovjednika veći od onih koji su postojali, postoje i budu ikada postojali, i Isus Krist je preko njega govorio.

Ne ponizujem nikoga, već želim naglasiti da je ono što je Gospod preko njega govorio i naša dužnost da svi propovijedamo, kako bi svi povjerovali i doživjeli i imali iskustvo da je Bog vjeran svojim obećanjima i da su sva Njegova obećanja u Isusu Kristu, DA i AMEN!

Za koga? Za nas, koji vjerujemo, braćo i sestre.

Mi ćemo to doživjeti, slava neka je našem Gospodu!

Pismo tako kaže. Još mnogim drugim riječima su ih bodrili i nagovarali da se ne ustručavaju nagovarati svakoga s kim dođu u dodir. Da im kažu da se spase od ovog pokvarenog roda!

Ovaj je rod pokvaren i ide u propast ako se ne obrati, pokaje i ne doživi spasenje i Isusa kao svog osobnog Spasitelja!

Nagovarajmo ih riječima koje će nam Duh Sveti dati, a dati će nam! Nagovarali su ih mnogim drugim riječima, kako nas Pismo izvještava.

Je li to moje i tvoje iskustvo? Neki kažu da nemamo pravo nagovarati. Nije istina! Mi smo dužni nagovarati, braćo i sestre! Mi ne možemo odlučiti za njih. Odluku moraju oni sami donijeti.

Ne piše da mi možemo donijeti odluku umjesto njih. Da možemo, već bi svi moji bili obraćeni, a vjerujem i svi vaši. Svi koji još niste doživjeli Isusa kao svog osobnog Spasitelja, da se obratite, krstite i doživite spasenje. Ja nagovaram, ali da još mogu i odlučiti, bilo bi gotovo i zapečaćeno. To morate vi odlučiti. Vi koji još niste doživjeli, jer to Isus od vas traži.

Ako Bog da, imati ćemo vodeno krštenje. Neki me već pitaju i ne mogu više odgađati, jer oni osjećaju želju da bude što prije. Mi ćemo se radovati a i nebo će se radovati! Aleluja! Slava Ti Gospode!

Mi se radujemo jer je i sam Isus rekao da je jedna duša pretežnija no svekoliki svijet.

Znači da je pred Bogom jedna duša vrednija od svega materijalnog blaga.

Bog ljubi duše ali ne ljubi grijeha. Isus je platio za naše grijeha. On nas je otkupio! Isus hoće da budemo njegovi i njegovo vlasništvo. Žrtva je već učinjena.

Sada je potrebno samo da uzvjeruješ, da se odlučiš da prihvatiš Isusa kao Spasitelja, i da budeš oslobođen od svih poroka. Da tvoji grijesi budu izbrisani i da budeš zapisan u knjigu Života.

Ako su ljudi pametni i vode evidenciju o svemu, kako bi vidjeli svoju uspješnost, tako i Gospod Bog vodi računa, zna i vodi knjigu Života u kojoj je sve zapisano.

Nad onim tko je u njoj zapisan, druga smrt nema vlasti. Zato nas kada se obratimo Gospodu Isusu Kristu, oslobađa od grijeha i daje Život.

Primiti ćeš dar Duha Svetoga. Tvoje će iskustvo biti istinito, upravo onako kako kaže Božja riječ:

“Koji tako vjeruje, kako Pismo kaže, iz njegovog će tijela poteći potoci Žive vode.”

Zašto je to Isus rekao? Kakovo je značenje tog obećanja?

Govorio je za Duha Svetoga, kojega su trebali primiti oni, koji su vjerovali u Isusa Krista. To piše u Ivanovom Evanđelju.

Naravno da su i postupili onako kako to stoji u Pismu, a tamo stoji da će primiti drugog Branitelja koji će uvijek biti sa njima. Je li to divno i puno Evanđelje, Radosne vijesti, Gospodina Isusa Krista?

Znate, neki kažu da su svi ljudi hram Duha Svetoga. Svi ljudi bi trebali biti hram Duha Svetoga, ma da to nisu zbog nevjere, jer nad svima Sveti Duh radi.

Duh Sveti nije sebičan. Moglo bi se reći, prema Božjoj riječi, da je On dio Boga.

On je Bog. Kao osoba nije nikada bio viđen, osim na Isusovom krštenju u obliku goluba.

Pismo kaže da će Duh Sveti biti naš Pomoćnik, naš Zaštitnik, naš Branitelj.

On je neprocjenjiva pomoć u našem kršćanskom životu. On će nas savjetovati ali će nas, kada je potrebno, i pokarati.

Je li tako, braćo i sestre?

To nam je potrebno na našem putu, jer mi idemo kroz pustinju. Ovo naše tijelo nam je često protivnik. Ono se vraća nazad, gledajući lijevo i desno. Tada počinja djelovati Duh Sveti.

On će uvijek intervenirati i voditi na dobro. Duh Sveti će nas kroz pokajanje dovesti k Isusu. Držati će nas u zajedništvu sa Gospodom Isusom Kristom i sa braćom.

Neka je slava našem dragom Gospodu, za spasenje duše i za ispunjenje Svetim Duhom!

To je ono što ti trebaš! To je ono što mi svi trebamo!

To je ono što će nam pomoći da prođemo kroz ovu pustinju.

Duh Sveti želi imati dominantnu ulogu u našem životu. On će nas voditi. Reći će nam:

“Ljubite braću!” Radosno će nas poticati:

“Idite u Zajednicu!”

On nikada neće kazati da ostavimo svoju Zajednicu ili da nam ona nije potrebna. Uvijek će nas voditi u zajedništvo.

To je prepoznatljivo djelo Duha Svetoga, i sukladno sa svetom Božjom riječi. Duh Sveti će nas dovesti u jedinstvo.

On nije sila koja razbija zajedništvo!

Duh Sveti je sila koja spaja, dovodi u jedinstvo. Sila koja nas stapa u jedno.

Da svi jedno molimo, mislimo, živimo i vjerujemo;

DA SVI BUDEMO JEDNO! Kod Boga je jedinstvo, nema dva.

Kaže, JEDAN BOG, JEDNA VJERA!

Ljudi kažu:

“Koliko vjera ima na tom svijetu!”

Pismo kaže: jedno krštenje, jedno spasenje.

Nema drugoga!

Nema toga da sam ja kod ovoga a ti kod onoga.

Duh Sveti će nas dovesti da budemo u Jednom.

On će nam pokazati i u jedno nas stopiti. Poučiti će nas, pokarati i voditi.

Neka je slava Bogu Ocu, kroz Isusa Krista, za Branitelja, Duha Svetog, kojega nam je dao!

Amen!

U KRISTU NEMA OSUDE
Poslanica Rimljanima 8:1-5

"Sad, dakle, nema više nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu, jer zakon duha života u Kristu Isusu oslobodio me od zakona grijeha i smrti.

Doista, ono što je bilo nemoguće Zakonu, jer je zbog tijela bio nemoćan, ostvario je Bog; poslao je, radi grijeha, svog vlastitog Sina u obličju grešnog tijela i osudio grijeh u tijelu, da bi se u nama, koji ne živimo po tijelu, nego po Duhu, ispunio zahtjev Zakona.

Oni koji žive po tijelu teže za tjelesnim stvarima, dok oni koji žive po Duhu teže za onim što je duhovno.

Sveto Pismo kaže da nema osude onima koji su u Kristu Isusu i nitko ih ne može osuditi. Nitko ne može nauditi životu onih koji su u Kristu Isusu. Slava Gospodu!

Za njih nema nikakve osude. Pismo kaže da je Krist dao za njih svoj život! Bog je na našoj strani.

On je to predvidio i učinio za nas.

Tko će onda osuditi izabrane vjerne? Nema toga!

Može đavao rikati kako i koliko hoće.

Može se burkati cijeli pakao; može cijeli svijet biti protiv nas, ali nam ništa ne mogu, kada je Isus na našoj strani to jest na strani onih koji su u Kristu Isusu.

Mogao bih reći, kao što i apostol kaže, da je naš život skriven u Kristu Isusu.

Ako je naš život u Njemu skriven, onda možemo biti sigurni da nam nitko ne može nauditi.

Što to znači, biti skriven u Kristu Isusu?

To znači da mi živimo za Njega, a On živi u nama.

Mi živimo vjerom Sina Božjega, našeg Spasitelja Isusa Krista. Zakon Duha života oslobodio nas je od Zakona grijeha i smrti.

Postoji Zakon grijeha i smrti, a postoji zakon Duha života u Kristu Isusu.

Čitajući Božju riječ znamo da je Stari Zavjet ili Zakon koji je došao i bio dat preko Mojsija, bio samo čuvar ili pokazatelj onoga što je grijeh, do dolaska Gospoda Isusa Krista.

Sada je Krist učinio ono što Zakonu nije bilo moguće.

Kada govorimo o tome, mislimo na žrtve, odnosno žrtvovanja koja su se ponavljala u nedogled. Obredne žrtve, za svoje očišćenje, ponavljali su pojedinci kao i glavni svećenik za sebe i za cijelu Zajednicu.

Pismo kaže da je to vrijedilo samo za jedno kratko vrijeme, a zatim su morali sve opet ponoviti.

Isus je, tako piše u Pismu, jedanput predao sebe, za naše grijeha i ustao za naše opravdanje.

Jedanput – zauvijek!

Tako mi ne trebamo prinostiti žrtve, jer je to Isus učinio za nas.

Isus je bio žrtva za tebe i za mene. Za svakoga koji vjeruje.

Mi smo oslobođeni od zakona grijeha i smrti.

Što je zakon grijeha?

To je zakon koji živi u našem tijelu, koji nas je primoravao da grijeshimo. Zakon koji je vladao nad nama i čiji smo bili robovi.

Nismo činili ono što hoćemo, već smo morali činiti ono što nećemo, piše u sedmoj glavi, u 24. stihu, poslanice Rimljanima.

Apostol kaže:

"Jadan sam ti ja čovjek! Tko će me izbaviti od ovog smrtonosnog tijela."

Pitanje je tko? Ali ima odgovor: Isus!

Slava Ti Gospode!

Kada te Isus izbavi, kada si u Kristu, Božja riječ kaže da te više nitko ne može osuditi.

Kakav je to blagoslov, biti oslobođen svake osude!

Ljudi mogu znati kakav si prije bio. Možda veći grješnik od njih koji se nisu obratili, ali neka. Isus je došao da nađe i da spasi grešnike.

Kada to pred Njim priznamo, Njemu kažemo upravo onako kako je bilo, ne skrivajući, već priznavajući, Pismo, sveta Božja riječ kaže da On ima vlast oprostiti naše grijehе."

Jesi li, draga dušo, to već doživjela? Aleluja!

On ima vlast i krv Njegova ima moć da izbriše svaki naš počinjeni grijeh.

Dakle, krv Kristova ima moć! Aleluja!

Isus ima vlast, a krv Kristova ima moć. Zar to nije divno?

Isus nas je oslobodio od zakona grijeha i smrti. Sada dakle, više nema nikakve osude.

Ono što je bilo nemoguće Zakonu, jer je zbog tijela bio nemoćan, ostvario je Bog. Bog kroz Krista.

Pismo kaže da je radi grijeha, Bog poslao svog vlastitog Sina u obličju grešnog tijela i osudio grijeh u tijelu.

Kristovo sveto, bezgrešno tijelo bilo je osuđeno radi tvog i mog grijeha.

Naš je grijeh bio velik, ali je On uzeo grijehе cijelog svijeta na sebe i odnio ga na drvo križa.

Taj grijeh je bio tako velik da je za njega trebalo podnijeti smrt.

Da bi ta žrtva zadovoljila Boga, to nitko nije mogao učiniti, osim samog Sina Božjega, Spasitelja, Isusa Krista.

Ovdje Riječ kaže da je to Bog učinio. Bog je to učinio kroz svog Sina.

U Ponovljenom zakonu, 21:22+23 tako piše:

"Ako tko učini grijeh koji zaslužuje smrt, te bude pogubljen vješanjem o stablo, njegovo mrtvo tijelo neka ne ostane na stablu preko noći, nego ga pokopaj istoga dana, jer je obješeni prokletstvo Božje.

Tako nećeš okaljati svoje zemlje koju ti Jahve, Bog tvoj daje u baštinu."

Obješeni je prokletstvo Božje. Ne Isus kao osoba, već grijeh koji je bio na Njemu je prokletstvo.

Isus je ispaštao za grijeh. Isus je kažnjen najstrašnijom smrću, da bi ispaštao za grijeh; da bi grijeh osudio, i da bi grijeh bio izbrisan, da grijeha ne bi imali vjerujući u moć krvi i moć Njegove žrtve.

Zato je Isus, istog dana kada je umro na križu bio i pokopan. Dakle, to su učinili prema Mojsijevom zakonu ili kojeg je Bog dao preko Mojsija, gdje se kaže da se ne okalja zemlja koju im je Jahve dao u baštinu.

Ne izvrše li to prema Zakonu, okaljati će zemlju izraelsku.

Ako mi ne izvršimo onako kako nam to Bog kaže, onda ćemo okaljati svoju dušu.

Prihvaćamo li mi to kao istinu?

Mi ne možemo okaljati dušu nekog drugoga, nego ćemo okaljati svoju dušu, ako ne izvršimo, ili ne živimo po zakonu Duha života, po Kristu Isusu, kao što se ovdje kaže.

On nas je oslobodio zakona grijeha i smrti.

Mi ne nosimo uz sebe napisane zapovijedi da bismo ih čitali, nego Duh Sveti koji živi u našem srcu i mi koji živimo u Isusu Kristu, sami smo sebi zakon.

Taj se zakon sastoji u tome da u našem životu odvojimo dobro od zloga. Da odvojimo što možemo i što ne možemo.

Zakon Duha je stalno prisutan u nama. Nije moguće sagriješiti, ako se sluša Duh Svetoga.

Ako taj zakon živi u nama i mi živimo po njemu, nemoguće je onda namjerno činiti grijeh.

Samo onda kada samovolja i naše ja prevagne u odnosu na Božju riječ i zakon Duha, moguće je sagriješiti.

Apostol piše i kaže da nas je Krist otkupio.

Krist nas je otkupio – Bog je poslao svog Sina u tijelu, da nas otkupi.

Čime nas je otkupio?

Žrtvom kojom je sam sebe prinio. Čime nas je platio?

Platio nas je svojom svetom krvi koju je prolio na križu.

Mi smo otkupljeni i plaćeni..

Kao što apostol Petar piše, da nismo plaćeni propadljivim srebrom i zlatom, nego skupocjenom i dragocjenom krvlju Isusovom.

Nema veličine ni broja kojim bi se moglo izreći koliko je vrijedna Isusova krv. Ona je od svega najvrednija.

Krv Kristova ima moć kojom je platila svaki moj i tvoj počinjeni grijeh.

Vjerujemo li mi to? Mi smo otkupljeni!

Kada pred Njim priznajemo, oprošteno nam je. Dođemo li k Njemu, tada smo spašeni, braćo i sestre!

Spasenje je oslobođenje.

Sjećam se 45. godine. Onda su rekli da je došlo oslobođenje. Istina, za neke oslobođenje, a za neke ropstvo.

To je, da ne ulazimo u politiku, Bože sačuvaj, tjelesna stvar. Samo se hoću osvrnuti na riječ, oslobođenje.

Oni koji prihvataju Božju riječ, za sve njih je oslobođenje.

Ne možeš vjerovati u Krista, a živjeti u ropstvu grijeha! To je nemoguće. To ne ide zajedno. To nije to što Božja riječ kaže i što Radosna vijest navješćuje i to uvijek ista. Nepromjenjiva!

U Hebrejima 13:8:

"Isus Krist je jučer i danas i zauvijek će biti isti."

Kada se Isus ne mijenja, niti se Njegova riječ ne mijenja!

Tako možemo sa punim povjerenjem doći Gospodu i vjerovati, biti u tom Duhovnom zakonu, u Gospodinu Isusu Kristu.

Nitko ne može protiv nas podići optužnicu i nitko nas ne može osuditi. Može svijet govoriti, može sotona govoriti, ali je naše grijeha Isus izbrisao! Tako nas uči Sveto pismo.

Slava Ti naš dragi Gospode!

Apostol kaže u 4. stihu:

"Da bi se u nama, koji ne živimo po tijelu, nego po Duhu, ispunio pravedni zahtjev Zakona."

To je pravedni zahtjev Duha kojeg mogu ispuniti oni koji ne žive po tijelu.

Bog zahtjeva jedan pravedni život. Bog traži od nas jedan sveti, čisti život. Jedan život koji pripada Njemu, jer smo ga od Njega i primili.

Naš život ne pripada nama, niti on pripada svijetu nego Gospodinu Bogu od kojega smo ga i primili.

Što znači život po tijelu?

Mi svi živimo u tijelu, ali ne živimo po zahtjevima i prohtjevima tijela.

Postoji Duhovni zakon i mi želimo živjeti po njemu. Naša duša ima, makar živi u ovom tijelu, dominantnu ulogu.

Tijelo se uvijek gura naprijed i ima svoje zahtjeve, ali ga duša sputava i ne da mu da preuzme vodstvo.

Duša ga drži da se ne uzdigne, jer ono što mi govorimo: ja sam ovo ili ono, ja hoću, ja vidim, ja nemam i mnogo toga još – uvijek samo ja. govor je tijela.

Duša sputava našu tjelesnost i prisiljava naš ja, da joj se pokori, kako bismo mogli živjeti po Duhu.

Živjeti po Duhu, znači doslovce se držati i živjeti po Božjoj riječi, upravo onako, kako nas ona uči.

To znači živjeti u Kristu i imati u sebi Duhovni zakon koji uvijek razdvaja ono što je po Duhu, od onoga što to nije.

Apostol piše Korinćanima da nam je sve slobodno, ali ne i od koristi.

Nama je sve slobodno. Nitko ne stoji iza nas da bi nam govorio ovo smiješ, a ono ne smiješ ili tko bi nas pratio i upozoravao.

Ne! Mi imamo Duhovni zakon, a to je poznavanje Božje riječi.

Sveti Duh nam u tome pomaže, uči i savjetuje da ne skrenemo i da ne odlutamo, već da se držimo Puta.

Da se držimo Puta kojeg nam je sam Isus zacrtao.

Taj Put je uzak. Pismo kaže da je taj Put svet – da je satkan od pravde i istine i da je taj Put čist.

Kada pogledamo sve to, onda vidimo da je to uvijek samo Bog i Krist. Kod Njega nema ne-svetog puta.

Kod Njega ima samo jedan jedini Put i taj je svet!

Nije li On sam za sebe rekao da je On: Put, Istina i Život?

Slava Ti dobri Oče!

Isusa koji je bio bez grijeha, Bog je učinio grešnim da bi On mogao izvršiti djelo spasenja.

Samo kroz Njega mogu svi koji u Njega vjeruju, doživjeti spasenje. Samo Njega je Bog postavio, kako kaže u 2.Korinćanima 5:21

"Njega koji je bez ikakva grijeha Bog učini mjesto nas grijehom, da mi u njemu postanemo pravednošću Božjom."

Samo Isus može nepravednika učiniti pravednikom.

To je Božje priznanje. To je On omogućio da ti i ja, koji smo bili nepravednici, vjerom u Isusa Krista, Sina Božjega, postanemo pravednici u Kristu Isusu!

Vjerujemo u moć Njegove žrtve. Vjerujemo u opravdanje kroz Njegovo djelo, jer je Bog tu žrtvu prihvatio.

Vjerujući tako, mi postajemo pravedni.

Ljudi nas pamte po prijašnjim djelima.

Istina je da smo negdje nešto učinili i nekoga ožalostili; nekoga razočarali, nekome možda nešto uzeli ili bilo koje drugo grešno djelo.

Neki su čak bili i sudionici, te smo imali zajednički udio u tome.

To je istina, ali ja sam priznao svoje grijehе.

Ja sam čak i popravio put svojih grijehа gdje god je to bilo moguće.

To znači da ako sam nekome nešto uzeo, a ta stvar je još uvijek bila kod mene, vratio sam je.

Ako sam već udaljio tu stvar od sebe, tada sam voljan platiti je onoliko kolika joj je vrijednost. Znači da sam popravio ono što

sam mogao, a što nisam moga popraviti, priznao sam pred Bogom i ljudima i Gospod Isus Krist mi je, po vjeri u djelo Njegove milosti, to uzeo za pravdu.

Učinitivši tako, postali smo po Njemu, ne bez Njega – pravednošću Božjom.

Aleluja! Radujem se zbog toga, braćo i sestre!

Nastojmo da živimo tu pravdu i svetost, jer to su Božja djela i On to zahtjeva od nas, kao što to Pismo kaže.

Kada apostol piše Timoteju, onda on kaže da je Isus dao samoga sebe umjesto nas.

Dao je samoga sebe umjesto nas, da nas očisti i da budemo Njegov izabrani narod – aleluja!

Znate li što znači biti izabrani? To je nešto posebno!

Netko je rekao da je Bog tako dobar i da će se svima smilovati i da će sve zagrliti i uvesti u svoje Kraljevstvo.

Ne! To nije istina! Bog hoće imati nešto izabrano.

Nije moguće da mi bez pokajanja i priznanja naših grijeha idemo u Kraljevstvo nebesko.

Kakvo bi to bilo kraljevstvo? To bi bilo isto kao i na zemlji, kada bi nepokajani ljudi živjeli na nebu kao i na zemlji. Mi ne molimo u Očenašu, da bi na nebu bilo kao na zemlji, već da bi na zemlji bilo kao na nebu.

Isus hoće izabrati, očistiti i uzeti nas takve očišćene u svoje Kraljevstvo.

Radujemo li se da smo izabrani? Radujemo li se da nas je očistio? Jesmo li sretni, braćo i sestre?

Ja se radujem da neće svi nepokajani, koji žive u grijehu, biti u Kraljevstvu Božjem.

Tamo će biti samo izabrani, sveti i čisti.

Netko nas pita, hoćemo li se samo mi spasiti?

Ne, još mnogi i mnogi, još mnoge tisuće i milijuni će se spasiti, ali to će biti oni koji poslušaju Božju riječ, koji se odazovu kada čuju Njegov poziv i slijede Njegov sveti, čisti Put.

Oni koji žive u Njemu, Njegovom će pravednošću biti priznati pred Bogom. To je prava istina.

Jučer mi je jedan čovjek rekao da čita Sveto pismo i da znade Istinu. On ne zna što je Istina.

On najprije treba doći k Istini, Istina će ga osloboditi i onda će upoznati Istinu.

Nemoguće je sada reći da vjeruješ u Istinu, a onda kroz nekoliko minuta opsovati Boga! To je nemoguće.

To je Istina? To je izbavljenje i život u Istini? To je đavolska stvar. Rekao sam mu izravno da je to đavolska stvar i da on radi đavolski posao.

Tek kada doživiš Krista, možeš kazati:

"Ja poznam Istinu. Ja čitam Sveto pismo i ono me je umudrilo. Bog mi pomaže u tome."

Slava našem Gospodu, da smo kao što Pismo kaže izabrani Njegov narod i kao što dalje u pismu Titu kaže, koji revnuje u djelima ljubavi.

Djela ljubavi se razlikuju od djela mržnje i osvete.

Drugačija su.

Kod Boga ima uvijek samo dvoje: za ili protiv, život ili smrt, ljubav ili mržnja.

Ne možeš imati malo ljubavi pa onda malo mržnje, ne. Ti si tada ispunjen mržnjom i ti ne možeš činiti djela ljubavi, jer ljubiš samo sebe.

To je onaj naš ego. Nedavno sam propovijedao o našem bližnjem i tko je naš bližnji. Božja riječ i zapovijed kaže da ljubimo Boga više od svega, a bližnjega kao samoga sebe.

Ako to ispunjavamo, revnovati ćemo u djelima ljubavi. Vidjet ćemo koje su to mogućnosti u kojima možemo učiniti djelo ljubavi. Duh Sveti će nas u tome pokrenuti i ponukati na to, a mi ćemo biti sretni da to možemo učiniti.

Naravno da se tu ne radi o materijalnim stvarima već o čovjeku, bližnjem svome. I onda kada se upotrijebe materijalna sredstva,

ipak se radi o duhovnoj pomoći i duhovno je djelo ljubavi u kojem revnujemo.

Postoje i djela mržnje koja su poznata.

Apostol piše Titu kako da se djeca Božja ponašaju. Kako da paze i žive u svetosti.

One koji tako žive nitko ne može osuditi.

Osmo poglavlje Poslanice Rimljanima i počinje tako da nema više osude onima koji su u Kristu Isusu.

Nitko ih više ne može osuditi!

Nema toga, koji bi to mogao. Ni đavo koji vlada ispod neba i koji je nevidljivi duh s kojim mi vodimo borbu i pobjeđujemo ga, niti on nas ne može osuditi.

Ono što smo bili krivi, mi smo priznali, a Isus je trpio za naše krivice. On je ispaštao umjesto nas.

Njega je Bog udarao. Mi smo mislili da je On kriv, ali je On trpio umjesto nas, kako je rekao prorok Izaija.

Je li to djelo ljubavi? Potiče li nas, kada to znamo, vjerujemo i doživimo, da činimo djela ljubavi i da u njima revnujemo?

Da revnujmo u djelima ljubavi, braćo i sestre.

Što je djelo ljubavi?

Možda je netko bolestan i djelo ljubavi je da ga posjetimo. O tom će biti govora na Posljednjem Sudu.

Isus je rekao: "Kada sam bio bolestan, posjetili ste me."

Ma da je to djelo ljubavi, možda nam to i nije toliko važno i mi ne marimo za to.

Znate, velika je to stvar kada posjetiš bolesnog brata ili sestru, pa čak i svog neprijatelja.

Bolesnik se obrađuje, duša se obrađuje.

Sjećam se jedne duše koja je rekla:

"Pa i ti si došao k meni! Pa i ti me nisi zaboravio."

Znate li kakav je to podstrek, kakvo ohrabrenje i radost?

Znači Bog me nije zaboravio, ni ljudi koji žive po zakonu Duha u svom srcu. koji su pravednost doživjeli u Kristu Isusu.

Ljudi koji su izabrani i koji revnuju u djelima ljubavi, nisu me zaboravili.

Neka nam dragi Gospod Isus pomogne da kroz Božju riječ uvidimo i slušanjem Svetog Duha znamo što je volja Božja.

Kada tako činimo, nitko nas ne može osuditi! Nitko, aleluja!

Prvi dio petog stiha kaže:

'Oni koji žive po tijelu teže za tjelesnim stvarima,..'

Kao što smo već rekli, postoji duhovna i tjelesna strana.

Mi nastojimo živjeti po Duhu.

Ima ljudi koji žive po Duhu, ali ima i onih koji žive po tijelu, pa čak i onda kada se nazivaju kršćanima.

Duhovni Zakon je mnogo dublji no što se to na prvi pogled čini. Ovdje piše da oni koji žive po tijelu, teže za zemaljskim stvarima, za tjelesnim stvarima.

Možda bi netko rekao da je grijeh nešto imati i raditi.

Ne nije grijeh raditi niti imati.

Dapače, grijeh je ne raditi!

Lijenost će nas dovesti u neimaštinu.

To kaže Sveto pismo. Čak kaže da onaj koji ne radi, ne treba niti jesti.

To sam jednom rekao, a jedna sestra koja me je slušala kao i drugi, ali je ona primijetila da bi to trebalo reći da onaj koji neće raditi, ne treba niti jesti.

Netko bi htio raditi ali ne može dobiti zaposlenje.

U današnje vrijeme mnogi bi željeli raditi, ali se ne mogu zaposliti.

To se odnosi na onoga koji neće raditi, koji je lijenčina i želi živjeti od nerada.

Ne mogu živjeti od nerada već iskorištavaju tuđi trud.

Lijenost je grijeh. Grijeh je i ako nas tjelesne stvari privlače i ako je u njima naše srce.

Ako su u našem srcu, stalno mislimo i težimo za njima.

Kada tako razmišljamo i težimo za stvarima ovog svijeta, nemamo vremena za razmišljanje o Bogu, a još manje o Zajednici. O njima se razmišlja samo ponekad.

To su oni koji žive po tijelu. Koji teže za tjelesnim stvarima. Mogli bismo i reći da oni i tjelesno izgledaju, odnosno da se to na njima i vidi.

Kako to? Pa zar mi svi tako ne izgledamo? Zar nismo svi, jedni drugima slični?

Po vanjskom izgledu su slični i oni koji su spašeni, onima koji to nisu, ali ja mislim na ono drugo. Vjerujem da me razumijete, a Duh Sveti će vam u tome pomoći.

Znate kome djeca Božja trebaju biti slična? Na koga trebaju nalikovati?

Što kaže Pismo? Na Isusa!

Njihov duhovni i tjelesni život trebaju biti nalik na Isusa.

Ne na ovaj svijet, braćo i sestre!

Kada mi nešto radimo i kada za nečim težimo, to je onda vidljivo na nama. Vidi se što mi ljubimo.

To nije duhovno. To je velika opasnost da nas đavo mic po mic odvuče u stranu.

Zar mislite da u prošlosti u Zajednicama u kojima su bili apostoli, nije bilo onih koji su odlutali sa puta Istine?

Stoji napisano da su odlutali, da su zastranili i napustili Put istine. I danas postoji ta mogućnost, a rekao bih, još i veća opasnost da nas svijet odvuče, da nam svijet zablista i zasjaji; da nas stalno mami, nudi i pokazuje nešto što još nismo iskusili i doživjeli.

Onda se opet pitamo da li je to grijeh za izabrani narod, kojeg On hoće imati i koji čezne za djelima ljubavi.

Sve što nije sveto je grijeh! Duh Sveti će nas u tome voditi.

Pogledajmo u Psalam 89:18

***"Jer ti si ures moći njegove,
po tvojoj milosti raste snaga naša."***

Kaže ures, a što to znači?

Ures je ukras, to je ljepota. Hoće reći da smo mi ljepota Božje moći.

Kada tako prihvaćamo Riječ i ne želimo tjelesno već Duhovno, slobodan sam reći, da se tada Bog ponosi s nama.

On hoće da mi živimo za Njega i budemo ures Njegove moći. Da živimo po Duhu. Aleluja!

Vjerujem da smo zapamtili više toga iz ove propovijedi, ali ako nismo ništa drugo zapamtili, neka nam barem ovo ostane u sjećanju i u našem srcu.

Dakle sada, u ovo vrijeme pred dolazak Isusov po svoju crkvu, da mi budemo ures Božje moći.

Bog je to zahtijevao od početka svijeta pa sve do dana današnjeg.

On hoće imati nešto izabrano, sveto i što može pokazati ovom svijetu.

Nešto što se Božjom silom održalo i što je na slavu Božju. To On hoće imati.

Tko je to nešto?

Mi, braćo i sestre, crkva Božja!

To je crkva Gospoda Isusa Krista, nanovo rođene djece Božje.

Pred ovim svijetom mi predstavljamo Božju moć.

Predstavljamo Božju silu, sveti način života i Božju ljubav.

Ono što nas vuče da želimo biti kao svijet, samo je naš ponos i oholost.

Apostol Ivan piše u svojoj prvoj Poslanici u 2:17

"A svijet sa svojom požudom prolazi; a tko vrši volju Božju, ostaje zauvijek."

Ne kaže za neko vrijeme ili za kratko vrijeme, već zauvijek.

Možda si neko vrijeme volju Božju tvorilo, a sada si se poveo ili povelu, za tjelesnim stvarima i sada težiš za njima da ih imaš, da ih pokazuješ i hvališ se njima?

Bože nas sačuvaj!

Sveto nam Pismo kaže da oni koji žive po Duhu, teže za onim što je Duhovno.

Ima dovoljno Duhovnog bogatstva, djela, darova i stvari, i mi trebamo težiti za tim bogatstvom.

Imamo za čim čeznuti i težiti, braćo i sestre. Neka nam dragi Bog u tome pomogne!

To onda bude ovako, kako kaže u Efežanima 2:1-3

"(S Kristom oživi) i vas koji ste bili mrtvi zbog svojih prekršaja i grijeha u kojima ste nekoć živjeli prema Eonu ovoga svijeta, prema gospodaru zračnog kraljevstva – duhu koji je sada na djelu među nevjernicima."

Je li i sada taj duh na djelu?

"Među ovima smo nekoć i mi svi živjeli u svojim tjelesnim požudama vršeći prohtjeve tijela i svog samovoljnog mišljenja i bili od naravi djeca srdžbe kao i svi ostali."

Odrecimo se svog samovoljnog mišljenja!

Ovo je vrlo teška stvar.

Samovolja i naše mišljenje koje nije sukladno sa Božjom voljom i sa Božjim mišljenjem.

Odrecimo se toga, jer to nas čini, kako piše, djecom srdžbe kao i sve ostale.

Samovoljno mišljenje nas može vratiti natrag u narav djece srdžbe kakvi smo bili dok nismo poznali Isusa.

"Što će meni netko govoriti! Pa ja znam bolje od njega. Ja znam Sveto pismo. Ne treba mene učiti!"

Ja te ne mislim učiti – niti ti mene, ali možemo savjetovati jedni druge. Nas sve uči Božja riječ. Mi smo dužni odstupiti od naše samovolje i prionuti Božjoj volji i Njegovoj riječi, da ne bismo ponovo postali djeca srdžbe.

Dragi Isuse, pomози nam u tome! On to sigurno i hoće, jer je to Njegova volja. Oni koji žive po Duhu, teže za onim što je duhovno.

Što je to , duhovno?

Teško bi bilo sve nabrojati. U Galaćanima 5:22 –26 kaže:

"Naprotiv, plod su Duha: ljubav, radost, mir strpljivost, blagost, dobrotа, vjernost, krotkost, uzdržljivost. Protiv ovih

ne postoji zakon. Oni koji pripadaju Kristu Isusu razapeli su svoje tijelo s njegovim strastima i požudama. Ako imamo život po Duhu, slijedimo Duha! Ne težimo za taštom slavom! Ne izazivajmo jedan drugoga! Ne zavidimo jedan drugomu!

To je težnja za Duhom. Znači da ne izazivamo, da ne zavidimo, da ne tražimo prolazne, tašte slave.

Aleluja!

Da ne tražimo prazne slave; tašte slave!

Slava se pokaže i za čas je nema. Ljudska slava brzo prolazi. Apostol Ivan kaže da ovaj svijet brzo prolazi, ali oni koji tvore Božju volju ostaju zauvijek.

Vidimo li razliku između tjelesnog i Duhovnog?

Tjelesni se ne pokoravaju. Oni imaju svoja samovoljna mišljenja.

Oni odstupaju od Božje riječi, ne priznaju niti ikoga poštuju. Idu kako ih njihova pamet i želje srca vode.

Duhovni se pokoravaju.

Oni teže za djelima ljubavi i donose svoj plod u radosti i miru. Oni nikoga ne izazivaju i nikome nisu zavidni. To su oni Duhovni.

Neka nam dragi Gospod pomogne da budemo takvi.

Riječ kaže u prvome stihu, osmog poglavlja Poslanice Rimljanima:

"Sad, dakle, nema više nikakve osude onima koji su u Kristu Isusu."

Nitko nas ne može optužiti ako smo Duhovni. Amen.